

Europeiska unionens officiella tidning

C 295 E

fyrtionde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

5 december 2006

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Rådet	
2006/C 295 E/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 23/2006 av den 18 september 2006 antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om körkort (omarbetning) ⁽¹⁾	1
2006/C 295 E/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 24/2006 av den 18 september 2006 antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets rekommendation om skyddet av minderåriga och människans värdighet och om rätten till genmåle med avseende på konkurrenskraften hos den europeiska industrin för audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster	48
2006/C 295 E/03	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 25/2006 av den 18 september 2006 antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett europeiskt jämställdhetsinstitut	57
2006/C 295 E/04	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 26/2006 av den 25 september 2006 antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av programmet "Ett Europa för medborgarna" för åren 2007-2013 i syfte att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap	69

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 23/2006

antagen av rådet den 18 september 2006

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/.../EG av den ... om körkort
(omarbetning)

(2006/C 295 E/01)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort ⁽³⁾ har flera gånger ändrats på väsentliga punkter. I samband med de nya ändringarna av detta direktiv bör därför bestämmelserna ifråga av tydlighetsskal omarbetas.
- (2) Gemensamma körkortsbestämmelser är en grundläggande förutsättning för den gemensamma transportpolitiken, bidrar till att förbättra trafiksäkerheten och underlättar den fria rörligheten för människor som bosätter sig i en annan medlemsstat än den som utfärdat körkortet. Eftersom privata färdmedel fyller en viktig funktion, gynnas individernas fria rörlighet och etableringsfrihet om de har ett körkort som vederbörligen

erkänns i värdmedlemsstaten. Trots framsteg i fråga om harmonisering av körkortsbestämmelserna har grundläggande skillnader kvarstått mellan medlemsstaterna när det gäller bestämmelser om hur ofta körkort skall förnyas och om underkategorier av fordon, vilka måste harmoniseras i högre grad för att gemenskapens politik lättare skall kunna genomföras.

- (3) Körkortens giltighetstid får enligt direktiv 91/439/EEG regleras i nationella bestämmelser vilket medför att olika bestämmelser gäller i olika medlemsstater och att det finns över 110 olika typer av giltiga körkort i medlemsstaterna. Det är därför svårt för enskilda, för polisen och för de myndigheter som ansvarar för administrationen av körkort att förstå och få en överblick över bestämmelserna vilket resulterat i förfalskade körkortshandlingar som ibland varit i omlopp i decennier.

- (4) För att kunna förhindra att gemenskapskörkortet bara blir ytterligare ett bland de 110 som redan förekommer, bör medlemsstaterna vidta alla åtgärder som krävs för att kunna utfärda gemenskapskörkortet till alla körkortsinnehavare.

⁽¹⁾ (EUT C 112, 30.4.2004, s. 34).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 februari 2005 (EUT C 304 E, 1.12.2005, s. 202), rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 september 2006 (ännu inte offentliggjord i EUT) och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EUT)

⁽³⁾ EGT L 237, 24.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (5) Detta direktiv bör inte påverka befintlig behörighet att framföra fordon som beviljats eller förvärvats före dagen för direktivets tillämpning.

- (6) Körkort erkänns ömsesidigt. Medlemsstaterna bör kunna tillämpa den giltighetsperiod som fastställs i direktivet på ett körkort utan begränsad administrativ giltighet som utfärdats av en annan medlemsstat om innehavaren varit bosatt på deras territorium under mer än två år.
- (7) Införandet av en administrativ giltighetsperiod för nya körkort bör kunna göra det möjligt att vid förnyelsen tillämpa de senaste metoderna för att förhindra förfalskningar och genomföra medicinska kontroller eller andra åtgärder enligt medlemsstaternas bestämmelser.
- (8) Av trafiksäkerhetsskäl bör minimikrav fastställas för utfärdande av körkort. Det behövs en harmonisering av normerna för förarprov och utfärdande av körkort. I detta syfte bör de kunskaper, den förmåga och det beteende som är nödvändiga för att framföra motorfordon fastställas, och förarprovet bör utformas enligt dessa koncept. Minimikraven i fråga om fysisk och psykisk lämplighet för att framföra sådana fordon bör definieras på nytt.
- (9) Det bör lämnas bevis på att minimikraven i fråga om fysisk och psykisk lämplighet att köra uppfylls av förare av fordon som används för person- eller godstransport när körkortet utfärdas och därefter med regelbundna mellanrum. Sådana regelbundna kontroller, i enlighet med nationell lagstiftning, av att minimikraven är uppfyllda kommer att bidra till den fria rörligheten för personer, undvika en snedvridning av konkurrensen och bättre beakta det särskilda ansvar som förare av sådana fordon har. Medlemsstaterna bör tillåtas föreskriva om medicinsk kontroll för att garantera att minimikraven uppfylls i fråga om fysisk och psykisk lämplighet att framföra andra motorfordon. Av tydlighetsskäl bör sådana undersökningar genomföras, när körkortet förnyas och därför styras av körkortets giltighetstid.
- (10) Det är nödvändigt att ytterligare stärka principen om stegvis tillträde när det gäller kategorierna av tvåhjuliga fordon och kategorierna av fordon avsedda för person- eller godstransport.
- (11) Medlemsstaterna bör dock tillåtas att fastställa en högre åldersgräns för att framföra vissa fordonskategorier för att ytterligare främja trafiksäkerheten. Under exceptionella förhållanden bör medlemsstaterna tillåtas att fastställa lägre åldersgränser i syfte att beakta nationella förhållanden.
- (12) Definitionerna av kategorierna bör i större utsträckning återspegla de berörda fordonens tekniska egenskaper och den färdighet som behövs för att köra dem.
- (13) Genom att ett mopedkörkort införs kommer trafiksäkerheten att förbättras, särskilt med avseende på de yngsta förarna som enligt statistiken är de mest olycksdrabbade förarna.
- (14) Särskilda bestämmelser bör antas som underlättar för personer med fysiska funktionshinder att köra fordon.
- (15) Av skäl som har samband med trafiksäkerheten bör det dessutom finnas möjlighet för medlemsstaterna att, för körkortshavare som har sin permanenta bosättningsort inom deras territorium, tillämpa sina nationella bestämmelser om återkallelse, omhändertagande, förnyelse och ogiltigförklaring av körkort.
- (16) Den körkortsmodell som fastställs i direktiv 91/439/EEG bör ersättas av ett gemensamt körkort i form av ett plastkort. Körkortsmodellen behöver samtidigt anpassas med hänsyn till införandet av en ny kategori mopedkörkort och en ny kategori av körkort för motorcyklar.
- (17) Genom möjligheten att förse den nya körkortsmodellen i form av ett plastkort med en mikroprocessor kan medlemsstaterna förbättra förfalskningsskyddet ytterligare. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att införa nationella uppgifter i mikroprocessorn under förutsättning att det inte inverkar på allmänt tillgängliga uppgifter. Mikroprocessorns tekniska specifikationer bör fastställas av kommissionen med bistånd av körkortskommittén.
- (18) Miniminormer för yrkesbehörighet och utbildningskrav för förarprovare bör fastställas i syfte att höja förarprovarens kompetens och färdighet och därigenom säkerställa en mera objektiv bedömning av körkortsaspiranterna och mer harmoniserade uppkörningsprov.
- (19) Kommissionen bör tillåtas anpassa bilagorna I–VI till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.
- (20) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (21) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av sin omfattning och sina verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (22) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande i nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i bilaga VII del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Körkortmodell

1. I enlighet med bestämmelserna i detta direktiv skall medlemsstaterna införa nationella körkort i överensstämmelse med den gemenskapsmodell som fastställs i bilaga I. Emblemet på sidan 1 av körkort enligt gemenskapsmodellen skall innehålla nationalitetsbeteckningen för den medlemsstat som har utfärdat körkortet.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser om uppgiftsskydd får medlemsstaterna förse körkortet med ett lagringsmedium (en mikroprocessor) från och med det att kommissionen fastställt föreskrifterna i bilaga I för mikroprocessorn i enlighet med förfarandet i artikel 9.2. Dessa föreskrifter skall innehålla bestämmelser om EG-typgodkännande som får beviljas endast om det kan visas att mikroprocessorn är skyddad mot försök att manipulera eller ändra lagrade uppgifter.
3. Mikroprocessorn skall innehålla de harmoniserade uppgifter om körkortet i fråga som specificeras i bilaga I.

Efter att ha samrått med kommissionen får medlemsstaterna lagra ytterligare uppgifter, förutsatt att det inte på något sätt påverkar genomförandet av detta direktiv.

I enlighet med förfarandet i artikel 9.2 får kommissionen anpassa bilaga I för att garantera kompatibilitet i framtiden.

4. Medlemsstaterna får med kommissionens samtycke göra sådana ändringar av modellen i bilaga I som är nödvändiga för databehandling av körkortet.

Artikel 2

Ömsesidigt erkännande

1. Körkort som är utfärdade av medlemsstaterna skall erkännas ömsesidigt.
2. Om en innehavare av ett giltigt nationellt körkort utan den administrativa giltighetsperiod som anges i artikel 7.2 bosätter sig permanent i en annan medlemsstat än den som har utfärdat körkortet, får värdmedlemsstaten tillämpa den administrativa giltighetsperiod på körkortet som anges i den artikeln genom att förnya körkortet från och med två år efter det datum då innehavaren permanent bosatte sig på dess territorium.

Artikel 3

Åtgärder mot förfalskning

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att förhindra att körkort förfalskas, även i fråga om körkort enligt gemenskapsmodellen som utfärdades innan detta direktiv träder i kraft. De skall underrätta kommissionen om åtgärderna.
2. Det material som används för körkortet enligt bilaga I skall göras förfalskningssäkert genom att specifikationer tillämpas som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 9.2. Medlemsstaterna får införa ytterligare säkerhetsdetaljer.
3. Medlemsstaterna skall se till att alla körkort som har utfärdats och är gällande uppfyller alla krav i detta direktiv senast ... (*).

Artikel 4

Kategorier, definitioner och åldersgränser

1. Det körkort som anges i artikel 1 ger behörighet att föra motordrivna fordon i de kategorier som definieras nedan. Det får utfärdas från den åldersgräns som anges för varje kategori. Med motordrivet fordon avses varje med motor försett fordon som av egen kraft kan framföras på väg och som inte är spårbundet.

(*) 26 år efter det att detta direktiv träder i kraft.

2. mopeder

(Kategori AM)

— två- eller trehjuliga fordon som är konstruerade för en högsta hastighet av 45 km/h enligt artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG⁽¹⁾ (utom de som är konstruerade för en högsta hastighet av 25 km/h) samt lätta fyrhjuliga enligt artikel 1.3 a i direktiv 2002/24/EG.

— åldersgränsen för kategori AM skall vara 16 år.

3. motorcyklar med eller utan sidvagn och motordrivna trehjuliga:

— *motorcykel*: ett tvåhjuligt fordon med eller utan sidvagn enligt artikel 1.2 b i direktiv 2002/24/EG.

— *motordriven trehjulig*: fordon med tre symmetriskt placerade hjul enligt artikel 1.2 c i direktiv 2002/24/EG.

a) Kategori A1

— motorcyklar vars motor har en cylindervolym på högst 125 kubikcentimeter, en effekt av högst 11 kW och ett effekt/viktförhållande som inte överstiger 0,1 kW/kg.

— motordrivna trehjuliga med en effekt av högst 15 kW.

— åldersgränsen för kategori A1 skall vara 16 år.

b) Kategori A2

— motorcyklar med effekt på högst 35 kW och ett effekt/viktförhållande som inte överstiger 0,2 kW/kg och som inte hänför sig till ett fordon med mer än dubbla effekterna.

— åldersgränsen för kategori A2 skall vara 18 år.

c) Kategori A

i) motorcyklar

— Åldersgränsen för kategori A skall vara 20 år. För behörighet att köra motorcyklar i denna kategori krävs dock minst två års erfarenhet som förare av motorcyklar med körkort för kategori A2. Detta krav på erfarenhet får dock åsidosättas om den som ansöker har fyllt 24 år,

ii) motordrivna trehjuliga

— Åldersgränsen för motordrivna trehjuliga med en högre effekt än 15 kW skall vara 21 år.

4. motorfordon:

— *motorfordon*: motordrivet fordon som normalt är avsett för person- eller godstransport på väg eller för att på väg dra fordon avsedda för person- eller godstransport. Definitionen innefattar trådbussar, dvs. icke spårbundna fordon som är anslutna till en strömförande ledning. Jordbruks- och skogsbrukstraktorer omfattas inte.

— *jordbruks- eller skogsbrukstraktor*: motordrivet fordon på hjul eller band som har minst två axlar och vars huvudsakliga funktion är dess dragkraft, och som dessutom är särskilt konstruerat för att dra, skjuta, bära eller driva vissa redskap, maskiner eller släpvagnar, vilka används i samband med jord- och skogsbruk, och som endast sekundärt utnyttjas för person- eller godstransport på väg eller för att på väg dra fordon som används för person- eller godstransport.

a) Kategori B1

— fyrhjuliga enligt artikel 1.3 b i direktiv 2002/24/EG.

— åldersgränsen för kategori B1 skall vara 16 år.

— kategori B1 skall inte vara obligatorisk. I medlemsstater som inte inför denna kategori skall ett B-körkort krävas för att få köra sådana fordon.

b) Kategori B

motorfordon med en tillåten totalvikt som inte överstiger 3 500 kg och som är konstruerade och tillverkade för att ta högst åtta passagerare utöver föraren. Till motorfordon i denna kategori får en släpvagn kopplas med en tillåten totalvikt som inte överstiger 750 kg.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i reglerna för typgodkännande av de berörda fordonen får till ett motorfordon i denna kategori kopplas en släpvagn vars totalvikt överstiger 750 kg förutsatt att fordonskombinationens tillåtna totalvikt inte överstiger 4 250 kg. Om fordonskombinationen överstiger 3 500 kg skall medlemsstaterna, i enlighet med bestämmelserna i bilaga V, kräva att kombinationen bara får köras efter

— avslutad utbildning, eller

— godkänt körprov.

⁽¹⁾ EGT L 124, 9.5.2002, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2005/30/EG (EUT L 106, 27.4.2005, s. 17).

Medlemsstaterna får också ställa krav på både sådan utbildning och godkänt körprov.

Medlemsstaterna skall med hjälp av tillämplig gemenskapskod på körkortet ange att en sådan fordonskombination får köras.

Åldersgränsen för kategori B skall vara 18 år.

c) Kategori BE

— utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i reglerna för tygodkännande av de berörda fordonen, fordonskombinationer som består av ett dragfordon i kategori B och en släp- eller påhängsvagn med en tillåten totalvikt på släp- eller påhängsvagnen på högst 3 500 kg.

— åldersgränsen för kategori BE skall vara 18 år.

d) Kategori C1

motorfordon som inte ingår i kategorierna D1 eller D med en tillåten totalvikt som överstiger 3 500 kg men inte 7 500 kg och som är konstruerade och tillverkade för att ta högst åtta passagerare utöver föraren. Till ett motorfordon i denna kategori får kopplas en släpvagn med en tillåten totalvikt som inte överstiger 750 kg.

e) Kategori C1E

— Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i reglerna om tygodkännande för de berörda fordonen, fordonskombinationer som består av ett dragfordon i kategori C1 och en släp- eller påhängsvagn med en tillåten totalvikt över 750 kg under förutsättning att fordonskombinationens tillåtna totalvikt inte överstiger 12 000 kg.

— Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i reglerna om tygodkännande för de berörda fordonen, fordonskombinationer som består av ett dragfordon i kategori B och en släp- eller påhängsvagn med en tillåten totalvikt över 3 500 kg, under förutsättning att fordonskombinationens tillåtna totalvikt inte överstiger 12 000 kg.

— åldersgränsen för kategorierna C1 och C1E skall vara 18 år utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om framförande av sådana fordon i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG och om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG ⁽¹⁾.

f) Kategori C

motorfordon som inte ingår i kategorierna D1 eller D med en tillåten totalvikt över 3 500 kg och som är konstruerade och tillverkade för att ta högst åtta passagerare utöver föraren. Till motorfordon som får föras med C-körkort i denna kategori får kopplas en släpvagn med en tillåten totalvikt av högst 750 kg.

g) Kategori CE

— utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i reglerna om tygodkännande för de berörda fordonen, fordonskombinationer som består av ett dragfordon i kategori C och en släp- eller påhängsvagn med en tillåten totalvikt över 750 kg.

— åldersgränsen för kategorierna C och CE skall vara 21 år utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna för framförande av sådana fordon i direktiv 2003/59/EG.

h) Kategori D1

motorfordon som är konstruerade och tillverkade för att ta högst 16 passagerare utöver föraren, och med en största längd av 8 meter. Till ett motorfordon i denna kategori får kopplas en släpvagn med en tillåten totalvikt av högst 750 kg.

i) Kategori D1E

— utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i reglerna för tygodkännande av de berörda fordonen, fordonskombinationer som består av ett dragfordon i kategori D1 och en släpvagn med en tillåten totalvikt som överstiger 750 kg.

— åldersgränsen för kategorierna D1 och D1E skall vara 21 år utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om framförande av sådana fordon i direktiv 2003/59/EG.

j) Kategori D

motorfordon konstruerade och tillverkade för att ta fler än åtta passagerare utöver föraren. Till ett motorfordon som får föras med D-körkort får kopplas en släpvagn med en tillåten totalvikt av högst 750 kg.

k) Kategori DE

— utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i reglerna om tygodkännande av de berörda fordonen, fordonskombinationer som består av ett dragfordon i kategori D och en släpvagn med en tillåten totalvikt som överstiger 750 kg.

⁽¹⁾ EUT L 226, 10.9.2003, s. 4. Direktivet ändrat genom rådets direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).

- åldersgränsen för kategorierna D och DE skall vara 24 år utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om framförande av sådana fordon i direktiv 2003/59/EG.

5. Med kommissionens samtycke får medlemsstaterna besluta att denna artikel inte skall tillämpas på vissa särskilda typer av motordrivna fordon, exempelvis specialfordon för personer med funktionshinder.

Medlemsstaterna får besluta att detta direktiv inte skall tillämpas på fordon som används av försvarsmakten och civilförsvaret eller som står under deras kontroll.

6. Medlemsstaterna får höja eller sänka åldersgränsen för utfärdande av körkort

a) för kategori AM ned till 14 år eller upp till 18 år,

b) för kategori B1 upp till 18 år,

c) för kategori A1 upp till 17 eller 18 år:

— om det är två års skillnad mellan åldersgränsen för kategori A1, och åldersgränsen för kategori A2, och

— en minimiperiod om två års erfarenhet krävs av motorcyklar i kategori A2 innan tillstånd att köra motorcyklar av kategori A kan beviljas, så som anges i artikel 4.3 c i,

d) för kategorierna B och BE ned till 17 år.

Medlemsstaterna får sänka åldersgränsen för kategori C till 18 år och för kategori D till 21 år när det gäller

a) fordon som används av räddningstjänsten och ordningssmakten,

b) fordon som provas på väg i syfte att göra reparationer eller underhåll.

Körkort som utfärdats till personer vid en lägre ålder än den som anges i punkterna 2-4 i enlighet med denna punkt skall endast vara giltiga på den utfärdande medlemsstatens territorium till dess att körkortshavaren har nått den åldersgräns som anges i punkterna 2-4.

Medlemsstaterna får godkänna giltigheten på sitt territorium av körkort som utfärdats till förare under den åldersgräns som anges i punkterna 2-4.

Artikel 5

Villkor och begränsningar

1. De villkor som gäller för förarens behörighet skall anges på körkortet.

2. Om körkortet till följd av ett fysiskt funktionshinder endast gäller för vissa typer av fordon eller för särskilt anpassade fordon skall det körprov som föreskrivs i artikel 7 avläggas i ett sådant fordon.

Artikel 6

Behörighetsordning och överensstämmelse mellan kategorier

1. För utfärdande av körkort gäller följande villkor:

a) Körkort för kategorierna C1, C, D1 och D får endast utfärdas för den som redan har körkort i kategori B.

b) Körkort för kategorierna BE, C1E, D1E, och DE får endast utfärdas för den som redan har körkort i kategori B, C1, C, D1 respektive D.

2. I fråga om körkortens giltighet gäller följande:

a) Körkort för kategorierna C1E, CE, D1E, eller DE gäller även för fordonskombinationer i kategori BE.

b) Körkort för kategori CE gäller även för kategori DE om innehavaren har behörighet att föra fordon i kategori D.

c) Körkort för kategorierna CE och DE gäller även för fordonskombinationer i kategori C1E respektive D1E.

d) Körkort för samtliga kategorier skall ge behörighet att föra fordon i kategori AM. När det gäller körkort som är utfärdade inom dess territorium får en medlemsstat begränsa överensstämmelsen för kategori AM till kategorierna A1, A2 och A om denna medlemsstat inför ett körprov som ett villkor för att erhålla behörighet för kategori AM.

e) Körkort för kategori A2 skall också gälla för kategori A1.

f) Körkort för kategorierna A, B, C eller D skall även gälla för kategori A1, A2, B1, C1 eller D1.

3. För körning inom eget territorium får medlemsstaterna dessutom tillåta följande:

- a) Körkort för kategori B ger behörighet att föra motordrivna trehjulingar med en effekt som överstiger 15 kW under förutsättning att innehavaren av körkortet för kategori B är minst 21 år gammal.
- b) Körkort för kategori B får ge behörighet att föra motorcykel enligt kategori A1.

Eftersom denna punkt endast gäller inom eget territorium skall medlemsstaterna inte ange på körkortet att innehavaren har rätt att föra dessa fordon.

4. Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna inom sitt territorium tillåta att

- a) den som har fyllt 21 år och i minst två år har haft körkort med behörigheten B får föra fordon i kategori D1 (med en tillåten totalvikt som inte överstiger 3 500 kg, exklusive all specialutrustning avsedd för transport av personer med funktionshinder), förutsatt att fordonen används i samhällsnyttig verksamhet av organisationer som inte är affärsdrivande och att föraren utan ersättning bidrar med sina tjänster,
- b) den som har fyllt 21 år och i minst två år har haft körkort med behörigheten B får föra fordon med en tillåten totalvikt som överstiger 3 500 kg, förutsatt att fordonen huvudsakligen används stationärt i instruktions- eller rekreationssyfte och att de används i samhällsnyttig verksamhet av organisationer som inte är affärsdrivande, samt att fordonen är ombyggda så att de inte kan användas för att transportera fler än nio personer eller för annan godstransport än den som är absolut nödvändig för den aktuella verksamheten.

Artikel 7

Utfärdande, giltighet och förnyelse

1. Körkort får endast utfärdas till sökande

- a) som har godkänts i ett körprov och ett kunskapsprov samt uppfyller de medicinska krav som fastställs i bilagorna II och III,
- b) som har godkänts enbart i ett kunskapsprov för kategori AM; medlemsstaterna får föreskriva att sökande skall ha godkänts i ett körprov och genomgått en läkarundersökning för denna kategori.

För tre- och fyrehjulingar inom denna kategori får medlemsstaterna införa ett särskilt körprov. För differentiering av fordon inom kategori AM får en nationell kod införas i körkortet.

(*) Sex år efter det att det här direktivet har trätt i kraft.

c) som, när det gäller kategori A2 eller kategori A och under förutsättning att de har minst två års erfarenhet av att köra motorcykel i kategori A1 eller kategori A2, har godkänt resultat på ett körprov, eller har genomfört utbildning i enlighet med bilaga VI,

d) som har genomfört utbildning eller fått godkänt resultat på ett körprov i enlighet med bilaga V när det gäller kategori B för att köra en fordonskombination så som den definieras i artikel 4. 4 b, andra stycket,

e) med permanent bosättningsort inom den medlemsstat som utfärdar körkortet eller som kan intyga att de har studerat där i minst sex månader.

2. a) Från ... (*) skall körkort utfärdade av medlemsstaterna för kategorierna AM, A1, A2, A, B, B1 och BE ha en administrativ giltighetstid på tio år.

En medlemsstat får välja att utfärda sådana körkort med en administrativ giltighetstid på upp till 15 år.

b) Från ... (*) skall körkort utfärdade av medlemsstaterna för kategorierna C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 och D1E ha en administrativ giltighetstid på fem år.

c) Förnyelse av ett körkort kan automatiskt medföra en ny administrativ giltighetstid för en annan kategori eller andra kategorier körkortshavaren som har behörighet för, i den utsträckning som detta överensstämmer med villkoren i detta direktiv.

d) Att körkortet är försett med en mikroprocessor som föreskrivs i artikel 1 skall inte utgöra en förutsättning för körkortets giltighet. En mikroprocessor som förlorats, är omöjlig att avläsa eller på annat sätt är skadad skall inte påverka handlingens giltighet.

3. Förnyelse av körkort vid den administrativa giltighetstidens utgång skall förutsätta

a) fortsatt uppfyllande av, när det gäller kategorierna C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E, de minimikrav som anges i bilaga III i fråga om fysisk och psykisk lämplighet att föra sådana fordon, och

b) permanent bosättning på territoriet i den medlemsstat som utfärdar körkortet eller bestyrkande av att sökande sedan minst sex månader studerat där.

I fråga om kategorierna A, A1, A2, AM, B, B1 och BE får medlemsstaterna vid förnyelse kräva en kontroll med tillämpning av de minimikrav som anges i bilaga III i fråga om fysisk och psykisk lämplighet att föra sådana fordon.

Medlemsstaterna får begränsa den administrativa giltighetstid som anges i punkt 2 för körkort av alla kategorier som utfärdas till nya körkortshavare i syfte att tillämpa särskilda trafiksäkerhetshöjande åtgärder riktade mot sådana körkortshavare.

Medlemsstaterna får begränsa den administrativa giltighetstiden till tre år för körkort av kategorierna C och D som utfärdas för första gången till nya körkortshavare för att kunna tillämpa särskilda trafiksäkerhetshöjande åtgärder riktade mot sådana körkortshavare.

Medlemsstaterna får begränsa den administrativa giltighetstid som anges i punkt 2 för individuella körkort av alla kategorier om det anses nödvändigt att tillämpa tätare medicinska kontroller eller andra särskilda åtgärder, exempelvis begränsningar för den som begår trafiköverträdelser.

Medlemsstaterna får i syfte att tillämpa tätare medicinska kontroller eller andra särskilda åtgärder, exempelvis repetitionskurser förkorta den administrativa giltighetstid som anges i punkt 2 för körkort för innehavare, bosatta på deras territorium, som uppnått 50 års ålder. Den förkortade administrativa giltighetstiden kan endast tillämpas efter förnyelse av körkort.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av nationell straffrätt och ordningsbestämmelser får medlemsstaterna efter samråd med kommissionen för utfärdande av körkort tillämpa bestämmelser i sin nationella lagstiftning som rör andra förhållanden än de som avses i detta direktiv.

5. a) Det är inte tillåtet att inneha mer än ett körkort.
- b) En medlemsstat skall vägra att utfärda ett körkort om det har fastställts att den sökande redan har ett körkort.
- c) Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med led b. Nödvändiga åtgärder när det gäller utfärdande, ersättande, förnyande eller utbyte av ett körkort skall vara att kontrollera med andra medlemsstater att den sökande inte redan har ett körkort, om det finns rimlig anledning att misstänka detta.
- d) För att kunna underlätta kontrollerna i enlighet med led b skall medlemsstaterna använda sig av nätverket för EU-körkort så fort som det har tagits i drift.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 2 a skall den medlemsstat som utfärdar ett körkort med vederbörlig noggrannhet försäkra sig om att den som ansöker om körkort uppfyller kraven i punkt 1 i den här artikeln och tillämpa sina nationella bestämmelser om upphävande eller återkallelse av rätten att köra om det kan fastställas att ett körkort har utfärdats utan att dessa krav var uppfyllda.

Artikel 8

Anpassning till vetenskapliga och tekniska framsteg

De ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilagorna I–VI till vetenskapliga och tekniska framsteg skall antas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 9.2.

Artikel 9

Kommitté

1. Kommissionen skall bistås av körkortskommittén, nedan kallad "kommittén".
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 10

Förarprövare

Från och med detta direktivs ikraftträdande skall förarprövare uppfylla de minimikrav som anges i bilaga IV.

Förarprövare som är verksamma före den ...(*) skall dock endast omfattas av bestämmelser om kvalitetssäkring och regelbunden fortbildning.

Artikel 11

Bestämmelser om utbyte, återkallelse, ersättande och erkännande av körkort

1. Om innehavaren av ett giltigt nationellt körkort utfärdat av en medlemsstat har förlagt sin permanenta bosättningsort till en annan medlemsstat, får han eller hon begära att hans eller hennes körkort skall bytas ut mot ett likvärdigt körkort. Den medlemsstat som verkställer utbytet skall kontrollera för vilken kategori det inlämnade körkortet fortfarande är giltigt.

2. Om inte annat följer av tillämpningen av territorialprincipen i straffrätt och ordningsbestämmelser får den medlemsstat där innehavaren av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat har sin permanenta bosättningsort tillämpa sina nationella bestämmelser om begränsning, omhändertagande, återkallelse och ogiltigförklaring av körkort och, om det behövs, byta ut körkortet i detta syfte.

(*) Sex år efter det att det här direktivet har trätt i kraft.

3. Den medlemsstat som verkställer utbytet skall återlämna det gamla körkortet till myndigheterna i den medlemsstat som har utfärdat körkortet och ange skälen för detta.

4. En medlemsstat skall vägra att utfärda ett körkort till en sökande vars körkort har begränsats, omhändertagits eller återkallats av en annan medlemsstat.

En medlemsstat skall vägra att erkänna giltigheten av ett körkort utfärdat av en annan medlemsstat till en person vars körkort har begränsats, omhändertagits eller återkallats på den förstnämnda medlemsstatens territorium.

En medlemsstat får likaså vägra att utfärda ett körkort om den sökande har fått sitt körkort återkallat i en annan medlemsstat.

5. Vid exempelvis förlust eller stöld av ett körkort får endast de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där innehavaren har sin permanenta bostät utfärda ett körkort som ersätter det förlorade. Dessa myndigheter skall utfärda ersättningskörkortet på grundval av de uppgifter de har tillgängliga eller då så är lämpligt på grundval av ett intyg från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som utfärdade det ursprungliga körkortet.

6. Om en medlemsstat byter ut ett körkort som har utfärdats av ett tredje land mot ett körkort enligt gemenskapsmodellen skall utbytet samt förnyelser eller utbyten som sker senare registreras på det nya körkortet.

Ett sådant utbyte får endast göras om det körkort som har utfärdats av det tredje landet har inlämnats till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som gör utbytet. Om innehavaren av ett körkort som har utfärdats på detta sätt flyttar sin permanenta bostät till en annan medlemsstat behöver inte principen om ömsesidigt erkännande i artikel 2 tillämpas.

Artikel 12

Permanent bostät

Med "permanent bostät" avses i detta direktiv den plats där en person normalt bor, dvs. under minst 185 dagar varje kalenderår, till följd av personlig och yrkesmässig anknytning eller, om personen saknar yrkesmässig anknytning, till följd av en personlig anknytning som präglas av nära band mellan personen och den plats där personen bor.

För en person som har den yrkesmässiga anknytningen till en annan plats än den personliga anknytningen och som därför omväxlande bor på olika platser i två eller flera medlemsstater skall dock den permanenta bostätsorten anses vara den plats till vilken han har personlig anknytning under förutsättning att personen med regelbundna mellanrum återvänder dit. Detta sista villkor behöver inte uppfyllas om personen bor i en

medlemsstat för att genomföra en tidsmässigt begränsad uppgift. Studier vid universitet eller annan utbildningsanstalt skall inte medföra att den permanenta bostätsorten ändras.

Artikel 13

Överensstämmelse mellan körkort som inte motsvarar gemenskapsmodellen

1. Medlemsstaterna skall med kommissionens samtycke fastställa regler för överensstämmelsen mellan behörighet som erhållits före genomförandet av detta direktiv, och de kategorier som definieras i artikel 4.

Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna göra sådana ändringar i sin nationella lagstiftning som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna i artikel 11. 4, 11.5 och 11.6.

2. Behörighet att framföra fordon som beviljats före... (*) skall inte kunna dras in eller på något sätt inskränkas genom bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 14

Översyn

Kommissionen skall, tidigast ... (**), rapportera om genomförandet av detta direktiv, inbegripet hur det påverkat trafiksäkerheten.

Artikel 15

Ömsesidigt bistånd

Medlemsstaterna skall bistå varandra vid genomförandet av detta direktiv och skall utbyta upplysningar om de körkort som de har utfärdat, bytt ut, ersatt, förnyat eller återkallat. De skall använda det nätverk för EU-körkort som inrättats för detta ändamål, när detta nätverk väl har tagits i drift.

Artikel 16

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall senast ... (***) anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.1, artikel 3, artikel 4.1, 4.2 och 4.3 och 4.4 b–k, artikel 6.1, 6.2 a och 6.2 c–e, artikel 7.1 b, c och d, 7.2, 7.3 och 7.5, artikel 8, artikel 10, artiklarna 13–15 samt bilaga I punkt 2, bilaga II punkt 5.2 när det gäller kategorierna A1, A2 och A och bilaga IV, V och VI. De skall genast överlämna texten till bestämmelserna till kommissionen.

(*) Sex år efter det att det här direktivet har trätt i kraft.

(**) Elva år efter det att det här direktivet har trätt i kraft.

(***) Fyra år efter det att det här direktivet har trätt i kraft.

2. De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med ... (*).

3. När en medlemsstat beslutar om dessa åtgärder skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De skall även innehålla en anvisning om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det upphävda direktivet skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras samt om dess lydelse skall varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 17

Upphävande

Direktiv 91/439/EEG skall upphöra att gälla ... (*), utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister som anges i bilaga VII del B för införlivande av det direktivet i nationell lagstiftning.

Artikel 2.4 i direktiv 91/439/EEG skall upphöra att gälla den ... (*).

Hänvisningar till det upphävda direktivet skall tolkas som hänvisningar till det här direktivet och bör läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VIII (**).

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 2.1, artikel 5, artikel 6.2 b, artikel 7.1 a, artikel 9, artikel 11.1 och 11.3-11.6, artikel 12 samt bilagorna I, II och III skall tillämpas från och med ... (**).

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel ...

För Europaparlamentet

...

Ordförande

För rådet

...

Ordförande

(*) Sex år efter det att det här direktivet har trätt i kraft.

(**) Den dag det här direktivet träder i kraft.

(***) Två år efter det att det här direktivet har trätt i kraft.

BILAGA I

BESTÄMMELSER FÖR KÖRKORT ENLIGT GEMENSKAPSMODELLEN

1. De fysiska egenskaperna hos körkortet enligt gemenskapsmodellen skall vara i enlighet med ISO 7810 och ISO 7816-1.

Kortet skall vara tillverkat i polykarbonat.

De metoder som används för att kontrollera körkortens egenskaper i syfte att fastställa att de följer de internationella normerna skall vara i enlighet med ISO 10373.

2. Fysiska säkerhetsdetaljer på körkortet

Hoten mot dokumentens fysiska säkerhet utgörs av:

- Framställning av falska kort: det skapas ett nytt föremål som i hög grad liknar dokumentet, antingen genom att man tillverkar det från början eller kopierar ett originaldokument.
- Väsentlig ändring: egenskaperna för ett originaldokument ändras, exempelvis genom att man ändrar vissa av uppgifterna som finns tryckta på dokumentet.

Den övergripande säkerheten ligger i systemet i sin helhet och består av applikationsprocessen, överföringen av data, materialet i själva kortet, trycktekniken, en begränsad uppsättning olika säkerhetsdetaljer och personaliseringprocessen.

- a) Det material som används för körkortet skall vara sådant att det inte kan förfalskas genom att använda följande teknikuttyper (obligatoriska säkerhetsdetaljer):

- Själva kortet skall vara UV Dull.
- En säkerhetsmönstrad bakgrund som har utformats för att göra förfalskning genom skanning, tryck eller kopiering omöjlig, genom att använda iristryck med säkerhetstryckfärg i många färger samt positivt och negativt guillocherat tryck. Mönstret får inte bestå av primärfärgerna (CMYK), skall innehålla komplett utformade mönster i minst två särskilda färger och skall inbegripa mikrotext.
- Optiskt variabla detaljer som ger ett tillräckligt skydd mot kopiering och manipulering av fotografiet.
- Lasergravyr.
- På platsen för fotografiet bör den säkerhetsmöntrade bakgrunden och fotografiet överlappa varandra i åtminstone den ena kanten (avtonande mönster).

- b) Dessutom skall det material som används för körkortet vara sådant att det inte kan förfalskas genom att minst tre av följande teknikuttyper används (ytterligare säkerhetsdetaljer):

- Tryckfärg som varierar beroende på betraktningvinkel*.
- Termokrom färg*.
- Anpassade hologram*.
- Varierande laserbilder*.
- Fluorescerande ultraviolett tryckfärg, synlig och transparent.
- Iridiscerande tryck.
- Digitalt vattenmärke i bakgrunden.
- Infraröda eller fosforescerande pigment.
- Tecken, symboler eller mönster, förnimbara med känseln*.

- c) Det står medlemsstaten fritt att införa ytterligare säkerhetsdetaljer. I första hand bör de metoder som markerats med asterisk tillämpas, eftersom de möjliggör kontroll av kortets giltighet utan särskilda hjälpmedel.

3. Körkortet skall bestå av två sidor.

Sidan 1 skall innehålla följande:

- a) Ordet "körkort" i stort typsnitt på det eller de språk som används i den medlemsstat som utfärdar körkortet.
- b) Namnet på den medlemsstat som utfärdar körkortet, vilket är en frivillig uppgift.

c) Nationalitetsbeteckningen för den medlemsstat som utfärdar körkortet, inlagd i vitt i en blå rektangel och omgiven av tolv gula stjärnor, skall vara en av följande:

- B: Belgien
- CZ: Tjeckien
- DK: Danmark
- D: Tyskland
- EST: Estland
- GR: Grekland
- E: Spanien
- F: Frankrike
- IRL: Irland
- I: Italien
- CY: Cypern
- LV: Lettland
- LT: Litauen
- L: Luxemburg
- H: Ungern
- M: Malta
- NL: Nederländerna
- A: Österrike
- PL: Polen
- P: Portugal
- SLO: Slovenien
- SK: Slovakien
- FIN: Finland
- S: Sverige
- UK: Förenade kungariket.

d) De uppgifter som är särskiljande för körkortet, numrerade enligt följande:

1. Innehavarens efternamn.
2. Innehavarens förnamn.
3. Innehavarens födelsedatum och födelseort.
4. a) Datum för utfärdandet av körkortet.
 - b) Körkortets sista giltighetsdag eller ett tankstreck om körkortets giltighetstid är obegränsad enligt artikel 7.2 c.
 - c) Namnet på den myndighet som utfärdat körkortet (får tryckas på sidan 2).
 - d) Ett annat nummer än det som upptas i nummer 5, för administrativa ändamål (frivillig uppgift).
5. Körkortets nummer.
6. Ett fotografi av innehavaren.
7. Innehavarens underskrift.
8. Innehavarens permanenta bosättningsort eller postadress (frivillig uppgift).
9. Kategori av fordon som innehavaren har rätt att köra (nationella kategorier skall tryckas med annat typsnitt än harmoniserade kategorier).

- e) Orden "Europeiska gemenskapernas modell" skall finnas tryckt på det eller de språk som används i den medlemsstat som utfärdar körkortet, och ordet "körkort" på gemenskapens övriga språk skall vara tryckta i rosa och utgöra bakgrund på körkortet:

Permiso de Conducción

Řidičský průkaz

Kørekort

Führerschein

Juhiluba

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Permis de conduire

Ceadúas Tiomána

Patente di guida

Vadītāja apliecība

Vairuotojo pažymėjimas

Vezetői engedély

Ličenzja tas-Sewqan

Rijbewijs

Prawo Jazdy

Carta de Condução

Vodičský preukaz

Vozniško dovoljenje

Ajokortti

Körkort;

- f) Färganvisningar:

— blå: Pantone Reflex Blue

— gul: Pantone Yellow.

Sidan 2 skall innehålla följande:

- a) 9. Kategori av fordon som innehavaren har rätt att köra (nationella kategorier skall tryckas med annat typsnitt än harmoniserade kategorier).
10. Datum för det första utfärdandet för varje kategori (detta datum skall föras över till det nya körkortet vid varje senare ersättande eller utbyte).
11. Sista giltighetsdag för varje kategori.
12. Övriga upplysningar eller eventuella inskränkningar, i kodad form, mot den berörda kategorin.

Följande koder skall användas:

— koderna 01-99: harmoniserade gemenskapskoder

FÖRARE (medicinska skäl)

01. Synkorrektion och/eller skydd

01.01 Glasögon

01.02 Kontaktlinser

01.03 Skyddsglas

01.04 Ogenomskinlig lins

01.05 Ögonlapp

01.06 Glasögon eller kontaktlinser

- 02. Hörapparat/kommunikationshjälpmedel
 - 02.01 Hörapparat för ena örat
 - 02.02 Hörapparat för båda öronen
- 03. Protes eller ortopediskt hjälpmedel
 - 03.01 Armprotes eller ortopediskt hjälpmedel
 - 03.02 Benprotes eller ortopediskt hjälpmedel
- 05. Begränsad användning (obligatorisk användning av underkoder, körning med vissa förbehåll av medicinska skäl)
 - 05.01 Begränsad till resor under dagtid (exempelvis en timme efter soluppgången och en timme före solnedgången)
 - 05.02 Begränsad till resor inom en radie av ... km från körkortshavarens bostad eller inom staden/regionen ...
 - 05.03 Begränsad till körning utan passagerare
 - 05.04 Begränsad till körning med högst... km/h
 - 05.05 Begränsad till körning endast med annan körkortsinnehavare
 - 05.06 Begränsad till körning utan släpvagn
 - 05.07 Ingen körning på motorväg
 - 05.08 Ingen alkohol

ANPASSADE FORDON

- 10. Anpassad växellåda
 - 10.01 Manuell växellåda
 - 10.02 Automatisk växellåda
 - 10.03 Elektriskt manövrerad växellåda
 - 10.04 Anpassad växelspak
 - 10.05 Begränsat antal växellägen
- 15. Anpassad koppling
 - 15.01 Anpassad kopplingspedal
 - 15.02 Handmanövrerad koppling
 - 15.03 Automatisk koppling
 - 15.04 Fällbar/borttagbar kopplingspedal
- 20. Anpassat bromssystem
 - 20.01 Anpassad bromspedal
 - 20.02 Större bromspedal
 - 20.03 Bromspedal för vänster fot
 - 20.04 Bromspedal för fotsulan
 - 20.05 Vinklad bromspedal
 - 20.06 Anpassad handmanövrerad färbroms
 - 20.07 Färbroms med maximal förstärkning
 - 20.08 Nödbroms inbyggd i färbroms
 - 20.09 Anpassad parkeringsbroms
 - 20.10 Elektriskt manövrerad parkeringsbroms
 - 20.11 Anpassad fotmanövrerad parkeringsbroms
 - 20.12 Fällbar/borttagbar bromspedal
 - 20.13 Knämanövrerad broms
 - 20.14 Elektriskt manövrerad färbroms

- 25. Anpassat gasreglage
 - 25.01 Anpassad gaspedal
 - 25.02 Gaspedal för fotsulan
 - 25.03 Vinklad gaspedal
 - 25.04 Handmanövrerat gasreglage
 - 25.05 Knämanövrerat gasreglage
 - 25.06 Gasreglage med servoförstärkning (elektronisk, pneumatisk, etc.)
 - 25.07 Gaspedal till vänster om bromspedalen
 - 25.08 Gaspedal längst till vänster
 - 25.09 Fällbar/borttagbar gaspedal
- 30. Anpassade kombinerade broms- och gasreglage
 - 30.01 Parallella pedaler
 - 30.02 Pedaler på samma (eller nästan samma) nivå
 - 30.03 Gas- och bromspedal med glidskena
 - 30.04 Gas- och bromspedal med glidskena och stödskena
 - 30.05 Fällbara/borttagbara gas- och bromspedaler
 - 30.06 Förhöjt golv
 - 30.07 Skiljevägg vid sidan av bromspedal
 - 30.08 Skiljevägg för protes vid sidan av bromspedal
 - 30.09 Skiljevägg framför gas- och bromspedaler
 - 30.10 Häl/benstöd
 - 30.11 Elektriskt manövrerade gas- och bromsreglage
- 35. Anpassade reglage
(ljusreglage, vindrutetorkare/spolare, signalhorn, körriktningsvisare, etc.)
 - 35.01 Reglage som kan manövreras utan att styrning och handhavande påverkas negativt
 - 35.02 Reglage som kan manövreras utan att ratten eller rattillbehören (knopp, gaffelgrepp, etc.) måste släppas
 - 35.03 Reglage som kan manövreras med vänster hand utan att ratten eller rattillbehören (knopp, gaffelgrepp, etc.) måste släppas
 - 35.04 Reglage som kan manövreras med höger hand utan att ratten eller rattillbehören (knopp, gaffelgrepp, etc.) måste släppas
 - 35.05 Reglage som kan manövreras utan att ratten, rattillbehören (knopp, gaffelgrepp, etc.) och det kombinerade gas- och bromsreglaget måste släppas
- 40. Anpassad styranordning
 - 40.01 Standardservostyrning
 - 40.02 Styrning med förstärkt servo
 - 40.03 Styrning med reservsystem
 - 40.04 Förlängd rattstång
 - 40.05 Anpassad ratt (större och/eller tjockare ratt, ratt med mindre diameter, etc.)
 - 40.06 Vinklad ratt
 - 40.07 Vertikal ratt
 - 40.08 Horisontell ratt
 - 40.09 Fotmanövrerad styrning
 - 40.10 Annan anpassad styrmekanism (joy-stick, etc.)
 - 40.11 Knopp på ratten
 - 40.12 Handstödskena på ratten
 - 40.13 Med orthes tenodes

42. Anpassade backspeglar
 - 42.01 Utvändig backspegel på (vänster eller) höger sida
 - 42.02 Utvändig backspegel på framskärmen
 - 42.03 Extra invändig backspegel som ger överblick över trafiken
 - 42.04 Invändig panoramabackspegel
 - 42.05 Backspegel som täcker den döda vinkeln
 - 42.06 Elmanövrerade yttre backspeglar
43. Anpassat förarsäte
 - 43.01 Förhöjt förarsäte som ger god sikt på normalt avstånd från ratten och pedalen
 - 43.02 Förarsäte som är anpassat efter kroppsformen
 - 43.03 Förarsäte med sidostöd för god sittstabilitet
 - 43.04 Förarsäte med armstöd
 - 43.05 Förlängning av sätets skjutmån
 - 43.06 Anpassat bilbälte
 - 43.07 Fyrpunktsbälte
44. Anpassning av motorcykel (obligatorisk användning av underkoder)
 - 44.01 Manövrering av båda bromsarna genom ett reglage
 - 44.02 Anpassad handbroms för framhjul
 - 44.03 Anpassad fotbroms för bakhjul
 - 44.04 Anpassat gashandtag
 - 44.05 Anpassad handmanövrerad växel och koppling
 - 44.06 Anpassade backspeglar
 - 44.07 Anpassade reglage för körriktningsvisare och bromsljus
 - 44.08 Säteshöjd som ger föraren möjlighet att i sittande position ha båda fötterna på marken samtidigt
45. Motorcykel endast med sidvagn
50. Begränsat till ett visst fordon (identifieringsmärkning, VIN)
51. Begränsat till ett visst fordon (registreringsnummer, VRN)

ADMINISTRATIVA FRÅGOR

70. Utbyte av körkort nr ... utfärdat av ... (EU/FN-symbol om det är frågan om tredje land, exempelvis 70.0123456789.NL)
71. Duplikat av körkort nr ... (EU/FN-symbol om det är frågan om tredje land, exempelvis 71.987654321.HR)
72. Begränsat till fordon i kategori A med en cylindervolym på högst 125 cc och en motoreffekt på högst 11 kW (A1)
73. Begränsat till fordon i kategori B av typen motordriven tre- eller fyrehjuling (B1)
74. Begränsat till fordon i kategori C vars tillåtna totalvikt är högst 7 500 kg (C1)
75. Begränsat till fordon i kategori D med högst 16 sittplatser, utöver förarplatsen (D1)

76. Begränsat till fordon i kategori C vars tillåtna totalvikt är högst 7 500 kg (C1) och till vilket en släpvagn med en tillåten totalvikt på mer än 750 kg är kopplat, under förutsättning att hela ekipagets vikt inte överstiger 12 000 kg och att släpvagnens tillåtna totalvikt inte överstiger dragfordonets tomvikt (C1E)
77. Begränsat till fordon i kategori D med högst 16 sittplatser, utöver förarplatsen (D1) och till vilket en släpvagn med en tillåten totalvikt på mer än 750 kg är kopplat, under förutsättning att a) hela ekipagets totalvikt inte överstiger 12 000 kg och att släpets tillåtna totalvikt inte överstiger dragfordonets tomvikt och b) släpvagnen inte används för persontransport (D1E)
78. Begränsat till fordon med automatisk växellåda
79. (...) Begränsat till fordon som överensstämmer med specifikationerna inom parentes i samband med tillämpningen av artikel 10.1 i direktiv 91/439/EEG.
- 90.01: till vänster
- 90.02: till höger
- 90.03: vänster
- 90.04: höger
- 90.05: hand
- 90.06: fot
- 90.07: tillämplig
95. Yrkeskompetensbevis enligt direktiv 2003/59/EG giltigt t.o.m. ... [exempelvis 95.1.1.2012]
96. Genomgången utbildning eller godkänt körprov i enlighet med bestämmelserna i bilaga V.
- Kod 100 och däröver: nationella koder som endast gäller inom den körkortsutfärdande medlemsstatens territorium.

När en kod gäller för samtliga kategorier för vilka körkortet utfärdas, får den tryckas under rubrikerna 9, 10 och 11.

13. Ett utrymme där mottagande medlemsstat, vid tillämpning av punkt 4 a i denna bilaga, kan föra in upplysningar som är nödvändiga för administrationen av körkortet.
14. Ett utrymme där utfärdande medlemsstat kan föra in upplysningar som är nödvändiga för administrationen av körkortet eller som gäller trafiksäkerhet (frivillig uppgift). Om upplysningen faller under någon rubrik i denna bilaga, skall den föregås av motsvarande siffra i rubriken.

Med innehavarens särskilda, skriftliga medgivande får även uppgifter som inte hänger samman med administrationen av körkortet eller med trafiksäkerheten lämnas på detta utrymme. Tillägg av sådana uppgifter ändrar inte på något sätt användandet av modellen som körkort.

- b) En förklaring till de numrerade rubrikerna på sidorna 1 och 2 av körkortet (åtminstone rubrikerna 1, 2, 3, 4 a, 4 b, 4 c, 5, 10, 11 och 12).

Om en medlemsstat önskar avfatta dessa texter på ett annat nationellt språk än danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska eller ungerska skall medlemsstaten upprätta en tvåspråkig version av körkortet där ett av de ovannämnda språken används, utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna bilaga.

- c) Körkortet av gemenskapsmodell skall ha ett utrymme med möjlighet att eventuellt lägga in en mikroprocessor eller annan likvärdig datoriserad anordning.

4. Särskilda bestämmelser

- a) När innehavaren av ett körkort utfärdat av en medlemsstat i enlighet med denna bilaga permanent bosatt sig i en annan medlemsstat, får denna medlemsstat föra in sådana upplysningar på körkortet som är nödvändiga för dess administration, under förutsättning att detta slags upplysningar också förs in på de körkort som utfärdas av medlemsstaten och att det finns nödvändigt utrymme för detta ändamål.
- b) Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna lägga till färger eller markeringar, exempelvis streckkoder och nationella symboler, utan att det påverkar tillämpningen av de övriga bestämmelserna i denna bilaga.

Inom ramen för det ömsesidiga erkännandet av körkortet får streckkoden inte innehålla någon annan information än vad som redan står att läsa på körkortet eller som är nödvändig för utfärdandet av körkortet.

MODELL FÖR GEMENSKAPSKÖRKORT

Sida 1 KÖRKORT [MEDLEMSSTAT]

	PERMIS DE CONDUIRE	ÉTAT MEMBRE
	1.	
	2.	
	3.	
6 PHOTO	4a.	4c.
	4b.	(4d.)
	5.	
	7.	
	(8.)	
9.		

Sida 2 1. Efternamn 2. Förnamn 3. Födelsedatum och födelseort 4a. Datum för utfärdandet av körkortet 4b. Sista giltighetsdagen 4c. Utfärdat av 5. Körkortets serienummer 8. Bosättningsort 9. Kategori (*) 10. Datum för utfärdande efter kategori 11. Sista giltighetsdag efter kategori 12. Begränsningar

13.	9.	10.	11.	12.
	A1 			
	A 			
(14)	B1 			
	B 			
	C1 			
	C 			
	D1 			
	D 			
	BE 			
	C1E 			
	CE 			
	D1F 			
	DE 			

1. Nom 2. Prénom 3. Date et lieu de naissance 4a. Date de délivrance du permis de conduire
4b. Date d'expiration administrative 4c. Délivré par 5. Numéro de permis
8. Domicile 9. Catégorie
13. Date de délivrance par catégorie
11. Date d'expiration par catégorie
12. Restrictions

(*) Obs: En symbol och en rad för kategori AM kommer att läggas till.

Obs: Beteckningen A2 kommer att läggas till i avsnittet om motorcykelkategorier.

PROV PÅ GEMENSKAPSKÖRKORT

BELGISKT KÖRKORT (för information)

	RIJBEWIJS	KONINKRIJK BELGIE		
	1. Steven 2. Anne-Marie M.E. 3. 01.04.73 D-53170 Bann 4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent 4b. 30.06.06 5. DA 003 360 7.			
6. FOTO	9. <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td style="padding: 2px 10px;">A</td> <td style="padding: 2px 10px;">B</td> </tr> </table>		A	B
A	B			

	PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE		
	1. Quentin 2. Maria N.E. 3. 01.04 73 B-7000 Mons 4a. 01.07.96 4c B-1180 Uccle 4b. 30.06.06 5. DA 003 361 7.		
6 PHOTO	9. <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td style="padding: 2px 10px;">A</td> <td style="padding: 2px 10px;">B</td> </tr> </table>	A	B
A	B		

BILAGA II

I. MINIMIKRAV FÖR FÖRARPROV

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att den som ansöker om körkort har de kunskaper och den förmåga samt uppvisar det beteende som krävs för att få framföra ett motorfordon. För detta ändamål skall det finnas ett förarprov som består av

- ett kunskapsprov, och därefter
- ett körprov.

Villkoren för genomförandet av dessa prov fastställs nedan.

A. KUNSKAPSPROV

1. **Utformning**

Provet skall vara utformat så att det visar att den sökande har de kunskaper som krävs i de ämnen som är förtecknade i punkterna 2-4.

Om den som ansöker om körkort i en kategori har godkänts på kunskapsprovet för körkort i en annan kategori behöver de gemensamma bestämmelserna i punkt 2-4 inte tillämpas.

2. **Obligatoriska punkter för samtliga fordonskategorier**

2.1 Provet skall innehålla frågor om varje punkt som finns förtecknad nedan. Varje medlemsstat skall själv fastställa frågornas innehåll

2.1.1 Vägtrafikbestämmelser:

- Särskilt vägmärken, vägmarkeringar, signaler, vājningsplikt och hastighetsbegränsningar.

2.1.2 Föraren:

- Betydelsen av uppmärksamhet och samspel med andra vägtrafikanter.
- Uppfattningsförmåga, omdömesförmåga och beslutsfattande, särskilt reaktionstiden, liksom förändringar i körförmågan som beror på alkohol, narkotika och läkemedel, psykiskt tillstånd och trötthet.

2.1.3 Vägen:

- De viktigaste principerna för hur man håller ett säkert avstånd mellan fordon, bromssträckor och vāghållning vid olika väderleks- och vägförhållanden.
- Riskfaktorer vid körning som beror på olika vägförhållanden, särskilt på hur de ändras till följd av väderlek och tiden på dygnet.
- Olika vägtypers egenskaper och de därmed sammanhängande föreskrivna kraven.

2.1.4 Andra vägtrafikanter:

- Särskilda riskfaktorer som är förknippade med andra vägtrafikanters bristande erfarenhet och de mest utsatta kategorierna av trafikanter, exempelvis barn, fotgängare, cyklister och personer med nedsatt rörelseförmåga.
- Risker som är förknippade med olika fordonstypers rörelser och köregenskaper och med deras förares olika synfält.

2.1.5 Allmänna regler och förordningar samt andra bestämmelser:

- Bestämmelser i fråga om administrativa dokument som krävs för att få använda fordonen.
- Allmänna regler för hur föraren skall handla vid en olycka (placera ut varningstriangel och slå larm) och vilka åtgärder han kan vidta för att om så är nödvändigt hjälpa trafikolycksoffer.
- Säkerhetsfaktorer som rör fordonet och det gods och de personer som transporteras.

2.1.6 Nödvändiga försiktighetsåtgärder när fordonet lämnas.

2.1.7 Mekaniska aspekter som har betydelse för trafiksäkerheten. Förare skall kunna upptäcka de vanligaste felen, särskilt på styr-, fjādrings- och bromssystem, däck, belysning och körriktningvisare, reflexanordningar, backspeglar, vindruta och vindrutetorkare, avgassystem, säkerhetsbälten och signalhorn.

- 2.1.8 Fordonets säkerhetsutrustning, särskilt användningen av säkerhetsbälten, nackskydd och säkerhetsutrustning för barn.
- 2.1.9 Bestämmelser som gäller för fordonets användning i miljöhänseende (lämplig användning av signalhorn, måttlig bränsleförbrukning, begränsning av avgasutsläpp, etc.).

3. Särskilda bestämmelser för kategorierna A1, A2 och A

- 3.1 Obligatorisk kontroll av de allmänna kunskaperna om
 - 3.1.1 användning av skyddsutrustning såsom handskar, stövlar, kläder och hjälm,
 - 3.1.2 motorcykelförarens synlighet för andra vägtrafikanter,
 - 3.1.3 riskfaktorer i samband med olika vägförhållanden, i enlighet med ovanstående, särskilt när det gäller hala partier som brunnslöck, vägmarkeringar som linjer och pilar samt spårvagnsspår,
 - 3.1.4 mekaniska aspekter som har betydelse för trafiksäkerheten, vilket nämns ovan, särskilt när det gäller nödstoppsreglage, oljenivå och kedja.

4. Särskilda bestämmelser för kategorierna C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E

- 4.1 Obligatorisk kontroll av de allmänna kunskaperna om
 - 4.1.1 bestämmelser om körtider och viloperioder enligt rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter ⁽¹⁾ och användning av färdskrivare enligt rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter ⁽²⁾;
 - 4.1.2 bestämmelser om typen av transport, dvs. gods eller passagerare,
 - 4.1.3 fordons- och transportdokument som krävs för nationell och internationell transport av gods och passagerare,
 - 4.1.4 hur man skall uppträda i samband med en olycka samt åtgärder som skall vidtas efter en olycka eller liknande, exempelvis akuta åtgärder såsom evakuering av passagerare och grundläggande kunskaper om första hjälpen,
 - 4.1.5 försiktighetsåtgärder vid avmontering och byte av hjul,
 - 4.1.6 bestämmelser om fordonsvikter och fordonsmätt samt bestämmelser om hastighetsregulatorer,
 - 4.1.7 begränsningar i sitt eget och andra trafikanters synfält som beror på fordonens konstruktion,
 - 4.1.8 läsning av vägkarta, planering av resväg, inbegripet användning av elektroniska navigationssystem (ej obligatoriskt),
 - 4.1.9 säkerhet i samband med lastning av fordonet, dvs. kontroll av lasten (packning och fästarrangor), svårigheter vid olika typer av last (exempelvis vätskor, hängande last ...), lastning och lossning av gods samt användning av lastningsutrustning (endast kategorierna C, CE, C1, C1E),
 - 4.1.10 förarens ansvar när det gäller transport av passagerare och deras komfort och säkerhet, transport av barn samt nödvändiga kontroller före avfärd. Samtliga busstyper bör ingå i kunskapsprovet (bussar i kollektivtrafiken, långfärdsbussar, bussar med särskilda mått, etc.) (endast kategorierna D, DE, D1, D1E).
- 4.2 Obligatorisk kontroll av de allmänna kunskaperna om följande ytterligare bestämmelser för kategorierna C, CE, D och DE:
 - 4.2.1 Principerna för hur förbränningsmotorer, vätskor (exempelvis motorolja, kylvätska, spolarvätska), bränslesystem, elsystem, tändningssystem och transmissionssystem (koppling, växellåda, etc.) är uppbyggda och hur de fungerar.

⁽¹⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 1.Förordningen upphävd genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 (EUT L 102, 11.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 561/2006.

- 4.2.2 Smörjmedel och frostskyddsvätska.
- 4.2.3 Principerna för konstruktion, montering, korrekt användning och underhåll av däck.
- 4.2.4 Principerna för olika typer av bromssystem och hastighetsregulatorer, dessas funktion och viktigaste delar samt montering, användning och dagligt underhåll.
- 4.2.5 Principerna för olika typer av kopplingsystem, dessas funktion och viktigaste delar samt montering, användning och dagligt underhåll (endast kategorierna CE, DE).
- 4.2.6 Metoder för felsökning vid driftsfel.
- 4.2.7 Förebyggande underhåll av fordon och nödvändiga löpande reparationer.
- 4.2.8 Förarens ansvar när det gäller mottagande, transport och leverans av gods i enlighet med överenskomna villkor (endast kategorierna C, CE).

B. KÖRPROV

5. **Fordonet och dess utrustning**

- 5.1 För att få framföra ett fordon med manuell växellåda krävs ett godkänt körprov som genomförts i ett sådant fordon

Om en sökande genomför körprovet i ett fordon med automatisk växellåda skall detta anges på det körkort som utfärdas på grundval av detta prov. Körkort med en sådan angivelse ger endast behörighet att framföra fordon med automatisk växellåda.

Med "fordon med automatisk växellåda" avses ett fordon i vilket utväxlingen mellan motorn och hjulen endast kan varieras med gaspedalen och bromsarna.

- 5.2 De fordon som används vid körproven skall uppfylla de minimikrav som anges nedan. Medlemsstaterna får införa bestämmelser om strängare eller flera krav

Kategori A1:

Motorcykel i kategori A1 utan sidvagn, med en slagvolym av minst 120 kubikcentimeter och en maximihastighet av minst 90 km/h.

Kategori A2:

Motorcykel utan sidvagn, med en cylindervolym av minst 400 kubikcentimeter och en motoreffekt av minst 25 kW.

Kategori A:

Motorcykel utan sidvagn, med en cylindervolym av minst 600 kubikcentimeter och en motoreffekt av minst 40 kW.

Kategori B:

Fyrhjuliga fordon i kategori B med en maximihastighet på minst 100 km/h.

Kategori BE:

Fordonskombinationer som består av ett provfordon i kategori B och en släpvagn med en tillåten totalvikt på minst 1 000 kg, som har en maximihastighet på minst 100 km/h och som inte tillhör kategori B. Släpvagnens lastutrymme skall bestå av en sluten lådkonstruktion som är åtminstone lika bred och lika hög som motorfordonet; den slutna lådkonstruktionen får även vara något smalare än motorfordonet, förutsatt att sikten bakåt bara är möjlig om man använder motorfordonets sidobackspeglar; Släpvagnen skall ha en faktisk vikt på minst 800 kg.

Kategori B1:

fyrhjuliga motordrivna cyklar med en maximihastighet på minst 60 km/h.

Kategori C:

Fordon i kategori C med en tillåten totalvikt på minst 12 000 kg, en längd på minst 8 meter, en bredd på minst 2,4 meter och en maximihastighet på minst 80 km/h. Fordonen skall vara försedda med anti-lås-bromsar, vara utrustade med en växellåda med minst 8 framåtväxlar och färdskrivare i enlighet med förordning (EEG) nr 3821/85. Lastutrymmet skall bestå av en sluten lådkonstruktion som är åtminstone lika bred och lika hög som förarhytten. Fordonen skall ha en faktisk vikt på minst 10 000 kg.

Kategori CE:

Antingen ett ledat fordon eller en fordonskombination som består av ett provfordon i kategori C och en släpvagn med en längd på minst 7,5 meter. Både det ledade fordonet och fordonskombinationen skall ha en tillåten totalvikt på minst 20 000 kg, en längd på minst 14 meter, en bredd på minst 2,4 meter och en maximihastighet på minst 80 km/tim samt vara försedd med anti-lås-bromsar, utrustade med en växellåda med minst 8 framåtväxlar och färdskrivare i enlighet med förordning (EEG) nr 3821/85. Lastutrymmet skall bestå av en sluten lådkonstruktion som är åtminstone lika bred och lika hög som förarhytten. Både det ledade fordonet och fordonskombinationen skall ha en faktisk vikt på minst 15 000 kg.

Kategori C1:

Fordon i underkategori C1 med en tillåten totalvikt på minst 4 000 kg, en minimilängd på 5 meter och en maximihastighet på minst 80 km/h. Fordonen skall vara försedda med anti-lås-bromsar och utrustade med färdskrivare i enlighet med förordning (EEG) nr 3821/85. Lastutrymmet skall bestå av en sluten lådkonstruktion som är åtminstone lika bred och lika hög som förarhytten.

Kategori C1E:

Fordonskombinationer som består av ett provfordon i underkategori C1 och en släpvagn med en tillåten totalvikt på minst 1 250 kg. Fordonskombinationen skall ha en längd på minst 8 meter och en maximihastighet på minst 80 km/h. Lastutrymmet skall bestå av en sluten lådkonstruktion som är åtminstone lika bred och lika hög som förarhytten; den slutna lådkonstruktionen får även vara något smalare än förarhytten, förutsatt att sikten bakåt bara är möjlig om man använder motorfordonets sidobackspeglar; Släpvagnen skall ha en faktisk vikt på minst 800 kg.

Kategori D:

Fordon i kategori D med en längd på minst 10 meter, en bredd på minst 2,4 meter och en maximihastighet på minst 80 km/h. Fordonet skall vara försett med anti-lås-bromsar och utrustat med färdskrivare i enlighet med förordning (EEG) nr 3821/85.

Kategori DE:

Fordonskombinationer som består av ett provfordon i kategori D och en släpvagn med en tillåten totalvikt på minst 1 250 kg, en bredd på minst 2,4 meter och en maximihastighet på minst 80 km/h. Lastutrymmet skall bestå av en sluten lådkonstruktion som är minst 2 meter bred och hög. Släpvagnen skall ha en faktisk vikt på minst 800 kg.

Kategori D1:

Fordon i underkategori D1 med en tillåten totalvikt på minst 4 000 kg, en minimilängd på 5 meter och en maximihastighet på minst 80 km/h. Fordonet skall vara utrustat med anti-lås-bromsar och färdskrivare i enlighet med förordning (EEG) nr 3821/85.

Kategori D1E:

Fordonskombinationer som består av ett provfordon i underkategori D1 och en släpvagn med en tillåten totalvikt på minst 1 250 kg samt en maximihastighet på minst 80 km/h. Släpvagnens lastutrymme skall bestå av en sluten lådkonstruktion som är minst 2 meter bred och hög. Släpvagnen skall ha en faktisk vikt på minst 800 kg.

Provfordon för kategorierna BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 och D1E som användes senast vid dagen för detta direktivs ikraftträdande får, om de inte uppfyller minimikraven ovan, endast användas under högst tio år efter detta datum. De krav som avser den last som kan transporteras med dessa fordon skall ha införts av medlemsländerna senast tio år efter det att kommissionens direktiv 2000/56/EG⁽¹⁾ trätt i kraft.

6. Körprov för kategorierna A1, A2 och A

6.1 Förberedelser och teknisk kontroll av fordonet med avseende på trafiksäkerheten

De sökande skall kunna utföra följande säkerhetsförberedelser:

- 6.1.1 Justera skyddsutrustning såsom handskar, stövlar, kläder och hjälm.
- 6.1.2 Göra slumpmässiga kontroller av däck, bromsar, styrning, nödstoppreglage (om tillämplig), kedja, oljenivå, lysen, reflexanordningar, körriktningsskärmar och signalhorn.
- 6.2 Kontroll av särskilda manövrer med avseende på trafiksäkerheten
 - 6.2.1 Ställa motorcykeln på och ta ner den från stödet och flytta den genom att leda den med motorn avstängd.
 - 6.2.2 Parkera motorcykeln med användning av stödet.
 - 6.2.3 Minst två manövrer, inbegripet slalomkörning, skall utföras vid låg hastighet. Detta skall särskilt kontrollera handhavandet av kopplingen i samspel med broms, balans, blickens riktning, placering på motorcykeln och fötternas placering på fotstöden.
 - 6.2.4 Minst två manövrer av vilka en manöver på andra växel eller tredje växel på minst 30 km/h, inbegripet undanmanöver för hinder vid en hastighet på minst 50 km/h, skall utföras vid högre hastighet. Detta skall särskilt kontrollera placering på motorcykeln, blickens riktning, balans, styrteknik och växlingsteknik.
 - 6.2.5 Minst två inbromsningsmanövrer skall utföras, inbegripet en nödbromsning från en hastighet på minst 50 km/h. Detta skall särskilt kontrollera användning av bromsen på fram- och bakhjulet, blickens riktning och förarens placering på motorcykeln.

De särskilda manövrer som avses i punkterna 6.2.3-6.2.5 skall vara införda senast fem år efter det att direktiv 2000/56/EG trätt i kraft.

6.3 Trafikbeteende

Föraren skall i normala trafiksituationer och med beaktande av nödvändiga försiktighetsmått kunna genomföra följande manövrer på ett säkert sätt:

- 6.3.1 Köra iväg efter en parkering eller ett stillastående i trafiken, köra ut från en utfart.
- 6.3.2 Köra på raka vägar, passera mötande fordon, även i trånga passager.
- 6.3.3 Köra i kurvor.
- 6.3.4 Närma sig och passera plankorsningar och vägkorsningar.
- 6.3.5 Svänga till höger och vänster samt byta fil.
- 6.3.6 Köra på och av motorvägar eller liknande (i tillämpliga fall) från en påfart respektive avfart.
- 6.3.7 Köra om andra trafikanter (om möjligt), passera hinder, exempelvis parkerade bilar, bli omkörd av andra trafikanter (i tillämpliga fall).
- 6.3.8 Passera särskilda trafikmiljöer (i tillämpliga fall), exempelvis rondeller, järnvägs korsningar, hållplatser för spårvagn och bussar, övergångsställen samt köra uppför och nedför långa backar.
- 6.3.9 Iaktta nödvändig försiktighet vid avstigning.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2000/56/EG av den 14 september 2000 om ändring av rådets direktiv 91/439/EEG om körkort. (EGT L 237, 21.9.2000, s. 45).

7. Körprov för kategorierna B, B1 och BE

7.1 Förberedelser och teknisk kontroll av fordonet med avseende på trafiksäkerheten

De sökande skall kunna utföra följande säkerhetsförberedelser:

- 7.1.1 Ställa in sätet för att få en korrekt körställning.
- 7.1.2 Ställa in backspeglar, säkerhetsbälten och nackskydd om sådana finns.
- 7.1.3 Kontrollera att dörrarna är stängda.
- 7.1.4 Göra slumpmässiga kontroller av däck, styrning, bromsar, vätskor (exempelvis motorolja, kylarvätska, spolarvätska), lysen, reflexanordningar, körriktningssvisare och signalhorn.
- 7.1.5 Kontrollera säkerheten vid lastning, dvs. kaross, presenningar, lastdörrar, låsmekanism för förarhytt, lastmetoder och säkring av lasten (endast kategori BE).
- 7.1.6 Kontrollera kopplingsmekanismen, bromsar och elektriska kopplingar (endast kategori BE).

7.2 När det gäller kategorierna B och B1 skall särskilda manövrer provas med avseende på trafiksäkerheten

Ett urval av följande manövrer skall provas (minst två manövrer för de fyra punkterna, varav en skall gälla backning):

- 7.2.1 Backa rakt bakåt, och backa åt höger eller vänster runt ett hörn utan att byta fil.
- 7.2.2 Vända fordonet till motsatt riktning med användning av fram- och backväxlar.
- 7.2.3 Parkera fordonet och lämna en parkeringsplats (parallellt, snett eller vinkelrätt framåt och bakåt på plan mark samt i uppförs- och nedförsbacke).
- 7.2.4 Genomföra en korrekt inbromsning till stillastående. Nödbromsning är dock inte obligatoriskt.

7.3 När det gäller kategori BE skall särskilda manövrer provas med avseende på trafiksäkerheten

- 7.3.1 Koppla släpvagn till och från dragfordonet. När manövern inleds skall dragfordonet och släpvagnen stå sida vid sida (dvs. inte i ett led).
- 7.3.2 Backa med samtidig svängning på ett sätt som medlemsstaterna själva får fastställa.
- 7.3.3 Parkera säkert vid lastning och lossning.

7.4 Trafikbeteende

Föraren skall i normala trafiksituationer och med beaktande av nödvändiga försiktighetsmått kunna genomföra följande manövrer på ett säkert sätt:

- 7.4.1 Köra iväg efter en parkering eller ett stillastående i trafiken, köra ut från en utfart.
- 7.4.2 Köra på raka vägar, passera mötande fordon, även i trånga passager.
- 7.4.3 Köra i kurvor.
- 7.4.4 Närma sig och passera plankorsningar och vägkorsningar.
- 7.4.5 Svänga till höger och vänster samt byta fil.
- 7.4.6 Köra på och av motorvägar eller liknande (i tillämpliga fall) från en påfart respektive avfart.
- 7.4.7 Köra om andra trafikanter (om möjligt), passera hinder, exempelvis parkerade bilar, bli omkörd av andra trafikanter (i tillämpliga fall).
- 7.4.8 Passera särskilda trafikmiljöer (i tillämpliga fall), exempelvis rondeller, järnvägs korsningar, hållplatser för spårvagn och bussar, övergångsställen samt köra uppför och nedför långa backar.
- 7.4.9 Iakttäta nödvändig försiktighet vid avstigning.

8. Körprov för kategorierna C, CE, C1, C1E, D, D E, D1 och D1E**8.1 Förberedelser och teknisk kontroll av fordonet med avseende på trafiksäkerheten**

De sökande skall kunna utföra följande säkerhetsförberedelser:

- 8.1.1 Ställa in sätet för att få en korrekt körställning.
- 8.1.2 Ställa in backspeglar, säkerhetsbälten och nackskydd om sådana finns.
- 8.1.3 Göra slumpmässiga kontroller av att däck, styrning, bromsar, lysen, reflexanordningar, körriktningvisare och signalhorn är i gott skick.
- 8.1.4 Kontrollera servostyrda broms- och styrsystem, kontrollera att däck, hjulbultar, stänkskydd, vindruta, fönster och (vindrute)torkare, vätskor (exempelvis motorolja, kylvätskor, spolärsvätska) är i gott skick. Kontrollera och kunna använda instrumentpanelen, inbegripet färdskrivare i enlighet med förordning (EEG) nr 3821/85.
- 8.1.5 Kontrollera lufttryck, tryckluftsbehållare och upphängning.
- 8.1.6 Kontrollera säkerheten vid lastning, dvs. kaross, presenningar, lastdörrar, lastmekanism (i tillämpliga fall), låsmekanism för förarhytt (i tillämpliga fall), lastmetoder och säkring av lasten (endast kategorierna C, CE, C1, C1E).
- 8.1.7 Kontrollera kopplingsmekanismen, bromsar och elektriska kopplingar (endast kategorierna CE, C1E, DE, D1E).
- 8.1.8 Vidta säkerhetsåtgärder för särskilda fordon: kontrollera kaross, dörrar, nödutgångar, förstahjälpenutrustning, brandsläckare och annan säkerhetsutrustning (endast kategorierna D, DE, D1, D1E).
- 8.1.9 Läsning av vägkarta, planering av resväg, inbegripet användning av elektroniska navigationssystem (ej obligatoriskt).

8.2 Särskilda manövrer provas med avseende på trafiksäkerheten

- 8.2.1 Koppling av släpvagn eller påhängsvagn till och från dragfordonet (endast kategorierna CE, C1E, DE, D1E). När manövern påbörjas skall dragfordonet och släpvagnen stå sida vid sida (dvs. inte i ett led).
- 8.2.2 Backa med samtidig svängning på ett sätt som medlemsstaterna själva får fastställa.
- 8.2.3 Parkera säkert vid lastning och lossning på lastramp/brygga eller liknande installation (endast kategorierna C, CE, C1, C1E).
- 8.2.4 Parkera så att passagerare säkert kan kliva av och på bussen (endast kategorierna D, DE, D1, D1E).

8.3 Trafikbeteende

Föraren skall i normala trafiksituationer och med beaktande av nödvändiga försiktighetsmått kunna genomföra följande manövrer på ett säkert sätt:

- 8.3.1 Köra iväg efter en parkering eller ett stillastående i trafiken, köra ut från en utfart.
- 8.3.2 Köra på rak väg. Passera mötande fordon, även i trånga passager.
- 8.3.3 Köra i kurvor.
- 8.3.4 Närma sig och passera plankorsningar och vägkorsningar.
- 8.3.5 Svänga till höger och vänster samt byta fil.
- 8.3.6 Köra på och av motorvägar eller liknande (i tillämpliga fall) från en påfart respektive avfart.
- 8.3.7 Köra om andra trafikanter (om möjligt), passera hinder, exempelvis parkerade bilar, bli omkörd av andra trafikanter (i tillämpliga fall).

- 8.3.8 Passera särskilda trafikmiljöer (i tillämpliga fall), dvs. rondeller, järnvägs korsningar, hållplatser för spårvagn och bussar, övergångsställen samt köra uppför och nedför långa backar.
- 8.3.9 Iakttäta nödvändig försiktighet vid avstigning.

9. Bedömning av körprovet

- 9.1 För var och en av de körsituationer som nämns ovan skall bedömningen återspegla hur obesvärat den sökande använder fordonets reglage och vilken förmåga han visar att köra helt säkert i trafiken. Hela provet skall ge förarprovaren ett intryck av säkerhet. Körfel eller farligt beteende som innebär en risk för provfordonet, dess passagerare eller andra trafikanter skall, oavsett om förarprovaren eller ledsagaren behöver ingripa eller inte, leda till att den sökande underkänns. Förarprovaren skall dock ha rätt att avgöra om körprovet skall fullföljas eller inte.

Förarprovare vid förarprov skall ha den utbildning som är nödvändig för att korrekt kunna bedöma sökandens förmåga att köra säkert. För att säkerställa en korrekt och konsekvent bedömning av fel i enlighet med de normer som fastställs i denna bilaga skall förarprovarens arbete granskas och övervakas av ett organ som godkänts av medlemsstaten.

- 9.2 Under förarprovet skall förarprovaren särskilt fästa avseende vid huruvida den sökande kör defensivt och tar hänsyn till övriga trafikanter. Detta torde återspegla den generella körstilen, vilket förarprovaren bör ta hänsyn till i sin allmänna bedömning av den sökande. I bedömningen ingår anpassad och tydlig (säker) körning, med hänsyn till väg- och väderleksförhållanden, annan trafik, andra vägtrafikanter (särskilt de mer utsatta) och framförhållning.
- 9.3 Förarprovaren skall dessutom göra en bedömning av om den sökande
- 9.3.1 behärskar fordonet i fråga om korrekt användning av säkerhetsbälten, backspeglar, nackskydd, säten, lysen och annan utrustning; använder koppling, växellåda, gas, bromssystem (även det tredje bromssystemet i tillämpliga fall) och styrsystem på rätt sätt; kontrollerar fordonet under olika förhållanden och olika hastigheter; håller fordonet stabilt på vägen; känner till fordonets vikt och dimensioner, lastvikt och lasttyp (endast kategorierna BE, C, CE, C1, C1E, DE, D1E); ser till passagerarnas bekvämlighet (endast kategorierna D, DE, D1, D1E) (långsam acceleration, mjuk körning och inga häftiga inbromsningar),
- 9.3.2 kör ekonomiskt och miljövänligt, med hänsyn till varvtal, växling, bromsning och acceleration (endast kategorierna BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E),
- 9.3.3 har överblick över situationen både i fordonets omedelbara närhet och på medellångt och långt avstånd; använder speglarna på rätt sätt,
- 9.3.4 utnyttjar sin företrädesrätt i olika typer av vägkorsningar, lämnar företräde i andra situationer (exempelvis vid byte av körriktning och fil och vid särskilda manövrer),
- 9.3.5 placerar sig på vägen, i filer, rondeller och kurvor på ett sätt som är lämpligt för den typen av fordon samt om den sökande har framförhållning,
- 9.3.6 håller lämpligt avstånd till fordon framför och vid sidan av det egna fordonet samt till andra vägtrafikanter,
- 9.3.7 inte överskrider högsta tillåtna hastigheten, anpassar hastigheten till väderleks- och trafikförhållanden och i tillämpliga fall till nationella hastighetsbegränsningar, kör i en sådan hastighet att det är möjligt att stanna inom ett synligt och fritt vägavsnitt, anpassar hastigheten till den genomsnittshastighet som samma typ av vägtrafikanter håller,
- 9.3.8 tolkar trafikljus rätt, följer trafikpolisens anvisningar, tolkar vägmärken (förbud eller påbud) och vägmarkeringar rätt, handlar korrekt vid trafikljus och vägmarkeringar,
- 9.3.9 i förekommande fall ger tecken på rätt sätt och vid lämplig tidpunkt, använder körriktningssvisare på rätt sätt, tar vederbörlig hänsyn till samtliga tecken från andra vägtrafikanter,
- 9.3.10 saktar in i tid, bromsar och stannar beroende på omständigheterna, har framförhållning, använder de olika bromssystemen (endast för kategorierna C, CE, D, DE), använder andra hastighetsreglerande system än bromsarna (endast för kategorierna C, CE, D och DE).

10. Provetets längd

Körprovets tidslängd och den tillryggalagda sträckan skall vara tillräckliga för att bedöma den förmåga och det beteende som fastställts i punkt B i den här bilagan. Körtiden under provet får inte i något fall vara kortare än 25 minuter för kategori A, A1, A2, B, B1 och BE och inte kortare än 45 minuter för övriga kategorier. Detta inbegriper inte mottagande av den sökande, förberedelse och teknisk kontroll av fordonet med hänsyn till trafik-säkerheten, särskilda manövrer eller tillkännagivandet av resultatet av förarprovet.

11. Platsen för provet

Den del av provet som syftar till att bedöma den sökandes förmåga att genomföra de särskilda manövrerna får utföras på en särskild testbana. Den del av provet som gäller trafikbeteendet bör om möjligt äga rum på landsvägar, motortrafikleder, motorvägar (eller liknande) och olika typer av stadsgator (bostadsområden, områden med 30 km/h och 50 km/h, genomfartsvägar), vilka bör visa prov på de olika svårigheter som förare kan utsättas för. Det är också önskvärt att provet äger rum under förhållanden med varierande trafiktäthet. Körtiden på vägen bör utnyttjas optimalt för att bedöma den sökandes körning i alla de olika trafikmiljöer som kan bli aktuella, särskilt med hänsyn till övergången mellan sådana miljöer.

II. KUNSKAPER, FÖRMÅGA OCH BETEENDE SOM KRÄVS FÖR ATT FÅ FRAMFÖRA MOTORDRIVNA FORDON

Förare av alla motordrivna fordon måste ha de kunskaper, den förmåga och det beteende som anges i punkterna 1-9 för att kunna

- upptäcka trafikfaror och bedöma deras allvar,
- ha sådan kontroll över sitt fordon att de inte skapar farliga situationer samt reagera på lämpligt sätt om sådana situationer skulle uppstå,
- följa vägtrafikbestämmelser, särskilt dem som är avsedda att förebygga trafikolyckor och bibehålla trafikrytmen,
- upptäcka allvarliga tekniska fel på sitt fordon, särskilt sådana som utgör en säkerhetsrisk, och låta åtgärda dem på lämpligt sätt,
- ta hänsyn till samtliga faktorer som påverkar körförmågan (exempelvis alkohol, trötthet, dålig syn etc.) för att kunna köra säkert,
- värna om samtliga trafikanters säkerhet, särskilt de svagaste och mest utsattas, genom att visa tillbörlig hänsyn mot andra.

Medlemsstaterna får vidta lämpliga åtgärder för att se till att förare som inte längre har de kunskaper, den förmåga och det beteende som anges i punkterna 1-9 ovan kan öva upp dessa kunskaper och den förmågan så att de även i fortsättningen kan framföra ett motorfordon.

BILAGA III

MINIMIKRAV I FRÅGA OM FYSISK OCH PSYKISK LÄMPLIGHET ATT FÖRA MOTORDRIVNA FORDON

DEFINITIONER

1. I denna bilaga indelas förarna i två grupper:
 - 1.1 Grupp 1:

Förare av fordon i kategori A, A1, A2 AM, B, B1 och BE.
 - 1.2 Grupp 2:

Förare av fordon i kategori C, CE, C1, C1E, D, DE D1 och D1E.
- 1.3 I nationell lagstiftning får föreskrivas att bestämmelserna i denna bilaga för förare i grupp 2 skall gälla för förare av fordon i kategori B som använder sitt körkort i yrkesmässig verksamhet (taxibilar, ambulanser etc.).
2. På motsvarande sätt placeras den som ansöker om körkort för första gången eller om förnyat körkort i den grupp han kommer att tillhöra när körkortet har utfärdats eller förnyats.

LÄKARUNDERSÖKNINGAR

3. Grupp 1:

Sökande är skyldiga att genomgå läkarundersökning om det i samband med de obligatoriska formaliteterna eller under de prover som skall avläggas för att erhålla körkort framkommer att de har ett eller flera av de medicinska problem som nämns i denna bilaga.
4. Grupp 2:

Sökande skall genomgå läkarundersökning innan körkort utfärdas första gången, och därefter skall förare kontrolleras i enlighet med det nationella system som gäller i bosättningsmedlemsstaten varje gång körkortet förnyas
5. Medlemsstaterna får fastställa strängare krav för utfärdande eller förnyelse av körkort än de som fastställs i denna bilaga.

SYN

6. Alla som ansöker om körkort skall genomgå en lämplig undersökning som syftar till att kontrollera att de har tillräckligt god syn för att föra motordrivna fordon. Om det finns anledning att tvivla på att den sökandes syn är tillräckligt god, skall han undersökas av en behörig läkare. Vid denna undersökning skall särskild uppmärksamhet ägnas synskärpan, synfältet, synförmågan i halvmörker och tilltagande ögonsjukdomar.

Vid tillämpningen av denna bilaga skall intraokulära linser inte anses vara korrigerande linser.

Grupp 1:

- 6.1 Den som ansöker om körkort eller förnyelse av körkort skall, om nödvändigt med korrigerande linser, ha en binokulär synskärpa av minst 0,5 för båda ögonen tillsammans. Körkort får inte utfärdas eller förnyas om det under läkarundersökningen framkommer att det horisontella synfältet är mindre än 120°, dock med undantag för särfall för vilka det får ges dispens om det finns stöd av ett gynnsamt läkarutlåtande och ett praktiskt prov med positivt resultat, eller att den sökande lider av någon annan ögonsjukdom som skulle kunna äventyra trafiksäkerheten. Om en tilltagande ögonsjukdom upptäcks eller fastställs får körkort utfärdas eller förnyas på villkor att sökanden regelbundet skall undersökas av en behörig läkare.
- 6.2 Den som ansöker om körkort eller om förnyelse av körkort och är helt blind på ett öga eller endast använder det ena ögat (exempelvis på grund av dubbelseende) skall ha en synskärpa av minst 0,6, om nödvändigt med korrigerande linser. Den behöriga läkaren skall intyga att sökanden har haft denna monokulära syn tillräckligt länge för att ha vant sig vid den och att synfältet för det öga som används är normalt.

Grupp 2:

- 6.3 Den som ansöker om körkort eller om förnyelse av körkort skall ha en synskärpa, om nödvändigt med korrigerande linser, av minst 0,8 på det bästa ögat och minst 0,5 på det sämsta ögat. Om korrigerande linser används för att uppnå synskärpevärdena 0,8 och 0,5 skall den okorrigerade skärpan på varje öga vara minst 0,05. I annat fall skall minimiskärpan (0,8 och 0,5) uppnås genom korrigerande glasögon som har en styrka på högst plus eller minus åtta dioptrier eller med hjälp av kontaktlinser (okorrigerad syn = 0,05). Korrekturen skall tolereras väl. Körkort får inte utfärdas eller förnyas till den som saknar normalt binokulärt synfält eller lider av dubbelseende.

HÖRSEL

7. Körkort får utfärdas eller förnyas för förare i grupp 2 efter yttrande av behöriga läkare. Vid läkarundersökningen skall särskild hänsyn tas till kompensationsmöjligheterna.

RÖRELSEHINDRADE PERSONER

8. Körkort får inte utfärdas eller förnyas för sökande eller förare som lider av en motorisk sjukdom eller missbildning som gör det farligt att föra ett motordrivet fordon.

Grupp 1:

- 8.1 Till sökande och förare med fysiska funktionshinder får körkort med särskilda villkor utfärdas med stöd av ett utlåtande från en behörig läkare. Utlåtandet skall grunda sig på en medicinsk bedömning av den aktuella sjukdomen eller missbildningen och om nödvändigt på ett praktiskt prov. Det skall också ange på vilket sätt fordonet skall anpassas, samt om föraren behöver använda en ortopedisk protes. Vid körprovet skall dock den sökande kunna visa att det inte innebär någon fara att föra fordonet med en sådan anordning.
- 8.2 Körkort får utfärdas eller förnyas för sökande med en tilltagande sjukdom på villkor att den funktionshindrade personen regelbundet genomgår undersökning för att kontrollera att personen i fråga fortfarande kan köra fordonet helt säkert.

Om funktionshindret är stabilt, får körkort utfärdas eller förnyas utan att den sökande måste genomgå regelbundna läkarundersökningar.

Grupp 2:

- 8.3 Den behörige läkaren skall beakta de ytterligare risker och faror som är förknippade med att föra fordon som ingår i denna grupp.

HJÄRT- OCH KÄRLSJKDOMAR

9. Varje sjukdom som kan utsätta den som ansöker om körkort för första gången eller om förnyelse av körkort för plötslig svikt i hjärta och blodomlopp, vilken medför en plötslig störning av hjärnfunktionerna, innebär en fara för trafiksäkerheten.

Grupp 1:

- 9.1 Körkort får inte utfärdas eller förnyas för den som lider av allvarliga störningar i hjärtrytmen.
- 9.2 Körkort får utfärdas eller förnyas för sökanden eller förare som använder pacemaker om det finns stöd för detta i ett läkarutlåtande och på villkor att personen genomgår regelbundna hälsokontroller.
- 9.3 För sökande eller förare som lider av onormalt blodtryck skall ansökan om utfärdande eller förnyelse av körkort bedömas utifrån undersökningens övriga resultat, eventuella besläktade komplikationer och den fara som de kan utgöra för trafiksäkerheten.
- 9.4 Körkort skall normalt inte utfärdas eller förnyas för sökanden eller förare som i vilotillstånd eller vid sinnesrörelse lider av angina pectoris. För den som har haft hjärtinfarkt får körkort endast utfärdas eller förnyas med stöd av ett läkarutlåtande och om nödvändigt på villkor att regelbundna hälsokontroller äger rum.

Grupp 2:

- 9.5 Den behörige läkaren skall beakta de ytterligare risker och faror som är förknippade med att föra fordon som ingår i denna grupp.

DIABETES

10. För att körkort skall utfärdas eller förnyas för sökanden eller förare som lider av diabetes krävs stöd i ett läkarutlåtande och regelbundna hälsokontroller, anpassade till det enskilda fallet.

Grupp 2:

- 10.1 För sökande eller förare i denna grupp som lider av diabetes och behöver insulinbehandling får körkort endast utfärdas eller förnyas i undantagsfall, och då endast om detta kan motiveras med stöd av ett läkarutlåtande samt på villkor att regelbundna hälsokontroller äger rum.

NEUROLOGISKA SJUKDOMAR

11. Om en sökande eller förare lider av en allvarlig neurologisk sjukdom får körkort endast utfärdas eller förnyas om ansökan stöds av ett läkarutlåtande.

Neurologiska störningar som har samband med sjukdomar eller kirurgiska ingrepp som påverkar det centrala eller perifera nervsystemet och tar sig uttryck i sensoriska eller motoriska brister samt påverkar balansen och koordinationen skall sålunda beaktas i förhållande till deras funktionsmässiga verkningar och risken för att de skall förvärras. I sådana fall får utfärdandet eller förnyelsen av körkortet göras till föremål för regelbunden omprövning, om det finns risk för försämring.

12. Epileptiska anfall eller andra plötsliga störningar av medvetandetillståndet utgör en allvarlig fara för trafiksäkerheten om de drabbar en person som för ett motordrivet fordon.

Grupp 1:

- 12.1 Körkort får utfärdas eller förnyas med stöd av en undersökning som genomförts av en behörig läkare och på villkor att regelbundna hälsokontroller genomförs. Läkaren skall bedöma hur allvarlig epilepsin eller medvetandestörningen är, dess kliniska form och sjukdomsförloppet (till exempel inget anfall de senaste två åren), behandling som getts och dess resultat.

Grupp 2:

- 12.2 Körkort skall inte utfärdas eller förnyas för sökande eller förare som har eller kan få epileptiska anfall eller andra plötsliga störningar av medvetandetillståndet.

MENTALA STÖRNINGAR

Grupp 1:

- 13.1 Körkort får inte utfärdas eller förnyas för sökande eller förare som
- lider av allvarliga mentala störningar som är medfödda eller beror på sjukdom, skada eller neurokirurgiska ingrepp,
 - har ett allvarligt förståndshandikapp,
 - har allvarliga beteendestörningar som beror på åldrande, eller störningar av personligheten som leder till allvarligt försämrat omdöme, beteende eller försämrad anpassningsförmåga,
- om inte ansökan stöds av ett läkarutlåtande och om nödvändigt på villkor att regelbundna hälsokontroller äger rum.

Grupp 2:

- 13.2 Den behörige läkaren skall beakta de ytterligare risker och faror som är förknippade med att föra fordon som ingår i denna grupp.

ALKOHOL

14. Alkoholkonsumtion är en stor fara för trafiksäkerheten. Med tanke på problemets omfattning är det mycket viktigt att läkarna visar stor uppmärksamhet.

Grupp 1:

- 14.1 Körkort får inte utfärdas eller förnyas för sökande eller förare som är beroende av alkohol eller inte är i stånd att avstå från att föra fordon i alkoholpåverkat tillstånd.

För sökande eller förare som tidigare har varit beroende av alkohol får körkort utfärdas eller förnyas efter en intygad avhållsperiod, om detta stöds av ett läkarutlåtande och på villkor att regelbundna hälsokontroller genomförs.

Grupp 2:

- 14.2 Den behörige läkaren skall beakta de ytterligare risker och faror som är förknippade med att föra fordon som ingår i denna grupp.

NARKOTIKA OCH LÄKEMEDEL

15. Missbruk

Oavsett vilken behörighet ansökan gäller skall körkort inte utfärdas eller förnyas för sökande eller förare som är beroende av eller, utan att vara beroende, regelbundet missbrukar psykofarmaka.

Regelbundet bruk

Grupp 1:

- 15.1 Körkort skall inte utfärdas eller förnyas om sökande eller förare regelbundet och i sådana mängder som kan påverka körningen negativt använder psykofarmaka som kan försämra förmågan att köra säkert. Detta gäller för alla andra läkemedel eller kombinationer av läkemedel som påverkar körförmågan.

Grupp 2:

- 15.2 Den behörige läkaren skall beakta de ytterligare risker och faror som är förknippade med att föra fordon som ingår i denna grupp.

NJURSJUKDOMAR

Grupp 1:

- 16.1 Med stöd av ett läkarutlåtande och på villkor att regelbundna hälsokontroller genomförs får körkort utfärdas eller förnyas till sökande eller förare, som lider av allvarlig njurinsufficiens.

Grupp 2:

- 16.2 Körkort får varken utfärdas eller förnyas om sökande eller förare lider av allvarlig, irreversibel njurinsufficiens, dock med undantag för särfall som har stöd i ett läkarutlåtande och då på villkor att regelbundna hälsokontroller genomförs.

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Grupp 1:

- 17.1 Med stöd av ett läkarutlåtande och om nödvändigt på villkor att regelbundna hälsokontroller äger rum, får körkort utfärdas eller förnyas för sökande eller förare som har genomgått en organtransplantation eller en implantation av ett konstgjort organ som påverkar körförmågan.

Grupp 2:

- 17.2 Den behörige läkaren skall beakta de ytterligare risker och faror som är förknippade med att föra fordon som ingår i denna grupp.

18. Om sökande eller förare lider av en sjukdom som kan nedsätta eller medföra nedsättning av förmågan att köra säkert, men som inte nämns i föregående punkt, gäller som en generell regel att körkort endast skall utfärdas med stöd av ett läkarutlåtande och på villkor att regelbundna hälsokontroller genomförs.

BILAGA IV

MINIMIKRAV PÅ PERSONER SOM FUNGERAR SOM PRÖVARE VID KÖRPROV

1. **Kompetens som krävs av förarprovare**

- 1.1 En person som är behörig att göra praktiska bedömningar i ett fordon av en sökandes körprestation skall ha kunskaper, färdigheter och insikter rörande de teman som förtecknas i punkterna 1.2-1.6.
- 1.2 Förarprovarens kompetens skall vara relevant för bedömningen av en sökandes prestation i den körkortskategori som körprovet gäller.
- 1.3 Kunskaper och insikter om körförmåga och bedömning:
 - teori om trafikbeteende,
 - riskmedvetande och undvikande av olyckor,
 - den kursplan som bedömningskriterierna bygger på,
 - körprovskraven,
 - relevant väg- och trafiklagstiftning, inbegripet relevant EU-lagstiftning och nationell lagstiftning samt förklarande riktlinjer,
 - bedömningsteori och bedömningsteknik,
 - defensiv körning.
- 1.4 Bedömningsförmåga
 - Förmåga att korrekt iaktta samt övervaka och utvärdera sökandens totala prestation, särskilt:
 - korrekt och övergripande uppfattning av farliga situationer,
 - korrekt fastställande av orsaken till och den sannolika följden av sådana situationer,
 - utveckling av kompetens och förmåga att inse misstag,
 - enhetlighet och konsekvens i omdömet,
 - snabbt tillgodogöra sig information och dra ut de viktigaste punkterna,
 - framförhållning, identifierande av potentiella problem och utarbetande av strategier för att hantera dem,
 - tillhandahållande av snabb och konstruktiv återkoppling.
- 1.5 Personlig körförmåga:
 - En person med tillstånd att förrätta körprov för en viss kategori av körkort skall med genomgående hög standard kunna framföra den typen av motorfordon.
- 1.6 Kvaliteten på tjänsterna:
 - Fastställa och meddela vad den sökande kan förvänta sig under provet.
 - Kommunicera tydligt och välja ett innehåll, en stil och ett språk som lämpar sig för åhörarna och sammanhanget samt besvara sökandens frågor,
 - Ge tydlig återkoppling om provresultatet.
 - Behandla sökande med respekt och utan diskriminering.
- 1.7 Kunskaper om fordonsteknik och fysik
 - Kunskaper om fordonsteknik, exempelvis styrordningar, däck, bromsar, belysning, särskilt för motorcyklar och tunga fordon.
 - Säkerhet i samband med lastning.
 - kunskap om fordonsfysik, exempelvis fart, friktion, dynamik, energi.
- 1.8 Ett bränsleeffektivt och miljövänligt körsätt.

2. Allmänna krav

2.1 Förarprovare för kategori B skall

- a) ha haft B-körkort i minst 3 år,
- b) ha fyllt minst 23 år,
- c) ha skaffat den grundläggande kompetens som anges i punkt 3 i denna bilaga och därefter ha deltagit i de arrangemang för kvalitetssäkring och fortbildning som avses i punkt 4 i denna bilaga,
- d) skall ha genomgått en yrkesutbildning som innebär åtminstone fullföljande av nivå 3 enligt rådets beslut 85/368/EEG av den 16 juli 1985 om jämförbarhet av yrkesutbildningsmeriter mellan medlemsstaterna inom EG ⁽¹⁾,
- e) får inte samtidigt vara yrkesverksam som trafiklärare vid en trafikskola.

2.2 Förarprovare för de andra kategorierna

- a) skall ha körkort i den berörda kategorin eller ha motsvarande kunskap genom adekvata yrkeskvalifikationer,
- b) skall ha skaffat den grundläggande kompetens som anges i punkt 3 i bilagan och därefter ha deltagit i den kvalitetssäkring och den fortbildning som avses i punkt 4 i denna bilaga,
- c) skall ha varit kvalificerad förarprovare för kategori B under minst tre år; undantag får göras från kravet på denna tidslängd om förarprovaren kan styrka
 - minst fem års körvana för den berörda kategorin eller
 - en körförmåga som enligt teoretisk och praktisk bedömning är av högre standard än vad som krävs för att få körkort, vilket gör det kravet överflödigt,
- d) skall ha genomgått en yrkesutbildning som innebär åtminstone fullföljande av nivå 3 enligt beslut 85/368/EEG,
- e) får inte samtidigt vara yrkesverksam som trafiklärare vid en trafikskola,

2.3 Likvärdighet

2.3.1 Medlemsstaterna får ge en provare tillstånd att förrätta förarprov för kategorierna AM, A1, A2 och A när denne har skaffat sig den grundläggande kompetens som stadgas i punkt 3 för en av dessa kategorier.

2.3.2 Medlemsstaterna får ge en provare tillstånd att förrätta förarprov för kategorierna C1, C, D1 och D när denne har skaffat sig den grundläggande kompetens som stadgas i punkt 3 för en av dessa kategorier.

2.3.3 Medlemsstaterna får ge en provare tillstånd att förrätta förarprov för kategorierna BE, C1E, CE, D1E och DE när denne har skaffat sig den grundläggande kompetens som stadgas i punkt 3 för en av dessa kategorier.

3. Grundläggande kompetens

3.1 Grundläggande utbildning

3.1.1 Innan någon får ges tillstånd att förrätta förarprov skall denne med framgång genomgå ett sådant utbildningsprogram som medlemsstaten fastställer för att få den kompetens som anges i punkt 1.

3.1.2 Medlemsstaterna skall fastställa huruvida innehållet i ett visst utbildningsprogram skall gälla tillstånd att förrätta förarprov för en körkortskategori eller för mer än en kategori.

(¹) EGT L 199, 31.7.1985, s. 56.

3.2 *Examina*

- 3.2.1 Innan någon får ges tillstånd att förrätta förarprov skall denne uppvisa en tillfredsställande nivå på kunskaper, insikt, färdigheter och lämplighet beträffande de frågor som anges i punkt 1.
- 3.2.2 Medlemsstaterna skall ha ett examensförfarande som på ett pedagogiskt lämpligt sätt bedömer kompetensen hos den person som definieras i punkt 1, särskilt i punkt 1.4. Examen skall omfatta såväl en teoretisk som en praktisk del. I förekommande fall får datorbaserad bedömning användas. Detaljerade bestämmelser om art och längd på de olika proven och bedömningarna i examen skall medlemsstaterna själva fastställa.
- 3.2.3 Medlemsstaterna skall fastställa huruvida innehållet i en viss examination skall leda till behörighet att förrätta förarprov för en körkortskategori eller mer än en kategori.

4. **Kvalitetssäkring och fortbildning**

4.1 *Kvalitetssäkring*

- 4.1.1 Medlemsstaterna skall ha system för kvalitetssäkring för att sörja för att förarprovernas standard upprätthålls.
- 4.1.2 Systemen för kvalitetssäkring bör omfatta övervakning av provarna i arbetet, deras fortbildning och nya ackreditering, deras fortlöpande yrkesmässiga utveckling samt periodisk översyn av resultaten av de förarprov de har förrättat.
- 4.1.3 Medlemsstaterna skall se till att alla provare blir föremål för årlig övervakning med hjälp av de arrangemang för kvalitetssäkring som förtecknas i punkt 4.1.2. Dessutom skall medlemsstaterna föreskriva att varje förarprovare en gång vart femte år skall iakttas när han förrättat prov, under minst en halv dag, så att det är möjligt att iakttas flera prov. När problem kan konstateras bör korrigeringsåtgärder vidtas. Den person som sköter övervakningen skall vara förordnad av medlemsstaten för detta.
- 4.1.4 Medlemsstaterna får föreskriva att, när en provare har tillstånd att förrätta förarprov i mer än en kategori, uppfyllande av kravet på övervakning vid prov för en av dessa kategorier skall innebära att kravet har uppfyllts för mer än en kategori.
- 4.1.5 För att säkerställa en korrekt och konsekvent bedömning, skall förarprovarens arbete granskas och övervakas av ett organ som godkänts av medlemsstaten.

4.2 *Fortbildning*

- 4.2.1 Medlemsstaterna skall föreskriva att förarprovare för att behålla sitt tillstånd, oberoende av vilka kategorier tillståndet gäller, skall genomgå
- regelbunden fortbildning på sammanlagt minst fyra dagar per tvåårsperiod för att
 - bevara och uppdatera de nödvändiga kunskaperna och den nödvändiga prövarfärdigheten,
 - utveckla ny kompetens som blivit nödvändig för utövande av yrket,
 - se till att provare fortsätter att förrätta prov enligt rättvisa och enhetliga normer,
 - minimifortbildning på minst fem dagar under varje femårsperiod,
 - utveckla och bibehålla den nödvändiga praktiska körfärdigheten.
- 4.2.2 Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att garantera att särskild utbildning omedelbart ges sådana provare vars arbete enligt det befintliga kvalitetssystemet har befunnits ha allvarliga brister.
- 4.2.3 Fortbildningen kan ges i form av instruktioner, klassrumsutbildning, konventionell utbildning eller e-utbildning och får ske individuellt eller i grupp. Den kan innefatta ny ackreditering på de villkor som medlemsstaterna anser lämpliga.

- 4.2.4 Medlemsstaterna får föreskriva att, när en provare har tillstånd att förrätta förarprov i mer än en kategori, uppfyllande av kravet på övervakning vid prov för en av dessa kategorier skall innebära att kravet har uppfyllts för mer än en kategori, förutsatt att det villkor som anges i punkt 4.2.5 är uppfyllt.
- 4.2.5 När en provare under en tjugofyramånadersperiod inte har förrättat prov för en viss kategori skall denne på lämpligt sätt bedömas på nytt innan han tillåts förrätta förarprov i den kategorin. Den nya bedömningen kan genomföras som ett av kraven i punkt 4.2.1.

5. **Förvärvade rättigheter**

- 5.1. Medlemsstaterna får tillåta personer som fått tillstånd att förrätta förarprov omedelbart före dessa bestämmelsers ikraftträdande att fortsätta att förrätta förarprov trots att de inte har fått tillstånd i enlighet med de allmänna villkoren i punkt 2 eller den grundläggande utbildning för att erhålla kompetens som anges i punkt 3.
- 5.2 Dessa provare skall trots detta bli föremål för regelbunden övervakning och arrangemang för kvalitetssäkring enligt i punkt 4.
-

BILAGA V

**MINIMIKRAV PÅ UTBILDNING AV FÖRARE OCH FÖRARPROV FÖR KOMBINATIONER ENLIGT
ARTIKEL 4.4 B ANDRA STYCKET**

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att
 - godkänna och övervaka utbildning enligt artikel 7.1 d, eller
 - anordna körprov enligt artikel 7.1 d.
 - 2.1 Förarutbildningens längd
 - minst 7 timmar.
 3. Förarutbildningens innehåll

Förarutbildningen skall omfatta de kunskaper, den förmåga och det beteende som beskrivs i punkterna 2 och 7 i bilaga II. Särskild omsorg skall ägnas följande:

 - Fordons rörelsedynamik, säkerhetskriterier, dragfordon och släpvagn (kopplingsmekanism), riktig lastning och säkerhetsdon.

En praktisk del av utbildningen skall omfatta följande övningar: Acceleration, fartminskning, backning, bromsning, stoppsträcka, körfältsbyte, bromsning/väjning, släpvagnens svängrörelser, på- och avkoppling av en släpvagn på ett motorfordon, parkering.

 - Varje utbildningsdeltagare skall genomföra den praktiska delen och visa sin förmåga och sitt beteende på allmän väg.
 - De fordonskombinationer som används för utbildningen skall omfattas av den körkortskategori som deltagarnas ansökningar avser.
 4. Körprovets längd och innehåll

Provets längd och den tillryggalagda sträckan måste vara tillräckligt för bedömning av förmåga och beteende enligt punkt 3.
-

BILAGA VI

**MINIMIKRAV PÅ UTBILDNING AV FÖRARE OCH FÖRARPROV FÖR MOTORCYKLAR I KATEGORI A
(STEGVIS TILLTRÄDE)**

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att
 - godkänna och övervaka utbildning enligt artikel 7.1 c, eller
 - anordna körprov enligt artikel 7.1 c.
 - 2.1 Förarutbildningens längd
 - minst 7 timmar.
 3. Förarutbildningens innehåll
 - Förarutbildningen skall omfatta de kunskaper, den förmåga och det beteende som beskrivs i punkt 6 i bilaga II.
 - Varje utbildningsdeltagare skall genomföra de praktiska delarna av utbildningen och visa sin förmåga och sitt beteende på allmän väg.
 - De motorcyklar som används för utbildningen skall omfattas av den körkortskategori som deltagarnas ansökningar avser.
 4. Körprovets längd och innehåll
- Provets längd och den tillryggalagda sträckan måste vara tillräckligt för bedömning av förmåga och beteende enligt punkt 3 i denna bilaga.
-

BILAGA VII

Del A

UPPHÄVT DIREKTIV OCH ÄNDRINGAR AV DET I KRONOLOGISK ORDNING

(enligt artikel 17)

Rådets direktiv 91/439/EEG ⁽¹⁾	(EGT L 237, 24.8.1991, s. 1)
Rådets direktiv 94/72/EG	(EGT L 337, 24.12.1994, s. 86)
Rådets direktiv 96/47/EG	(EGT L 235, 17.9.1996, s. 1)
Rådets direktiv 97/26/EG	(EGT L 150, 7.6.1997, s. 41)
Kommissionens direktiv 2000/56/EG	(EGT L 237, 21.9.2000, s. 45)
Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG, endast artikel 10.2	(EUT L 226, 10.9.2003, s. 4)
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003, endast bilaga II, punkt 24	(EUT L 284, 31.10.2004, s. 1)

(¹) Direktiv 91/439/EEG ändrades även genom följande rättsakt som inte har upphävts: 1994 års anslutningsakt.

Del B

TIDSRIFTER FÖR INFÖRLIVANDE MED NATIONELL LAGSTIFTNING OCH TILLÄMPNING

(enligt artikel 17)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
Direktiv 91/439/EEG	1 juli 1994	1 juli 1996
Direktiv 94/72/EG	-	1 januari 1995
Beslut 96/427/EG	-	16 juli 1996
Direktiv 96/47/EG	1 juli 1996	1 juli 1996
Direktiv 97/26/EG	1 januari 1998	1 januari 1998
Direktiv 2000/56/EG	30 september 2003	30 september 2003, 30 september 2008 (bilaga II, punkt 6.2.5) och 30 september 2013 (bilaga II, punkt 5.2)
Direktiv 2003/59/EG	10 september 2006	10 september 2008 (passagerartransport) och 10 september 2009 (godstransport)

BILAGA VIII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 91/439/EG	Föreliggande direktiv
Artikel 1.1, första meningen	Artikel 1.1 första meningen
Artikel 1.1, andra meningen	-
-	Artikel 1.2
Artikel 1.2	Artikel 2.1
—	Artikel 2.2
Artikel 1.3	-
Artikel 2.1	Artikel 1.1 andra meningen
Artikel 2.2	Artikel 3.1
	Artikel 3.2
	Artikel 3.3
Artikel 2.3	-
Artikel 2.4	-
Artikel 3.1 första stycket inledningsfrasen	Artikel 4.1 första meningen
-	Artikel 4.2 första strecksatsen
-	Artikel 4.2 tredje strecksatsen
Artikel 3.1 första stycket första strecksatsen	Artikel 4.3 första strecksatsen
Artikel 3.1 första stycket andra strecksatsen	Artikel 4.4 b första stycket
Artikel 3.1 första stycket tredje strecksatsen	Artikel 4.4 b andra stycket
Artikel 3.1 första stycket fjärde strecksatsen	Artikel 4.4 c
Artikel 3.1 första stycket femte strecksatsen	Artikel 4.4 f
Artikel 3.1 första stycket sjätte strecksatsen	Artikel 4.4 g
Artikel 3.1 första stycket sjunde strecksatsen	Artikel 4.4 j
Artikel 3.1 första stycket åttonde strecksatsen	Artikel 4.4 k
Artikel 3.2 första stycket inledningsfrasen	-
Artikel 3.2 första stycket första strecksatsen	Artikel 4.3 a
Artikel 3.2 första stycket andra strecksatsen	Artikel 4.4 a
Artikel 3.2 första stycket tredje strecksatsen	Artikel 4.4 d
Artikel 3.2 första stycket fjärde strecksatsen	Artikel 4.4 e
Artikel 3.2 första stycket femte strecksatsen	Artikel 4.4 h
Artikel 3.2 första stycket sjätte strecksatsen, inledningsfrasen	Artikel 4.4 i
Artikel 3.2 första stycket sjätte strecksatsen första understrecksatsen	-
Artikel 3.2 första stycket sjätte strecksatsen andra understrecksatsen	-

Direktiv 91/439/EG	Föreliggande direktiv
Artikel 3.3, inledningsfrasen	–
Artikel 3.3 första strecksatsen	Artikel 4.1 tredje meningen
Artikel 3.3 andra strecksatsen första stycket	Artikel 4.3 andra strecksatsen
Artikel 3.3 andra strecksatsen andra stycket	–
Artikel 3.3 tredje strecksatsen	Artikel 4.3 första strecksatsen
Artikel 3.3 fjärde strecksatsen	Artikel 4.4 första strecksatsen
Artikel 3.3 femte strecksatsen	Artikel 4.4 andra strecksatsen
–	Artikel 4.3
Artikel 3.4	–
Artikel 3.5	–
Artikel 3.6	Artikel 4.5 första meningen
—	Artikel 4.5 andra meningen
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5.1	Artikel 6.1
Artikel 5.1 a	Artikel 6.1 a
Artikel 5.1 b	Artikel 6.1 b
Artikel 5.2, inledningsfrasen	Artikel 6.2, inledningsfrasen
Artikel 5.2 a	Artikel 6.2 a
Artikel 5.2 b	Artikel 6.2 b
–	Artikel 6.2 c
–	Artikel 6.2 d
–	Artikel 6.2 e
–	Artikel 6.2 f
Artikel 5.3	–
Artikel 5.4	Artikel 6.4
Artikel 6.1, inledningsfrasen	Artikel 4.1, andra meningen
Artikel 6.1 a första strecksatsen	Artikel 4.3 a tredje strecksatsen
Artikel 6.1 a andra strecksatsen	Artikel 4.4 a andra strecksatsen
Artikel 6.1 b första strecksatsen	Artikel 4.3 b andra strecksatsen
	Artikel 4.3 c andra strecksatsen
Artikel 6.1 b andra strecksatsen, alternativ 1	Artikel 4.4 b femte stycket
Artikel 6.1 b andra strecksatsen, alternativ 2	Artikel 4.4 c andra strecksatsen
Artikel 6.1 b tredje strecksatsen, alternativ 1 och 2	Artikel 4.4 g andra strecksatsen
Artikel 6.1 b tredje strecksatsen, alternativ 3 och 4	Artikel 4.4 e tredje strecksatsen
Artikel 6.1 c första strecksatsen, alternativ 1 och 2	Artikel 4.4 k andra strecksatsen
Artikel 6.1 c första strecksatsen, alternativ 3 och 4	Artikel 4.4 i andra strecksatsen
Artikel 6.2	Artikel 4.6 första stycket
–	Artikel 4.6 andra stycket
Artikel 6.3	Artikel 4.6 tredje och fjärde stycket

Direktiv 91/439/EG	Föreliggande direktiv
Artikel 7.1, inledningsfrasen	Artikel 7.1, inledningsfrasen
Artikel 7.1 a	Artikel 7.1 a
-	Artikel 7.1 b
-	Artikel 7.1 c
-	Artikel 7.1 d
Artikel 7.1 b	Artikel 7.1 e
Artikel 7.2	-
Artikel 7.3	-
-	Artikel 7.2
-	Artikel 7.3
Artikel 7.4	Artikel 7.4
Artikel 7.5	Artikel 7.5 a
-	Artikel 7.5 b
-	Artikel 7.5 c
-	Artikel 7.5 d
Artikel 7a.1	-
Artikel 7a.2	Artikel 8
Artikel 7b	Artikel 9
-	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13.1
-	Artikel 13.2
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12.1	-
Artikel 12.2	-
Artikel 12.3	Artikel 15
-	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 17 första stycket
-	Artikel 17 andra stycket
-	Artikel 18
Artikel 14	Artikel 19
Bilaga I	-
Bilaga Ia	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
-	Bilaga IV
-	Bilaga V
-	Bilaga VI

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Kommissionen antog sitt förslag den 21 oktober 2003.

Den 23 februari 2005 antog Europaparlamentet sitt yttrande vid första behandlingen.

Den 18 september 2006 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251 i fördraget.

Rådet beaktade i sitt arbete även Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾.

II. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Den gemensamma ståndpunkten återspeglar resultatet av informella kontakter mellan Europaparlamentet, kommissionen och rådet. Förslaget har omstrukturerats för att göra det mer logiskt och läsbart, men i huvudsak bibehålls alla väsentliga inslag som kommissionen föreslagit i den gemensamma ståndpunkten.

Man har dock kommit överens om vissa ändringar som antingen återspeglar parlamentets betänkligheter vid första behandlingen (dvs. frågan om obligatoriskt utbyte av alla befintliga körkort) eller frågor som tagits upp av rådet.

Den gemensamma ståndpunkten följer i sin nuvarande utformning de tre institutionernas syfte att omarbota det befintliga direktivet och lägga till de bestämmelser som är nödvändiga för att uppfylla de krav som ställs i det extremt mobila samhället i den utvidgade Europeiska unionen (dvs. en enda typ av handling i hela gemenskapen) samtidigt som åtgärderna mot bedrägeri och för ökad trafiksäkerhet förstärks. Den gemensamma ståndpunkten tar därför upp följande huvudfrågor:

- Omklassificeringen av fordonskombinationer med släpvagn (artikel 4.4 b m.fl.).
- Åldersgränsen för motorcyklar (artikel 4.3 m.fl.).
- Principen ett körkort per person (artiklarna 7.5 och 11.4).
- Frågan om obligatoriskt utbyte av alla befintliga körkort (artikel 3.3 m.fl.).

(i) Omklassificeringen av fordonskombinationer med släpvagn

När det gäller släpvnagskombinationer i kategori B föreslog kommissionen att alla fordonskombinationer med släpvagnar över 750 kg skall flyttas till kategori BE. Parlamentet och rådet ansåg att denna bestämmelse var för sträng med tanke på att ett betydande antal "lätta" husvagnar redan överskrider denna viktgräns på grund av sin inre utformning. För att tillgodose trafiksäkerhetskänslighet och samtidigt undvika ytterligare bördor för medborgarna beslutade de båda medlagstiftarna att införa en bestämmelse som medger en maximal tillåten massa på 4 250 kg för fordonskombinationer med släpvagn i kategori B. Om en sådan kombination överskrider 3 500 kg skall de nationella myndigheterna kräva kompletterande utbildning eller godkänt körprov eller bådadera. Kraven på utbildningen och det praktiska provet fastställs i en ny bilaga till direktivet (bilaga V).

Genom denna bestämmelse och med beaktande av reglerna för typgodkännande av fordon säkerställer parlamentet och rådet att

- dragfordonet hålls inom gränsen 3 500 kg, och
 - den befintliga maximala massan 4 250 kg (3 500 kg + 750 kg) inte överskrids,
- samtidigt som kombinationen i sig görs mer flexibel och öppen för medborgarna.

⁽¹⁾ EUT C 112, 30.4.2004, s. 34–38. Regionkommittén beslutade att inte avge något yttrande om kommissionens förslag.

När det gäller kategori BE enades de båda medlagstiftarna om att medge en maximal tillåten massa på 3 500 kg för släpvagnen. Kombinationer med ett dragfordon i kategori B och en släpvagn som överskrider 3 500 kg får endast köras med kategori C1E.

(ii) **Åldersgränsen för motorcyklar**

För att förbättra vägtrafiksäkerheten och sätta likhetstecken mellan rörlighet och säkerhet kom de tre institutionerna överens om principen om stegvis tillträde för motorcyklar och om åldern för ömsesidigt erkännande av körkort. De tre institutionerna beslutade också att införa en särskild kategori för mopeder (kategori AM) för vilken körkort kan fås vid 16 års ålder efter ett godkänt teoriprov. Medlemsstaterna får införa ytterligare krav och kan besluta att införa kategori AM i principen om stegvis tillträde om de önskar.

När det gäller att ytterligare förbättra trafiksäkerheten och minska det stora antalet olyckor bland unga eller ovana motorcykelförare följde parlamentet och rådet kommissionens princip om gradvis (eller stegvis) tillträde för motorcyklar med högre prestanda. De fastställde därför minimiåldern för motorcyklar i kategori A1 (lätta motorcyklar) till 16 år och för kategori A2 (motorcyklar av mellanstorlek/vikt) till 18 år. Ålderskillnaden på två år måste också beaktas om en medlemsstat beslutar att bevilja direkt tillträde till kategori A1 först vid 17 eller 18 års ålder. Om körkortsaspiranterna har två års erfarenhet av kategori A1 skall de godkännas i ett körprov eller fullgöra en utbildning för att få köra motorcyklar i kategori A2.

Minimiåldern för kategori A (tung motorcyklar) är fastställd till 20 år på villkor att körkortsaspiranten har två års erfarenhet av en motorcykel i kategori A2 och har godkänts i ett körprov eller fullgjort en utbildning.

Beträffande direkt tillträde för de tyngsta motorcyklarna beslutade de tre institutionerna att inte tillämpa principen om stegvis tillträde och att fastställa den enhetliga minimiåldern 24 år i hela gemenskapen och på så sätt ta hänsyn till körkortsaspirantens brist på erfarenhet.

(iii) **Principen ”ett körkort per person”**

Körkortsbedrägeri har blivit en välkänd företeelse hos medlemsstaternas polismyndigheter. De olika typerna av bedrägeri sträcker sig från olaglig handel med själva handlingen till olagligt erhållande av kopior och erhållande av ett nytt körkort i en annan medlemsstat när man är förbjuden att köra i hemmedlemsstaten.

Parlamentet och rådet stöder därför helt kommissionens princip ”ett körkort per person” för att förhindra dessa typer av bedrägerier i framtiden. I den gemensamma ståndpunkten bekräftas därför principen att en person endast kan inneha ett körkort. Där införs också, utöver det obligatoriska administrativa förnyandet av handlingen, nya bestämmelser som ålägger medlemsstaterna

- att vägra att utfärda körkort när de fastställer att körkortsaspiranten redan har ett körkort, och
- när det gäller utfärdande, ersättning, förnyande eller utbyte av körkort, kontrollera med andra medlemsstater om det finns skäl att misstänka att körkortsaspiranten redan har ett körkort.

Medlemsstaterna kommer också att vara skyldiga att vägra att utfärda eller erkänna giltigheten av ett körkort för en person vars körkort har begränsats, omhändertagits eller återkallats i en annan medlemsstat.

För att förbättra samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter och underlätta kontrollerna enades de tre institutionerna om att upprätta ett kommunikationsnätverk för körkort.

Den gemensamma ståndpunkten innehåller i sin nuvarande lydelse också miniminormer som garanterar en hög skydds nivå när det gäller körkortshandlingen och en bestämmelse som gör det möjligt för medlemsstaterna att införa en mikroprocessor i körkortet.

(iv) Obligatoriskt utbyte av alla befintliga körkortshandlingar

I sitt förslag införde kommissionen en ny körkortsmodell som på lång sikt skulle vara den enda modell som är i omlopp i gemenskapen. Kommissionen lade också fram bestämmelser om införande av en begränsad administrativ giltighetsperiod för alla nya körkort som utfärdas efter det att detta direktiv har trätt i kraft. Den begränsade administrativa giltighetsperioden skulle gälla alla fordonskategorier. I kommissionens förslag föreskrevs inget obligatoriskt utbyte av befintliga körkort.

Parlamentet och rådet samtyckte till den nya modellen för gemenskapskörkort och det obligatoriska förnyandet av handlingen men enades samtidigt om att gå ett steg längre och anta en bestämmelse, där det föreskrivs att alla körkortshandlingar som är utfärdade före den dag då detta direktiv börjar tillämpas och som fortfarande är giltiga och i omlopp måste ersättas av den nya körkortsmodellen senast 26 år efter det att detta direktiv har trätt i kraft. Därigenom säkerställer de båda medlagstiftarna att det från och med en viss tidpunkt kommer att finnas en enda körkortsmodell i användning i hela gemenskapen.

(v) Övriga frågor

Införande av ett kriterium avseende effekt/vikt för lätta motorcyklar

Med anledning av en bestämmelse som föreslogs av kommissionen enades de båda medlagstiftarna om att införa ett effekt/viktförhållande som inte överstiger 0,1 kW/kg för lätta motorcyklar (kategori A1). Bestämmelsen kommer att förhindra konstruktion av extremt lätta fordon med höga accelerations- och fartmöjligheter och kommer i hög grad att påverka säkerheten för unga eller ovana motorcykelförare.

Nya tekniska egenskaper för medeltunga motorcyklar

För att undvika nedtrimning av tunga motorcyklar och på så sätt minska risken för olyckor beslutade parlamentet och rådet att följa kommissionens förslag om att införa en kompletterande bestämmelse för motorcyklar i kategori A2 där det föreskrivs att fordon i denna kategori inte får hänföras till ett fordon som har mer än dess dubbla effekt.

Införande av en ny körkortsmodell

För att öka förfalskningskyddet och minska antalet körkortsmodeller i omlopp beslutade parlamentet och rådet att gradvis avskaffa gemenskapsmodellen för körkort av papper. När den nya lagstiftningen har trätt i kraft skall den enda gemenskapsmodell för körkort som utfärdas vara i form av ett plastkort med kreditkortsliknande form och storlek, vilket kommer att göra det möjligt att öka handlingens säkerhet och ge ett bättre skydd mot förfalskningsförsök.

Minimikrav för förarprovare

I den befintliga gemenskapslagstiftningen föreskrivs inga fasta normer för utbildningen av förarprovare vilken varierar starkt i unionen. Kommissionen beslutade därför att föreslå harmoniserade minimikrav för förarprovare i syfte att uppnå jämförbara körprovresultat i gemenskapen. Parlamentet och rådet beslutade att gå på kommissionens linje och enades om att införa grundvillkor för att bli förarprovare och om att fastställa miniminormer för deras grundläggande kompetens och fortbildning. Dessa harmoniserade bestämmelser bör också leda till ökad vägtrafiksäkerhet eftersom de bidrar till att upprätthålla förarprovarens kompetens och erfarenhet i en snabbt föränderlig teknisk miljö.

III. AVSLUTNING

I den gemensamma ståndpunkten om detta direktiv återfinns alla huvudinslag i kommissionens förslag anpassade på ett balanserat och lämpligt sätt för att återspegla parlamentets och rådets betänkligheter. Den är resultatet av kontakter mellan de tre institutioner som medverkade inom ramen för den gemensamma förklaringen om praktiska bestämmelser för det nya medbeslutandeförfarandet ⁽¹⁾.

Rådet har noterat att ordföranden i parlamentets transportutskott i samband med dessa kontakter har åtagit sig att rekommendera att texten antas av parlamentet utan ändringar vid andra behandlingen, varefter direktivet kommer att anses antaget i enlighet med den gemensamma ståndpunkten.

⁽¹⁾ EGT C 148, 28.5.1999, s. 1–2.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 24/2006

antagen av rådet den 18 september 2006

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/.../EG av den ... om skyddet av minderåriga och människans värdighet och om rätten till genmäle med avseende på konkurrenskraften hos den europeiska industrin för audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster

(2006/C 295 E/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATIONskans värdighet och inte skadar minderårigas allmänna
utveckling.med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 157,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽³⁾ ("stadgan") förklaras att människans värdighet är okränkbar och skall respekteras och skyddas. I artikel 24 i samma stadga fastställs att barn skall ha rätt till det skydd och den omvårdnad som behövs för deras välfärd och att barnets bästa skall komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barn, oavsett om de vidtas av offentliga myndigheter eller privata institutioner.
- (2) Europeiska unionen bör inrikta sina politiska insatser på att förhindra varje form av överträdelse av principen om respekt för människans värdighet.
- (3) Lagstiftningsåtgärder måste antas på unionsnivå för att skydda minderårigas fysiska, mentala och moraliska utveckling i samband med innehållet i alla audiovisuella tjänster och informationstjänster och för att skydda minderåriga från att få tillgång till olämpliga sändningar eller tjänster för vuxna.
- (4) På grund av den ständiga utvecklingen av ny informations- och kommunikationsteknik måste gemenskapen snarast på ett heltäckande och lämpligt sätt skydda medborgarnas intressen på detta område, dels genom att garantera fri spridning och fritt tillhandahållande av informationstjänster, dels genom att säkerställa att innehållet är lagligt, inte strider mot principen om männi-

- (5) Gemenskapen har redan vidtagit åtgärder på området för audiovisuella tjänster och informationstjänster i syfte att skapa nödvändiga förutsättningar för att säkerställa fri rörlighet för TV-sändningar och andra informations-tjänster, i enlighet med principerna om fri konkurrens, yttrandefrihet och informationsfrihet, men den bör ingripa mer beslutsamt på detta område i syfte att vidta åtgärder för att skydda konsumenterna mot anstiftan till diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning och att bekämpa all sådan diskriminering. Vid sådana åtgärder bör det göras en övervägning mellan å ena sidan skyddet av individuella rättigheter och å andra sidan yttrandefriheten, särskilt när det gäller medlemsstaternas ansvar för att definiera begreppet anstiftan till hat eller diskriminering i enlighet med deras nationella lagstiftning och moraliska värderingar.

- (6) Rådets rekommendation 98/560/EG av den 24 september 1998 om utvecklingen av konkurrenskraften hos den europeiska industrin för audiovisuella tjänster och informationstjänster genom främjande av nationella system för att uppnå en jämförbar och effektiv skyddsnivå för minderåriga och för den mänskliga värdigheten ⁽⁴⁾ är det första rättsliga instrumentet på gemenskapsnivå som, i skäl 5 i ingressen, tar upp frågan om skyddet av minderåriga och människans värdighet i samband med audiovisuella tjänster och informations-tjänster som görs tillgängliga för allmänheten, oavsett spridningsätt. Frågan om skyddet av minderåriga och människans värdighet i samband med TV-sändningar behandlas redan särskilt i artikel 22 i rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television ⁽⁵⁾ ("television utan gränser").

⁽¹⁾ EUT C 221, 8.9.2005, s. 87.⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 7 september 2005 (EUT C 193 E, 17.8.2006, s. 217). Rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 september 2006 och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).⁽³⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 270, 7.10.1998, s. 48.⁽⁵⁾ EGT L 298, 17.10.1989, s. 23. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG (EGT L 202, 30.7.1997, s. 60).

- (7) Det föreslås att rådet och kommissionen särskilt beaktar genomförandet av denna rekommendation i samband med översynen, förhandlingarna om eller ingåendet av nya partnerskapsavtal eller nya samarbetsprogram med tredjeländer, med tanke på den globala karaktären hos producenter, distributörer eller leverantörer av audiovisuellt innehåll och Internetuppkoppling.
- (8) Genom beslut nr 276/1999/EG⁽¹⁾ antog Europaparlamentet och rådet en flerårig handlingsplan på gemenskapsnivå för att främja en säkrare användning av Internet genom att bekämpa olagligt och skadligt innehåll på globala nät (handlingsplanen för ett säkrare Internet).
- (9) Genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1151/2003/EG⁽²⁾ förlängdes handlingsplanen för ett säkrare Internet med två år och dess räckvidd utökades till att innefatta åtgärder för att främja informationsutbyte och samordning med berörda aktörer på nationell nivå samt särskilda bestämmelser för anslutningsländerna.
- (10) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden⁽³⁾, klargörs vissa rättsliga begrepp, och vissa bestämmelser harmoniseras för att göra det möjligt för informationssamhällets tjänster att fullt ut dra nytta av den inre marknadens principer. Ett antal bestämmelser i direktiv 2000/31/EG är också tillämpliga på skyddet av minderåriga och människans värdighet, särskilt artikel 16.1 e, enligt vilken medlemsstaterna och kommissionen skall uppmuntra utarbetandet av uppförandekoder för skydd av minderåriga och människans värdighet.
- (11) Det föränderliga medielandskap som uppstår till följd av ny teknik och medieinnovation gör det nödvändigt att lära barn och föräldrar, lärare och utbildare att effektivt använda audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster.
- (12) Den audiovisuella sektorns självreglering visar sig i allmänhet vara ett effektivt kompletterande men inte tillräckligt medel för att skydda minderåriga mot meddelanden med skadligt innehåll. Utvecklingen av ett europeiskt audiovisuellt område grundat på yttrandefrihet och respekt för medborgarnas rättigheter bör baseras på en fortlöpande dialog mellan nationella och europeiska lagstiftare, regleringsmyndigheter, branscher, föreningar, medborgare och det civila samhället.
- (13) Vid det offentliga samrådet om Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television⁽⁴⁾, föreslogs att behovet av att anta åtgärder när det gäller mediekunskap skall ingå bland de ämnen som omfattas av rekommendation 98/560/EG.
- (14) Kommissionen uppmuntrar samarbete och utbyte av erfarenheter och bästa praxis mellan befintliga självreglerande och samreglerande organ som sköter åldersmärkning eller klassificering av audiovisuellt innehåll, oavsett spridningssätt, för att alla användare, men särskilt föräldrar, lärare och utbildare, skall kunna anmäla olagligt innehåll och bedöma innehållet i audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster samt allt lagligt innehåll som kan skada minderårigas fysiska, mentala eller moraliska utveckling.
- (15) Som föreslogs vid det offentliga samrådet om direktiv 97/36/EG är det lämpligt att rätten till genmäle eller motsvarande, med beaktande av varje mediums och tjänsts särskilda egenskaper, gäller nätverksbaserade medier.
- (16) I rådets resolution av den 5 oktober 1995 om behandlingen av kvinno- och mansbilden i reklam och media⁽⁵⁾ uppmanas medlemsstaterna och kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att främja en varierad och realistisk bild av kvinnors och mäns möjligheter och förmåga i samhället.
- (17) När kommissionen lade fram sitt förslag till rådets direktiv om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster, konstaterade kommissionen att det sätt på vilket könen representeras i medier och reklam ger upphov till viktiga frågor om skydd av kvinnors och mäns värdighet, men drog slutsatsen att det mot bakgrund av andra grundläggande rättigheter, inbegripet mediefrihet och -mångfald, inte skulle vara lämpligt att ta upp dessa frågor i förslaget, men att den bör granska dessa frågor.

(1) Europaparlamentets och rådets beslut nr 276/1999/EG av den 25 januari 1999 om antagande av en flerårig handlingsplan på gemenskapsnivå för att främja en säkrare användning av Internet genom att bekämpa olagligt och skadligt innehåll på globala nät (EGT L 33, 6.2.1999, s. 1). Beslutet senast ändrat genom beslut nr 787/2004/EG (EUT L 138, 30.4.2004, s. 12).

(2) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1151/2003/EG av den 16 juni 2003 om ändring av beslut nr 276/1999/EG om antagande av en flerårig handlingsplan på gemenskapsnivå för att främja en säkrare användning av Internet genom att bekämpa olagligt och skadligt innehåll på globala nät (EUT L 162, 1.7.2003, s. 1).

(3) EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

(4) EGT L 202, 30.7.1997, s. 60.

(5) EGT C 296, 10.11.1995, s. 15.

- (18) Industrin för audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster bör på medlemsstatsnivå uppmanas att undvika och bekämpa alla former av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning i dessa medier och all reklam, inklusive reklam som använder sig av den nya reklamtekniken, utan att yttrande- eller pressfriheten åsidosätts.
- (19) Denna rekommendation omfattar den nya tekniska utvecklingen och kompletterar rekommendation 98/560/EG. Mot bakgrund av de tekniska framstegen omfattar dess tillämpningsområde audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster som görs tillgängliga för allmänheten via fasta eller mobila elektroniska nätverk.
- (20) Denna rekommendation hindrar inte på något sätt medlemsstaterna från att tillämpa sina konstitutionella bestämmelser, andra lagar eller sin rättspraxis på området för yttrandefrihet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS

I. medlemsstaterna att, för att främja utvecklingen av industrin för audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster, vidta nödvändiga åtgärder i syfte att säkerställa skyddet för minderåriga och för människans värdighet i samband med alla audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster genom att

1. överväga att införa bestämmelser i nationell lagstiftning eller praxis om rätten till genmäle eller motsvarande i fråga om nätverksbaserade medier, med vederbörligt beaktande av nationella och konstitutionella rättsliga bestämmelser och utan att det påverkar möjligheten att anpassa det sätt på vilket denna rätt utövas för att ta hänsyn till varje mediums särskilda egenskaper,
2. för att stimulera utnyttjandet av den tekniska utvecklingen, som komplement till och i överensstämmelse med nuvarande rättsliga och andra åtgärder som avser radio- och TV-tjänster och i nära samarbete med berörda parter, främja
 - a) åtgärder för att göra det möjligt för minderåriga att använda sig av audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster på ett ansvarsfullt sätt, särskilt genom att öka medvetenheten hos föräldrar, lärare och utbildare om de nya tjänsternas möjligheter och om de medel med vilka de kan göras säkra för minderåriga, särskilt genom mediekunskap eller medieutbildningsprogram och exempelvis genom fortbildning inom ramen för skolutbildningen,
 - b) åtgärder för att, i de fall som det är lämpligt och nödvändigt, göra det lättare att känna igen och få tillgång till innehåll och tjänster av hög kvalitet för minderåriga, bland annat genom att tillhandahålla

uppkoppling på utbildningsanstalter och offentliga platser,

- c) åtgärder för att informera medborgarna om de möjligheter som Internet erbjuder,

exempel på åtgärder på området mediekunskap finns i bilaga II,

3. göra branschfolk, mellanhänder och användare av de nya kommunikationsmedierna, exempelvis Internet, medvetna om sitt ansvar genom att

- a) uppmantra industrin för audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster att, utan att press- och yttrandefriheten åsidosätts, undvika varje form av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning i alla audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster och att bekämpa sådan diskriminering,

- b) uppmana till vaksamhet och uppmantra anmälningar av webbsidor som anses vara olagliga, utan att detta påverkar tillämpningen av direktiv 2000/31/EG,

- c) utarbeta en uppförandekod i samarbete med branschen och regleringsmyndigheter på nationell nivå och gemenskapsnivå,

4. främja åtgärder för att bekämpa olaglig Internetverksamhet som skadar minderåriga och göra Internet till ett mycket säkrare medium; medlemsstaterna kan bland annat överväga att

- a) införa en kvalitetsmärkning för tjänsteleverantörer, så att användarna lätt kan fastställa om en viss leverantör verkar i enlighet med en uppförandekod eller inte,

- b) inrätta lämpliga sätt att anmäla olaglig och/eller misstänkt verksamhet på Internet.

II. industrin för audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster liksom andra berörda parter att

1. utveckla åtgärder till minderårigas fördel, inbegripet initiativ för att underlätta för dem att få ökad tillgång till audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster, samtidigt som man undviker innehåll som kan vara skadligt, exempelvis genom filtersystem; sådana åtgärder kan inbegripa en harmonisering genom samarbete mellan regleringsorgan, självreglerande organ och samregleringsorgan i medlemsstaterna och genom utbyte av bästa praxis när det gäller till exempel system för gemensamma beskrivande symboler eller varningsmeddelanden som anger åldersgrupp och/eller aspekter av innehållet som har lett till en viss åldersrekommendation, vilket skulle hjälpa användarna att bedöma innehållet i audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster; detta skulle kunna ske exempelvis genom de åtgärder som anges i bilaga III,

2. undersöka möjligheten att skapa filter som förhindrar att information som kränker människans värdighet sprids på Internet,
3. utarbeta åtgärder för att öka användningen av system för innehållsmärkning för material som sprids på Internet,
4. överväga effektiva metoder för att undvika och bekämpa diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning i audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster och för att främja en varierad och realistisk bild av kvinnors och mäns möjligheter och förmåga i samhället.

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET NOTERAR ATT KOMMISSIONEN

1. avser att, inom ramen för det fleråriga gemenskapsprogrammet 2005–2008 för att främja en säkrare användning av Internet och ny online-teknik, främja informationsinsatser riktade till medborgare i hela Europa via samtliga kommunikationsmedier för att informera allmänheten om fördelarna och eventuella faror med Internet, hur Internet används på ett ansvarsfullt och säkert sätt samt om hur man klagar och aktiverar föräldrakontroll; särskilda informationskampanjer skulle kunna rikta sig till vissa målgrupper, exempelvis skolor, föräldraföreningar och användare,
2. avser att undersöka möjligheten att införa ett europeiskt gratisnummer eller att utöka en befintlig tjänst i syfte att hjälpa Internetanvändare genom att hänvisa dem till tillgängliga klagomålssystem och informationsresurser samt informera föräldrar om filtertjänsternas effektivitet,

3. avser att undersöka möjligheten att stödja inrättandet av ett generiskt huvuddomännamn avsett enbart för övervakade webbplatser som förbinder sig att respektera minderåriga och deras rättigheter, exempelvis .KID.eu,
4. fortsätter att föra en konstruktiv och fortlöpande dialog med organisationer för innehållsleverantörer, konsumentorganisationer och alla berörda parter,
5. avser att främja och stödja att självreglerande organ bildar nätverk och utbyter erfarenheter för att bedöma huruvida uppförandekoder och system med självreglering är effektiva och för att säkerställa högsta möjliga skyddsstandarder för minderåriga,
6. avser att, på grundval av information från medlemsstaterna, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet och effektiviteten av de åtgärder som anges i denna rekommendation, och att se över rekommendationen om och när det behövs.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

BILAGA I

RIKTLINJER FÖR GENOMFÖRANDE PÅ NATIONELL NIVÅ AV ÅTGÄRDER I NATIONELL LAG ELLER PRAXIS FÖR ATT SÄKERSTÄLLA RÄTTEN TILL GENMÅLE ELLER MOTSVARANDE MED AVSEENDE PÅ NÄTVERKSBASERADE MEDIER

Mål: Att införa bestämmelser i nationell lagstiftning eller praxis i medlemsstaterna i syfte att säkerställa rätten till genmäle eller motsvarande i fråga om alla nätverksbaserade medier, med beaktande av nationella och konstitutionella rättsliga bestämmelser och utan att det påverkar möjligheten att anpassa det sätt på vilket denna rätt utövas till varje mediums särskilda egenskaper.

Med *medium* avses alla kommunikationsmedel för spridning till allmänheten av redigerad nätverksbaserad information, t.ex. tidningar, tidskrifter, radio, television och Internetbaserade nyhetstjänster.

Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser inom civilrätt, straffrätt eller administrativ lagstiftning som antagits av medlemsstaterna, bör varje fysisk eller juridisk person, oberoende av nationalitet, vars legitima intressen, i synnerhet men inte enbart vederbörandes rykte och goda namn, har påverkats av påståenden i en publikation eller sändning, ha rätt till genmäle eller motsvarande. Medlemsstaterna bör se till att det faktiska utövandet av rätten till genmäle eller motsvarande inte hindras av orimliga regler eller villkor.

Rätten till genmäle eller motsvarande bör gälla nätverksbaserade medier inom en medlemsstats jurisdiktion.

Medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som är nödvändiga för att etablera rätten till genmäle eller motsvarande och fastställa det förfarande som skall följas för att genomföra detta. De bör särskilt se till att en tillräcklig tidsrymd medges och att förfarandena är sådana att tillfälle till genmäle eller motsvarande vederbörligen kan ges fysiska eller juridiska personer som bor eller är etablerade i andra medlemsstater.

Rätten till genmäle kan garanteras genom lagstiftning, men även genom samreglerande och självreglerande åtgärder.

Rätten till genmäle är en särskilt lämplig åtgärd i den nätverksbaserade miljön eftersom den möjliggör en omedelbar reaktion på ifrågasatt information och det är tekniskt enkelt att bifoga svar från de personer som berörs. Genmälet skall dock avges inom rimlig tid efter det att begäran inlämnats samt vid lämplig tidpunkt och på ett lämpligt sätt med hänsyn till den publikation eller sändning som genmälet avser.

Bestämmelser bör fastställas för förfaranden, varigenom tvister om rätten till genmäle eller motsvarande kan bli föremål för prövning i domstol eller liknande oberoende organ.

En ansökan om att utöva rätten till genmäle eller motsvarande får avvisas om personen i fråga inte har ett legitimt intresse av att ett sådant genmäle offentliggörs, eller om genmälet skulle innebära en straffbar handling, civilrättsliga förfaranden skulle kunna inledas mot innehållsleverantören eller genmälet skulle överskrida gränserna för allmän anständighet.

Rätten till genmäle skall inte påverkas av andra metoder som står till buds för personer vars värdighet, heder, rykte eller privatliv har kränkts av media.

BILAGA II

Exempel på åtgärder på området mediekunskap:

- a) Fortbildning för lärare och utbildare, i samarbete med föreningar som arbetar med skydd av barn, om hur Internet kan användas i skolundervisningen på ett sådant sätt att medvetenheten upprätthålls om eventuella faror med Internet, särskilt när det gäller chattrum och andra forum.
 - b) Särskild undervisning om Internet för barn från tidig ålder, inklusive lektioner där föräldrar får närvara.
 - c) Ett integrerat pedagogiskt synsätt som skall ingå i läroplaner och program för mediekunskap för att ge information om hur man använder Internet på ett ansvarsfullt sätt.
 - d) Nationella kampanjer riktade till medborgarna, via alla kommunikationsmedier, för att ge information om hur man använder Internet på ett ansvarsfullt sätt.
 - e) Utdelning av informationspaket om eventuella risker med Internet ("hur man surfar säkert på Internet", "hur man sällar bort oönskade meddelanden") och inrättande av telefonjourer för att ta emot anmälningar eller klagomål om skadligt och olagligt innehåll.
 - f) Lämpliga åtgärder för att inrätta eller förbättra telefonjourer så att det blir lättare att lämna klagomål och för att göra det möjligt att anmäla skadligt eller olagligt innehåll.
-

BILAGA III

Exempel på åtgärder som branschen och berörda parter kan vidta till minderårigas fördel:

- a) Systematiskt ge användarna tillgång till ett effektivt filtersystem som kan uppdateras och är lätt att använda när de tecknar abonnemang hos en Internetleverantör.
 - b) Erbjuder tillgång till särskilda tjänster som är avsedda för barn och försedda med automatiska filtersystem som hanteras av Internetleverantörer och mobiltelefonoperatörer.
 - c) Införa incitament för att tillhandahålla en regelbundet uppdaterad beskrivning av tillgängliga webbplatser som gör det lättare att klassificera webbplatser och bedöma deras innehåll.
 - d) Publicera banners på sökmotorer för att rikta uppmärksamheten mot tillgänglig information både om ansvarsfull användning av Internet och om telefonjourer.
-

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 30 april 2004 förelade kommissionen Europaparlamentet och rådet ett förslag till rekommendation, på grundval av artikel 157 i EG-fördraget, om skyddet av minderåriga och människans värdighet och om rätten till genmäle med avseende på konkurrenskraften hos den europeiska industrin för audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster.
2. Europeiska sociala och ekonomiska kommittén lämnade sitt yttrande den 9 februari 2005.
3. Europaparlamentet lämnade sitt yttrande vid första behandlingen den 7 september 2005.
4. Kommissionen framlade ett ändrat förslag den 20 januari 2006.
5. Den 18 september 2006 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251.2 i EG-fördraget.

II. MÅL

Förslaget är en uppföljning av rådet rekommendation 98/560/EG av den 24 september 1998 ⁽¹⁾, det första rättsliga instrument på EU-nivå som behandlar frågor om skyddet av minderåriga och människans värdighet med avseende på audiovisuella tjänster och informationstjänster.

I den föreslagna rekommendationen uppmanas medlemsstaterna, industrin och berörda parter samt kommissionen att stärka skyddet av minderåriga och att respektera människans värdighet inom både TV- och radiosektorn och Internet. Där föreslås att medlemsstaterna skall överväga att införa åtgärder för rätten till genmäle med avseende på nätbaserade medier. Följande frågor tas upp i utkastet till rekommendation:

- Mediekunskap.
- Åldersmärkning eller klassificering av audiovisuellt innehåll.
- Hur könen representeras i medier och reklam.
- Rätten till genmäle.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänna kommentarer

Rådets gemensamma ståndpunkt innehåller huvuddelarna av kommissionens ursprungsförslag. De huvudändringar som införts av rådet syftar till att ytterligare klargöra rekommendationens räckvidd. Rådet har alltså specificerat att rekommendationen täcker "audiovisuella tjänster och nätbaserade informationstjänster", snarare än "audiovisuella tjänster och informationstjänster" och har differentierat räckvidden för rätten till genmäle, vilken gäller nätbaserade medier, från den större räckvidden för den del av rekommendationen som gäller skyddet av minderåriga.

2. Europaparlamentets ändringar

Rådet har i sin gemensamma ståndpunkt strävat efter att beakta Europaparlamentets farhågor och prioriteringar och har kunnat godta de flesta av parlamentets ändringsförslag.

Rådet godtog helt, delvis eller i princip, på samma sätt som kommissionen i sitt ändrade förslag, ändringarna 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 33, 35, 36, 37 och 38.

Rådet vill lämna följande kommentarer till de ändringar där dess ståndpunkt i någon mån skiljer sig från kommissionens ändrade förslag.

⁽¹⁾ EGT L 270, 7.10.1998, s. 48.

Beträffande ändringarna 23 och 29 har rådet följt den uppfattning som innehades av kommissionen, alltså överfördes vissa delar av respektive ändringar - i form av exempel på tänkbara åtgärder att vidtas för att uppnå de syften som uppsatts för rekommendationen - till bilagorna. Rådet har emellertid återinfört några delar som ansågs viktiga av Europaparlamentet i rekommendationens huvuddel, för att ytterligare närma sin ståndpunkt till parlamentets.

Samtidigt som rådet försökte undvika att införa en tyngande rapportskyldighet kunde man godta andan i ändring 35 och 36, för att tillmötesgå parlamentets önskan om en garanterad uppföljning.

Rådet kunde inte godta den del av ändring 37 där uttrycket "riktlinjer" ersatts av "minimiprinciper" i avsnittet om rätten till genmäle, eftersom detta uttryck ansågs överdrivet i samband med en rekommendation.

Beträffande ändring 26, sista strecksatsen, ansåg rådet att det var att föredra att inte uteslutande inrikta sig på att inrätta en enda telefonjour när man planerar möjliga sätt av att rapportera olagliga eller misstänkta aktiviteter på Internet, och behöll en öppnare formulering.

Rådet har följt kommissionens linje i det ändrade förslaget och införde inte ändringarna 3, 5, 13, 27, 32 och 34 i sin gemensamma ståndpunkt.

IV. SLUTSATS

Rådet anser i stort att dess gemensamma ståndpunkt är helt i linje med målen i kommissionens ändrade förslag. Rådet anser sig också ha tagit vederbörlig hänsyn till de mål som Europaparlamentet framfört i sina ändringar av kommissionens förslag, och rådet emotser också en snar överenskommelse med parlamentet för att rekommendationen inom kort skall kunna antas.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 25/2006**antagen av rådet den 18 september 2006****inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2006 av den ... om inrättande av ett europeiskt jämställdhetsinstitut**

(2006/C 295 E/03)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 13.2 och 141.3,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, (1)

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget (2), och

av följande skäl:

- (1) Jämställdhet mellan kvinnor och män är en grundläggande princip i Europeiska unionen. Artiklarna 21 och 23 i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter förbjuder all diskriminering på grund av kön och fastslår att jämställdhet mellan kvinnor och män måste säkerställas på alla områden.
- (2) I artikel 2 i fördraget föreskrivs att främjande av jämställdhet mellan kvinnor och män är en av gemenskapens väsentliga uppgifter. I artikel 3.2 i fördraget föreskrivs också att gemenskapen i all verksamhet skall syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och därigenom se till att jämställdhetsaspekten integreras i all gemenskapspolitik.
- (3) Artikel 13 i fördraget ger rådet befogenhet att vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering bland annat på grund av kön på gemenskapens alla befogenhetsområden.
- (4) Principen om lika möjligheter för och lika behandling av kvinnor och män i frågor som rör anställning och yrke finns inskriven i artikel 141 i fördraget och det finns redan ett omfattande regelverk om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning och arbetsvillkor, inbegripet lika lön.
- (5) I kommissionens första årliga jämställdhetsrapport till Europeiska rådets vårmöte 2004 konstateras att det fortfarande finns betydande skillnader mellan kvinnor och män på de flesta politikområden, att bristande jämställdhet är ett flerdimensionellt problem som måste angripas med ett brett spektrum av politiska åtgärder

samt att det krävs ökade insatser för att uppfylla målen för Lissabonstrategin.

- (6) Europeiska rådet ansåg vid sitt möte i Nice den 7–9 december 2000 att man skulle "utveckla kunskapen, sammanslagningen av resurser och erfarenhetsutbytet, bland annat genom att ett europeiskt institut för genusfrågor ... inrättas".
- (7) I den genomförbarhetsstudie (3) som har utförts för kommissionen konstateras att det finns en tydlig roll för ett europeiskt jämställdhetsinstitut avseende vissa uppgifter som för närvarande inte utförs av befintliga organ, särskilt när det gäller att samordna, centralisera och sprida forskningsresultat, bygga upp nätverk, synliggöra genusperspektivet, lyfta fram jämställdhetsfrågorna samt utarbeta verktyg för att bättre integrera jämställdhetsfrågorna i all gemenskapspolitik.
- (8) Europaparlamentet uppmanade i sin resolution av den 10 mars 2004 om Europeiska unionens jämställdhetspolitik (4) kommissionen att påskynda insatserna för att inrätta ett institut.
- (9) Tanken på att inrätta ett europeiskt jämställdhetsinstitut stöddes av rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) vid dess möte den 1–2 juni 2004 och av Europeiska rådet vid dess möte den 17–18 juni 2004. Europeiska rådet uppmanade kommissionen att lägga fram ett särskilt förslag om detta.
- (10) Insamling, analys och spridning av objektiva, tillförlitliga och jämförbara uppgifter om jämställdhet, utarbetande av lämpliga verktyg för att eliminera alla former av könsdiskriminering och integrera jämställdhetsdimensionen på alla politikområden, främjande av en dialog mellan intressenterna och åtgärder för att öka medvetenheten bland unionsmedborgarna är nödvändiga insatser för att gemenskapen på ett effektivt sätt skall kunna främja jämställdhet och genomföra jämställdhetspolitiken, särskilt i den utvidgade unionen. Det är därför lämpligt att inrätta ett europeiskt jämställdhetsinstitut som kan bistå gemenskapsinstitutionerna och medlemsstaterna genom att utföra dessa uppgifter.

(1) EUT C 24, 31.1.2006 s. 29.

(2) Europaparlamentets yttrande av den 14 mars 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 september 2006 och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).

(3) European Commission Feasibility Study for a European Gender Institute (utförd av PLS Ramboll Management, DK, 2002).

(4) EUT C 102 E, 28.4.2004, s. 638.

- (11) Jämställdhetsmålet kan inte uppnås endast genom en politik för att avskaffa diskriminering, utan det krävs även åtgärder för att främja harmonisk samlevnad och ett välavvägt samhällsdeltagande könen emellan. Institutet bör därför även ägna sig åt denna aspekt.
- (12) Eftersom det är viktigt att könsklischeéer inom alla samhällsområden i Europa avskaffas och att kvinnor och män ges positiva exempel att följa, bör institutet också verka för detta.
- (13) Samarbete med berörda myndigheter i medlemsstaterna och relevanta statistikorgan, i synnerhet Eurostat, är nödvändiga inslag för att man skall kunna främja insamling av jämförbara och tillförlitliga uppgifter på europeisk nivå. Eftersom information om jämställdhet är relevant på alla nivåer inom gemenskapen – den lokala, regionala och nationella nivån och gemenskapsnivån – skulle det vara värdefullt om sådan information blev tillgänglig för medlemsstaternas myndigheter som hjälp när de utarbetar riktlinjer och åtgärder på lokal, regional och nationell nivå inom sina respektive befogenhetsområden.
- (14) Institutet bör samarbeta så nära som möjligt med alla gemenskapens program och organ för att undvika dubbelarbete och garantera att resurserna utnyttjas på bästa möjliga sätt, särskilt med Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor⁽¹⁾, Europeiska arbetsmiljöbyrån⁽²⁾, Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning⁽³⁾ och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter⁽⁴⁾.
- (15) Institutet bör samarbeta och föra en dialog med icke-statliga organisationer, jämställdhetsorgan, forskningscentrum, arbetsmarknadens parter och andra närstående organisationer som aktivt verkar för jämställdhetsfrågor på nationell och europeisk nivå och i tredjeländer. Ur effektivitetssynpunkt är det lämpligt att inrätta och samordna ett elektroniskt europeiskt nätverk för jämställdhet mellan dessa organ och experter i medlemsstaterna.
- (16) I enlighet med artikel 3.2 i fördraget är det lämpligt att främja en jämnare könsfördelning i styrelsen.
- (17) Institutet bör åtnjuta största möjliga oberoende vid utförandet av sina uppgifter.
- (18) Institutet bör tillämpa relevant gemenskapslagstiftning om allmänhetens tillgång till handlingar i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001⁽⁵⁾ och om skydd för enskilda personer vid behandling av personuppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001⁽⁶⁾.
- (19) Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽⁷⁾ är tillämplig på institutet.
- (20) När det gäller institutets avtalsrättsliga ansvar, som regleras av den lagstiftning som är tillämplig på de avtal som institutet ingår, bör EG-domstolen vara behörig att avgöra tvister med stöd av en skiljedoms klausul i avtalet. Domstolen bör också vara behörig i tvister som gäller institutets utomobligatoriska ansvar för gottgörelse av skada.
- (21) En oberoende extern utvärdering bör göras för att bedöma resultatet av institutets arbete, undersöka om det finns behov av att ändra eller utvidga dess uppdrag samt fastställa tidpunkten för ytterligare översyner.

(1) Rådets förordning (EEG) nr 1365/75 av den 26 maj 1975 om bildande av en europeisk fond för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (EGT L 139, 30.5.1975, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1111/2005 (EUT L 184, 15.7.2005, s. 1).

(2) Rådets förordning (EG) nr 2062/94 av den 18 juli 1994 om upprättande av en europeisk arbetsmiljöbyrå (EGT L 216, 20.8.1994, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1112/2005 (EUT L 184, 15.7.2005, s. 5).

(3) Rådets förordning (EEG) nr 337/75 av den 10 februari 1975 om uppbyggnaden av ett europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (EGT L 39, 13.2.1975, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2051/2004 (EUT L 355, 1.12.2004, s. 1).

(4) Medlemsstaterna framförde vid Europeiska rådets möte i december 2003 önskemålet att kommissionen skulle utarbeta ett förslag om inrättande av en byrå för mänskliga rättigheter genom att utvidga mandatet för det europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet.

(5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

(6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

(7) EGT L 357, 31.12.2002, s. 72, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 1248/2006 (EUT L 227, 19.8.2006, s. 3).

(22) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att bidra till och stärka jämställdhet, inbegripet integrering av ett jämställdhetsperspektiv i all gemenskapspolitik och nationell politik som följer av denna, att bekämpa könsdiskriminering samt öka medvetenheten om jämställdhetsfrågorna bland EU-medborgarna genom att tillhandahålla tekniskt stöd till gemenskapens institutioner och medlemsstaternas myndigheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(23) Artikel 13.2 i fördraget gör det möjligt att vidta gemenskapsåtgärder för att stödja och främja målet att bekämpa könsdiskriminering på andra områden än arbetslivet. Artikel 141.3 i fördraget är den särskilda rättsliga grunden för åtgärder som syftar till att säkerställa tillämpning av principen om lika möjligheter för och lika behandling av kvinnor och män i arbetslivet. Därför utgör artikel 13.2 och artikel 141.3 tillsammans den lämpliga rättsliga grunden för antagandet av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande av institutet

Ett europeiskt jämställdhetsinstitut (nedan kallat "institutet") inrättas härmed.

Artikel 2

Mål

De övergripande målen för institutet skall vara att bidra till och stärka jämställdhet, inbegripet integrering av ett jämställdhetsperspektiv i all gemenskapspolitik och nationell politik som följer av denna, att bekämpa könsdiskriminering samt öka medvetenheten om jämställdhetsfrågorna bland EU-medborgarna genom att tillhandahålla tekniskt stöd till gemenskapens institutioner, särskilt kommissionen, och medlemsstaternas myndigheter i enlighet med artikel 3.

Artikel 3

Uppgifter

1. För att uppnå målen i artikel 2 skall institutet
 - a) samla in, analysera och sprida relevant objektiv, jämförbar och tillförlitlig information om jämställdhet, inbegripet forskningsresultat och bästa praxis från medlemsstaterna, gemenskapsinstitutionerna, forskningscentrum, nationella jämställdhetsorgan, icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter, relevanta tredjeländer och internationella organisationer, samt föreslå ytterligare forskningsområden,
 - b) utveckla metoder för att förbättra objektiviteten, jämförbarheten och tillförlitligheten hos uppgifterna på europeisk nivå genom att fastställa kriterier som förbättrar informationens enhetlighet samt att vid insamlingen av uppgifter beakta jämställdhetsfrågorna,
 - c) utveckla, analysera, utvärdera och sprida metodverktyg för att stödja jämställdhetsintegrering i all gemenskapspolitik och i den därav följande nationella politiken samt stödja integrering av ett jämställdhetsperspektiv i alla gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan,
 - d) utföra undersökningar om jämställdhetssituationen i Europa,
 - e) inrätta och samordna ett europeiskt nätverk för jämställdhet som skall inbegripa centrum, organ, organisationer och experter som arbetar med jämställdhet och integrering av ett jämställdhetsperspektiv, i syfte att stödja och stimulera forskning, optimera utnyttjandet av tillgängliga resurser och främja utbyte och spridning av information,
 - f) varje år anordna ett möte mellan experter från de behöriga organ i medlemsstaterna som är specialiserade på jämställdhetsfrågor,
 - g) anordna särskilda expertmöten för att stödja institutets forskning, uppmuntra till utbyte av uppgifter mellan forskare och främja integrering av ett jämställdhetsperspektiv i deras forskning,
 - h) tillsammans med relevanta intressenter anordna konferenser, kampanjer och möten på europeisk nivå för att öka medvetenheten om jämställdhetsfrågor bland EU-medborgarna, samt förelägga kommissionen resultat och slutsatser från denna verksamhet,

- i) sprida och presentera positiva exempel på icke-stereotypa prestationer som åstadkommit av kvinnor och män inom alla samhällsområden, samt lägga fram resultat och initiativ för att lyfta fram och bygga vidare på sådana framgångsrika exempel,
 - j) föra en dialog och samarbeta med icke-statliga organisationer, jämställdhetsorgan, universitet och experter, forskningscentrum, arbetsmarknadens parter samt andra organisationer som är verksamma på jämställdhetsområdet på nationell och europeisk nivå,
 - k) bygga upp dokumentationsresurser som är tillgängliga för allmänheten,
 - l) lämna information i jämställdhetsfrågor till offentliga och privata organisationer,
 - m) informera gemenskapsinstitutionerna om jämställdhet och jämställdhetsintegrering i anslutnings- och kandidatländerna.
2. Institutet skall varje år publicera en rapport om sin egen verksamhet.

Artikel 4

Verksamhetsområden och arbetsmetoder

1. Institutet skall genomföra sina uppgifter inom ramen för gemenskapens befogenheter och med hänsyn till de mål och prioriterade områden som fastställs i det årliga programmet samt med vederbörlig hänsyn till tillgängliga budgetmedel.
2. Institutets arbetsprogram skall vara i linje med gemenskapens prioriteringar när det gäller jämställdhet och kommissionens arbetsprogram, inbegripet dess arbete inom statistik och forskning.
3. För att undvika dubbelarbete och säkerställa bästa möjliga resursanvändning, skall institutet vid genomförandet av sina uppgifter beakta befintlig information oberoende av källa och särskilt det arbete som redan utförs av gemenskapsinstitutionerna och andra institutioner, organ och behöriga nationella och internationella organisationer samt nära samarbeta med behöriga avdelningar inom kommissionen, inklusive Eurostat. Institutet skall säkerställa lämplig samordning med alla relevanta gemenskapsbyråer och EU-organ, och vid behov skall samförståndsavtal slutas.
4. Institutet skall säkerställa att den information som sprids är begriplig för slutanvändarna.
5. Institutet får ingå avtalsförhållanden, i synnerhet om underentreprenad, med andra organisationer för genomförandet av olika uppgifter.

Artikel 5

Rättslig status och rättskapacitet

Institutet skall vara en juridisk person. I varje medlemsstat skall det ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Institutet får bland annat förvärva eller avyttra fast och lös egendom och föra talan inför domstol och andra myndigheter.

Artikel 6

Institutets oberoende

Institutet skall genomföra sina uppgifter självständigt och i allmänhetens intresse.

Artikel 7

Tillgång till handlingar

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas på de handlingar som finns hos institutet.
2. Styrelsen skall vidta åtgärder för att tillämpa förordning (EG) nr 1049/2001 inom sex månader från det att institutet inrättats.
3. Beträffande de beslut som institutet fattar enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får klagomål framföras till ombudsmannen, eller talan väckas vid domstolen, i enlighet med de villkor som anges i artiklarna 195 och 230 i fördraget.
4. Förordning (EG) nr 45/2001 skall tillämpas när institutet behandlar uppgifter.

Artikel 8

Samarbete med organisationer på nationell och europeisk nivå, internationella organisationer och tredjeländer

1. För att underlätta uppgifternas genomförande skall institutet samarbeta med organisationer och experter i medlemsstaterna, till exempel jämställdhetsorgan, forskningscentrum, universitet, icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter samt med relevanta organisationer på europeisk och internationell nivå och i tredjeländer.
2. Om avtal behöver slutas med internationella organisationer eller tredjeländer för att institutet skall kunna genomföra sina uppgifter effektivt, skall gemenskapen enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 300 i fördraget sluta sådana avtal med berörda internationella organisationer eller tredjeländer i institutets intresse. Denna bestämmelse skall inte utesluta tillfälligt samarbete med sådana organisationer eller tredjeländer.

Artikel 9

Institutets sammansättning

Institutet skall omfatta

- a) en styrelse,
- b) ett presidium,
- c) en direktör och dennes personal.

Artikel 10

Styrelse

1. Styrelsen skall bestå av
 - a) en ledamot som företräder regeringen i varje medlemsstat, vilken skall utses av rådet på förslag från medlemsstaterna,
 - b) tre ledamöter som företräder kommissionen, vilka skall utses av kommissionen,
 - c) tre ledamöter utan rösträtt, vilka skall utses av rådet på förslag från kommissionen, och som var och en skall företräda en av följande grupper:
 - i) En relevant icke-statlig organisation på gemenskapsnivå med ett legitimt intresse av att bekämpa könsdiskriminering och främja jämställdhet.
 - ii) Arbetsgivarorganisationer på gemenskapsnivå.
 - iii) Arbetstagarorganisationer på gemenskapsnivå.
2. Styrelseledamöterna skall utses på ett sådant sätt att högsta kompetens och en bred och relevant tvärvetenskaplig sakkunskap på jämställdhetsområdet garanteras.

Kommissionen och rådet skall sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.

Suppleanter som företräder ledamöterna när de inte är närvarande skall utses enligt samma förfarande.

Förteckningen över styrelsemedlemmar och suppleanter skall offentliggöras av rådet i *Europeiska unionens officiella tidning*, på institutets webbplats samt på andra relevanta webbplatser.

3. Mandattiden skall vara fem år och kan förnyas en gång.
4. Styrelsen skall välja sin ordförande och vice ordförande för en period om två och ett halvt år med möjlighet till förlängning.

5. Varje ledamot av styrelsen enligt punkt 1 a eller 1 b, eller dennes suppleant vid ledamotens frånvaro, skall ha en röst.

6. Styrelsen skall fatta de beslut som är nödvändiga för institutets verksamhet. Styrelsen skall särskilt göra följande:

a) På grundval av ett utkast utarbetat av den direktör som avses i artikel 12 och efter samråd med kommissionen, anta det årliga arbetsprogrammet och arbetsprogrammet på medellång sikt för en treårsperiod i enlighet med budgeten och tillgängliga resurser. Programmen kan vid behov revideras och det första årliga arbetsprogrammet skall antas senast nio månader efter det att direktören har utsetts.

b) Anta den årliga rapport som avses i artikel 3.2, där resultaten i synnerhet skall jämföras med målen i det årliga arbetsprogrammet. Rapporten skall senast den 15 juni överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén och skall offentliggöras på institutets webbplats.

c) Utöva disciplinär myndighet över direktören samt utse och avsätta honom eller henne i enlighet med artikel 12.

d) Anta institutets årliga budgetförslag och slutliga budget.

7. Styrelsen skall anta institutets interna regler på grundval av ett förslag utarbetat av direktören efter samråd med kommissionen.

8. Styrelsens beslut skall fattas av en majoritet av ledamöterna. Ordföranden skall ha utslagsröst. I de frågor som avses i punkt 6 och i artikel 12.1 skall beslut fattas med två tredjedels majoritet bland ledamöterna.

9. Styrelsen skall anta sin arbetsordning på grundval av ett förslag utarbetat av direktören efter samråd med kommissionen.

10. Styrelsen skall inrätta ett presidium med sex ledamöter i enlighet med artikel 11.

11. Ordföranden skall sammankalla styrelsen minst en gång om året. Ordföranden skall kalla till ytterligare möten på eget initiativ eller på begäran av minst en tredjedel av styrelseledamöterna.

12. Institutet skall varje år till Europaparlamentet och rådet (nedan kallade "budgetmyndigheten") överlämna all information som är av betydelse för resultatet av utvärderingsförfarandena.

13. Direktörerna för Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, Europeiska arbetsmiljöbyrå, Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter kan i förekommande fall bjudas in att delta i styrelsens möten som observatörer för att samordna respektive arbetsprogram i fråga om jämställdhetsintegrering.

Artikel 11

Presidium

1. Presidiet skall bestå av styrelsens ordförande och vice ordförande, tre styrelseledamöter, som skall företräda medlemsstaterna, och en företrädare för kommissionen.

Mandattiden skall vara två och ett halvt år och kan förnyas.

Presidiets ledamöter skall utses av styrelsen med sikte på att säkerställa den relevanta sakkunskap som krävs för presidiets verksamhet.

2. Utan att det inverkar på direktörens uppgifter enligt artikel 12, skall presidiet övervaka genomförandet av styrelsens beslut och vidta alla nödvändiga administrativa åtgärder för en lämplig ledning av institutet mellan styrelsemötena.

3. Presidiets beslut skall fattas genom samförstånd. Om samförstånd inte kan uppnås, skall presidiet hänskjuta ärendet till styrelsen för beslut.

4. Presidiet skall lämna styrelsen uttömmande och regelbunden information om sin verksamhet och sina beslut.

Artikel 12

Direktör

1. Institutet skall ledas av en direktör, som skall utses av styrelsen på förslag av kommissionen. Den sökande som styrelsen valt ut kan före utnämningen bli ombedd att avlägga en försäkran inför behöriga utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna.

2. Direktörens mandattid skall vara fem år. Mandattiden kan på förslag från kommissionen och efter utvärdering förlängas

en gång med högst fem år. Kommissionen skall i utvärderingen särskilt bedöma

a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och

b) institutets uppgifter och behov under kommande år.

3. Direktören skall under överinseende av styrelsen ansvara för följande:

a) Genomföra de uppgifter som avses i artikel 3.

b) Utarbeta och genomföra institutets årliga arbetsprogram och arbetsprogram på medellång sikt.

c) Förbereda styrelse- och presidiemöten.

d) Utarbeta och offentliggöra den årliga rapport som avses i artikel 3.2.

e) Handlägga alla personalfrågor och särskilt utöva de befogenheter som fastställs i artikel 13.3.

f) Sköta den löpande administrationen.

g) Införa effektiva förfaranden för övervakning och utvärdering av institutets resultat i förhållande till dess mål i enlighet med erkända standarder. Direktören skall varje år rapportera till styrelsen om övervakningssystemets resultat.

4. Direktören skall ansvara för genomförandet av sina uppgifter inför styrelsen och skall delta i styrelsemötena utan att ha rösträtt. Han eller hon får även inbjudas av Europaparlamentet att rapportera vid en utfrågning om viktiga frågor i samband med institutets verksamhet.

5. Direktören skall vara institutets juridiska företrädare.

Artikel 13

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna som är fastställda i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68⁽¹⁾ och bestämmelser som antagits gemensamt av Europeiska gemenskapernas institutioner för tillämpningen av dessa tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor skall gälla för institutets personal.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 2104/2005 (EUT L 337, 22.11.2005, s. 7).

2. Styrelsen skall i samråd med kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna. Styrelsen får införa bestämmelser som gör det möjligt för nationella experter utstationerade från medlemsstaterna att uppehålla tjänster vid institutet.

3. Institutet skall gentemot sin personal utöva de befogenheter som åligger tillsättningsmyndigheten.

Artikel 14

Upprättande av budgeten

1. För varje budgetår, vilket skall motsvara ett kalenderår, skall det utarbetas beräkningar över alla institutets inkomster och utgifter, vilka skall uppföras i institutets budget.

2. Inkomsterna och utgifterna i institutets budget skall vara i balans.

3. Utan att det påverkar andra resurser, skall institutets inkomster inbegripa

a) ett bidrag från gemenskapen som tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt),

b) betalningar för tillhandahållna tjänster,

c) eventuella ekonomiska bidrag från de organisationer eller tredjeländer som avses i artikel 8, och

d) eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna.

4. Institutets utgifter skall omfatta löner till personalen, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.

5. Styrelsen skall varje år, på grundval av ett förslag utarbetat av direktören, upprätta en beräkning av institutets inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Denna beräkning, som skall inbegripa ett utkast till tjänsteförteckning, skall överlämnas av styrelsen till kommissionen senast den 31 mars.

6. Kommissionen skall vidarebefordra beräkningen till budgetmyndigheten tillsammans med det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.

7. På grundval av den upprättade beräkningen skall kommissionen i det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med avseende på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som skall belasta den allmänna budgeten,

vilket den skall förelägga budgetmyndigheten i enlighet med artikel 272 i fördraget.

8. Budgetmyndigheten skall fastställa anslagen till bidraget till institutet och skall anta institutets tjänsteförteckning.

9. Institutets budget skall antas av styrelsen. Budgeten skall bli slutgiltig efter det att Europeiska unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov skall den justeras i enlighet härmed.

10. Styrelsen skall så snart som möjligt underrätta budgetmyndigheten om att den har för avsikt att genomföra eventuella projekt som kan få betydande konsekvenser för finansieringen av dess budget, särskilt projekt som rör egendom, exempelvis hyra eller köp av byggnader. Den skall underrätta kommissionen om detta.

Om en gren av budgetmyndigheten har meddelat att den har för avsikt att lämna ett yttrande, skall den överlämna sitt yttrande till styrelsen inom sex veckor från och med den dag då underrättelsen överlämnades.

Artikel 15

Genomförande av budgeten

1. Direktören skall genomföra institutets budget.

2. Institutets räkenskapsförare skall senast den 1 mars efter det budgetår som löpt ut överlämna den preliminära redovisningen till kommissionens räkenskapsförare tillsammans med en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för samma budgetår. Kommissionens räkenskapsförare skall sammanställa institutionernas och de decentraliserade organens preliminära redovisningar i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002⁽¹⁾ (nedan kallad "budgetförordningen").

3. Senast den 31 mars efter det budgetår som löpt ut skall kommissionens räkenskapsförare till revisionsrätten överlämna institutets preliminära räkenskaper tillsammans med den rapport som nämns i punkt 2. Rapporten skall också överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

4. Efter det att revisionsrättens synpunkter på institutets preliminära redovisning enligt bestämmelserna i artikel 129 i budgetförordningen inkommit, skall direktören ansvara för upprättandet av den slutliga redovisningen och översända den till styrelsen för yttrande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1).

5. Styrelsen skall lämna ett yttrande om institutets slutliga redovisning.

6. Senast den 1 juli efter det budgetår som löpt ut skall direktören överlämna den slutliga redovisningen till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten tillsammans med yttrandet från styrelsen.

7. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

8. Direktören skall skicka ett svar på revisionsrättens synpunkter senast den 30 september. Han eller hon skall även översända detta svar till styrelsen.

9. Direktören skall på Europaparlamentets begäran lämna alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret skall fungera väl, i enlighet med artikel 146.3 i budgetförordningen.

10. Europaparlamentet skall på rekommendation av rådet, som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, senast den 30 april år n+2 bevilja direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.

11. Styrelsen skall anta institutets finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen avvika från förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 endast om institutets särskilda förvaltningsbehov kräver detta och efter att kommissionen gett sitt godkännande.

Artikel 16

Språk

1. Bestämmelserna i förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾ skall gälla för institutet.

2. De översättningar som krävs för institutets arbete skall i princip utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ, inrättat genom rådets förordning (EG) nr 2965/94 ⁽²⁾.

Artikel 17

Immunitet och privilegier

Protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna skall tillämpas på institutet.

⁽¹⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 385. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning 920/2005 (EUT L 156, 18.6.2005, s. 3).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2965/94 av den 28 november 1994 om upprättande av ett översättningscentrum för Europeiska unionens organ (EGT L 314, 7.12.1994, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1645/2003 (EUT L 245, 29.9.2003, s. 13).

Artikel 18

Ansvar

1. Institutets avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.

Domstolen skall vara behörig domstol enligt skiljedomsklausuler i avtal som ingås av institutet.

2. I fråga om utomobligatoriskt ansvar skall institutet i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas lagstiftning gottgöra skada som orsakats av institutet eller dess tjänstemän i utförandet av deras åligganden.

Domstolen skall vara behörig att avgöra tvister om sådant skadestånd.

Artikel 19

Medverkan av tredjeländer

1. Institutet skall låta de länder delta som slutit avtal med Europeiska gemenskapen enligt vilka de har antagit och tillämpar gemenskapslagstiftningen på det område som täcks av denna förordning.

2. Det skall i enlighet med tillämpliga bestämmelser i dessa avtal särskilt fastställas på vilket sätt och i vilken omfattning dessa länder skall delta i institutets arbete, inklusive bestämmelser om deltagande i de initiativ som institutet tar, finansiella bidrag och personal. När det gäller personalfrågor, skall dessa avtal under alla förhållanden vara förenliga med tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna.

Artikel 20

Utvärdering

1. Senast den ... (*) skall institutet beställa en oberoende extern utvärdering av de resultat institutet har uppnått på grundval av den uppdragsbeskrivning som styrelsen antagit i samverkan med kommissionen. Utvärderingen skall även innehålla en bedömning av institutets betydelse när det gäller att främja jämställdhet, och den skall omfatta en analys av synergieffekterna. I synnerhet skall behovet av att ändra eller utvidga institutets uppdrag behandlas om ett sådant föreligger, inbegripet de ekonomiska konsekvenserna av en sådan ändring eller utvidgning. I utvärderingen skall de viktigaste aktörernas synpunkter beaktas, såväl på gemenskapsnivå som på nationell nivå.

(*) I slutet av tredje året efter det att denna förordning har trätt i kraft.

2. Styrelsen skall i samråd med kommissionen fastställa tidpunkten för framtida utvärderingar, med beaktande av resultaten av den utvärderingsrapport som avses i punkt 1.

Artikel 21

Översynsklausul

Styrelsen skall granska slutsatserna av den utvärdering som avses i artikel 20 och lämna sådana rekommendationer till kommissionen som kan behövas avseende förändringar av institutet, dess arbetsmetoder och dess uppdrag. Kommissionen skall vidarebefordra utvärderingsrapporten och rekommendationerna till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén samt offentliggöra dessa handlingar. Efter granskning av utvärderingsrapporten och rekommendationerna får kommissionen lägga fram förslag som den anser nödvändiga till ändringar av denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

Artikel 22

Administrativ kontroll

Institutets verksamhet skall övervakas av ombudsmannen i enlighet med bestämmelserna i artikel 195 i fördraget.

Artikel 23

Inledande av institutets verksamhet

Institutet skall inleda sin verksamhet så snart som möjligt och under alla omständigheter senast den ... (*).

Artikel 24

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På rådets vägnar

...

Ordförande

(*) Tolv månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Den 8 mars 2005 överlämnade kommissionen till rådet ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett europeiskt jämställdhetsinstitut på grundval av artiklarna 13.2 och 141.3 i fördraget.

Europaparlamentet lämnade sitt yttrande vid första behandlingen den 14 mars 2006.

Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sitt yttrande den 27 september 2005.

Kommissionen antog ett ändrat förslag den 8 maj 2006.

Rådet antog en gemensam ståndpunkt den 18 september 2006 i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget.

II. SYFTE

Genom förordningen inrättas ett europeiskt jämställdhetsinstitut som skall fungera som en spetsforskningsenhet på EU-nivå genom att tillhandahålla tekniskt stöd till gemenskapens institutioner och medlemsstaterna, särskilt när det gäller insamling och analys av jämförbara uppgifter och statistik samt genom att utveckla metodverktyg för att stödja jämställdhetsintegrering. Institutets övergripande mål kommer att vara att bidra till och stärka jämställdhet, bistå gemenskapsinstitutionerna i kampen mot könsdiskriminering och att öka EU-medborgarnas medvetenhet om jämställdhetsfrågor.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. *Allmänna synpunkter*

Rådets gemensamma ståndpunkt har utarbetats i enlighet med målen i artiklarna 13.2 och 141.3 i fördraget som rör bekämpning av diskriminering respektive tillämpning av principen om lika möjligheter och lika behandling av kvinnor och män i frågor som rör anställning och yrke, inklusive principen om lika lön för lika eller likvärdigt arbete.

Vid antagandet av den gemensamma ståndpunkten har rådet, med undantag av frågor som rör styrelsens och rådgivningsgruppens sammansättning, i stora drag följt kommissionens linje i dess ändrade förslag.

2. *Europaparlamentets ändringar*

Vid första behandlingen den 14 mars 2006 antog Europaparlamentet 52 ändringar.

2.1 *Europaparlamentets ändringar som godtagits av rådet*

I sin gemensamma ståndpunkt beaktade rådet 35 ändringar. Av dessa har rådet

- godtagit 17 ändringar i sin helhet (2, 6, 9, 59 & 74, 13, 18, 64 & 80, 65 & 81, 29, 35, 36, 38, 41, 42, 45, 53 och 55),
- godtagit 4 ändringar som omformulerats av kommissionen (7, 8, 10 och 40),
- godtagit andemeningen i ytterligare 14 ändringar (3, 4, 5, 17, 60 & 76, 61 rev. & 77, 62 & 78, 20, 25, 63 & 79, 24, 28 och 48).

2.2 *Europaparlamentets ändringar som inte godtagits av rådet*

Rådet godtog inte 11 ändringar av de skäl som kommissionen förklarar i sitt ändrade förslag (1, 23, 30, 31, 32, 33, 34, 46, 47, 52 och 54).

Rådet kunde inte heller godta ytterligare 6 ändringar, varvid frågan om styrelsens sammansättning utgjorde den viktigaste meningsskiljaktigheten mellan institutionerna.

— *Dialog på internationell nivå (ändring 26, artikel 3.1)*

Rådet anser inte att denna ändring är nödvändig eftersom artikel 8 särskilt rör "samarbete med organisationer på nationell och europeisk nivå, internationella organisationer och tredje-länder" och fastställer förfarandet för detta samarbete. I artikel 4, där institutets verksamhetsområden och arbetsmetoder beskrivs i korthet, nämns också behovet av att "beakta befintlig information oberoende av källa och särskilt det arbete som redan utförs av gemenskapsinstitutionerna och andra institutioner, organ och behöriga nationella och internationella organisationer ...". Dessutom anser rådet att den rättsliga klarheten kan äventyras genom att denna aspekt läggs till den redan långa förteckningen över arbetsuppgifter i artikel 3.

— *Styrelsens sammansättning (ändringarna 66 & 82, artikel 10.1)*

När rådet nådde en gemensam inställning i juni 2005 godtog rådet inte kommissionens ursprungliga förslag om en begränsad styrelse utan föredrog en helt representativ styrelse med 25 ledamöter och ett mindre presidium bestående av sex ledamöter (artikel 11). I detta scenario skulle kommissionen ha tre företrädare i styrelsen och det skulle finnas tre icke-röstande ledamöter som företräder en lämplig icke-statlig organisation på gemenskapsnivå och arbetsmarknadens parter.

Efter att ha mottagit Europaparlamentets yttrande i mars 2006 diskuterade rådet värdet av ändringarna 66 och 82 där man ville ha en liten styrelse med nio ledamöter som utses av rådet samt en företrädare för kommissionen. Detta ansågs vara en förbättring av kommissionens ursprungliga förslag, men kunde ändå inte godtas av rådet av flera skäl:

- Med tanke på frågans natur ansåg rådet det viktigt att alla medlemsstater är företrädare i styrelsen och tyckte att detta också skulle underlätta sammanslagningen av nationell expertis och erfarenhet på jämställdhetsområdet, något som är särskilt viktigt i samband med en union under utvidgning.
- Det är viktigt att institutet fungerar effektivt och förfarandet för utnämning av styrelseledamöter bör därför helst vara enkelt. Dessutom ansåg man att ett litet presidium skulle vara effektivt när det gäller att se till att styrelsen fungerar smidigt.
- Eftersom jämställdhetspolitiken omfattar många olika områden ansåg rådet att kommissionen bör ha mer än en företrädare i styrelsen för att kunna ge ett gediget bidrag till driften av institutet. Rådet ansåg att en företrädare för kommissionen också bör delta i det verkställande presidiet.
- Rådet höll med kommissionen om att det bör finnas tre icke-röstande ledamöter som företräder arbetsmarknadens parter och en lämplig icke-statlig organisation på gemenskapsnivå.

Det bör också noteras att rådets ståndpunkt när det gäller styrelsens sammansättning återspeglar den allmänna övergripande ståndpunkt som tidigare intagits beträffande andra gemenskapsbyråer och gemenskapsorgan. Flera delegationer var beredda att ompröva sin ståndpunkt i fråga om institutet på grund av dess relativt ringa storlek och blygsamma budget, men man insåg att det i detta skede var omöjligt att säga om en mindre styrelse kompletterad med en stor rådgivningsgrupp i praktiken skulle vara effektivare än en representativ styrelse biträdd av ett litet presidium. Inrättandet av ett litet presidium som kan sammanträda oftare än styrelsen var dessutom ett viktigt övervägande för att se till att institutet blir kostnadseffektivt.

— *Könsfördelning: 40 %-kvot (ändring 39, artikel 10.2)*

Rådet stöder tanken på en jämn representation mellan kvinnor och män i styrelsen i enlighet med den gemensamma ståndpunkten. Det vill dock inte i onödan hindra institutet från att fungera genom att ha en obligatorisk kvot som kan vara svår att uppnå i praktiken med hänsyn till att i allmänhet fler kvinnor än män för närvarande ägnar sig åt jämställdhetspolitiken. Det är viktigt att uppnå jämn könsfördelning och att åtgärder vidtas för att fler män skall delta på detta område, men rådet anser att styrelseledamöternas erfarenhet och kompetens i jämställdhetsfrågor också är viktiga faktorer att beakta.

- Rådgivningsgrupp (ändringarna 67 & 83, 68 & 84 och 51, artikel 12 i kommissionens ursprungliga förslag)

I det scenario som rådet föredrar, med en stor styrelse biträdd av ett litet presidium, ansåg man att den rådgivningsgrupp som kommissionen och parlamentet angav inte längre är nödvändig. För att se till att institutet drar nytta av den värdefulla expertis som finns att tillgå på nationell nivå inrättas dessutom i artikel 3 i den gemensamma ståndpunkten ett europeiskt jämställdhetsnätverk på begäran av parlamentet och det föreskrivs också att institutet skall "varje år anordna ett möte mellan experter från de behöriga organ i medlemsstaterna som är specialiserade på jämställdhetsfrågor".

3. **Andra ändringar som har gjorts av rådet**

Ett antal andra smärre tekniska ändringar av rättslig eller språklig karaktär beslutades i samband med juristlingvistförfarandet mellan Europaparlamentet och rådet.

IV. **SLUTSATS**

Rådet anser att den gemensamma ståndpunkten, trots meningsskiljaktigheterna om styrelsens sammansättning, överensstämmer med de grundläggande målen i kommissionens ändrade förslag.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 26/2006

antagen av rådet den 25 september 2006

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2006/EG av den ... om inrättande av programmet "Ett Europa för medborgarna" för åren 2007-2013 i syfte att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap

(2006/C 295 E/04)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 151 och 308,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom fördraget inrättas ett medborgarskap i unionen som kompletterar det nationella medborgarskapet. Det är ett viktigt redskap för att stärka och garantera den europeiska integrationsprocessen.
- (2) Gemenskapen bör göra medborgarna fullt medvetna om deras europeiska medborgarskap, dess fördelar och de rättigheter och skyldigheter som det medför och som bör främjas med vederbörlig hänsyn till subsidiariteten och i sammanhållningens intresse.
- (3) Det är särskilt viktigt att göra unionens medborgare fullt medvetna om deras medborgarskap i Europeiska unionen mot bakgrund av den omfattande reflektion över Europas framtid som inleddes av Europeiska rådet i Bryssel den 16–17 juni 2005. Programmet "Ett Europa för medborgarna" bör därför vara ett komplement till, men inte överlappa, andra initiativ i detta sammanhang.
- (4) För att medborgarna till fullo skall stödja den europeiska integrationen bör därför större vikt läggas vid deras gemensamma värderingar, historia och kultur såsom centrala inslag i deras tillhörighet till ett samhälle som grundas på principerna om frihet, demokrati och respekt för mänskliga rättigheter, kulturell mångfald, tolerans och solidaritet, i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽⁴⁾, som tillkännagavs den 7 december 2000.

(5) Främjandet av ett aktivt medborgarskap är en avgörande faktor inte bara för att intensifiera kampen mot rasism, främlingsfientlighet och intolerans, utan även för att stärka sammanhållningen och utvecklingen av demokratin.

(6) Det bör säkerställas att den verksamhet som programmet stöder får bred spridning och stor genomslagskraft inom ramen för EU:s informations- och kommunikationsstrategi.

(7) För att föra Europa närmare medborgarna och göra det möjligt för dem att full ut delta i uppbyggnaden av ett allt närmare Europa måste man vända sig till alla medborgare och lagligt bosatta i de deltagande länderna och engagera dem i gränsöverskridande utbyten och samarbete och på så sätt bidra till att skapa en känsla av tillhörighet till gemensamma europeiska ideal.

(8) Europaparlamentet anser i resolutionen som antogs 1988 att betydande ansträngningar bör göras för att intensifiera kontakterna mellan medborgarna i olika medlemsstater och att det både är motiverat och önskvärt att Europeiska unionen särskilt stöder utvecklingen av vänortsverksamhet i medlemsstaterna.

(9) Europeiska rådet har vid flera tillfällen betonat behovet av att föra Europeiska unionen och dess institutioner närmare medlemsstaternas medborgare. Rådet har uppmuntrat unionens institutioner att föra och utveckla en öppen, tydlig och regelbunden dialog med det organiserade civila samhället och därigenom främja medborgarnas deltagande i det offentliga livet och i beslutsfattandet, alltmedan man betonar de väsentliga värderingar som är gemensamma för Europas medborgare.

(10) Rådet upprättade genom sitt beslut 2004/100/EG av den 26 januari 2004 om upprättande av gemenskapens åtgärdsprogram för att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap (medborgardeltagande) ⁽⁵⁾ ett åtgärdsprogram vilket har bekräftat behovet av att främja en kontinuerlig dialog med det civila samhällets organisationer och med lokalsamhällen och att stödja medborgarnas aktiva engagemang.

⁽¹⁾ EUT C 28, 3.2.2006, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 115, 16.5.2006, s. 81.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 5 april 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 25 september 2006 och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽⁴⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 30, 4.2.2004, s. 6.

- (11) Gränsöverskridande och sektorsövergripande medborgarprojekt är viktiga redskap för att nå medborgarna och för att främja den europeiska medvetenheten, den politiska integrationen i Europa samt social integration och ömsesidig förståelse.
- (12) Det civila samhällets organisationer på europeisk, nationell, regional och lokal nivå är viktiga för att medborgarna aktivt skall kunna delta i samhällslivet och bidra till att stärka samtliga aspekter av det offentliga livet. De är också länkar mellan Europa och dess medborgare. Deras gränsöverskridande samarbete bör därför främjas och uppmuntras.
- (13) Organisationer som bedriver forskning om europeisk offentlig politik kan tillhandahålla idéer och funderingar för att näring åt debatten på europeisk nivå. De utgör en länk mellan EU-institutionerna och medborgarna och man bör därför stödja sådan verksamhet som speglar deras engagemang i skapandet av en europeisk identitet och ett europeiskt medborgarskap genom att inrätta förfaranden med tydliga kriterier för att främja nätverk för information och utbyte.
- (14) Det är också värdefullt att fortsätta den verksamhet som Europeiska unionen påbörjade inom ramen för Europaparlamentets och rådets beslut nr 792/2004/EG av den 21 april 2004 om upprättande av ett handlingsprogram för gemenskapen för att främja organisationer verksamma på europeisk nivå inom kulturområdet⁽¹⁾ för att bevara och upprätthålla minnet av de viktigaste platserna och arkiven med anknytning till deportationer. Medvetenheten om andra världskrigets fulla omfattning och tragiska följder kan på så sätt vidmakthållas och den allmänna hägkomsten främjas som ett medel att gå vidare och bygga framtiden.
- (15) I det uttalande om idrott som antogs av Europeiska rådet i Nice den 7–9 december 2000 noterades att "även om gemenskapen inte har direkta befogenheter på detta område bör den i åtgärder i enlighet med fördragets olika bestämmelser beakta idrottens sociala, fostrande och kulturella funktion."
- (16) Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt en balanserad integrering av medborgare och det civila samhällets organisationer från alla medlemsstater i gränsöverskridande projekt och insatser.
- (17) Kandidatländerna och de Eftaländer som är parter i EES-avtalet erkänns som potentiella deltagare i gemenskapens program i enlighet med de avtal som ingåtts med dessa länder.
- (18) Vid Europeiska rådets möte i Thessaloniki den 19-20 juni 2003 antogs "Thessalonikiagendan för västra Balkan: i riktning mot en europeisk integration", där länderna på västra Balkan uppmanas att delta i gemenskapens program och byråer. Därför bör länderna på västra Balkan erkännas som potentiella deltagare i gemenskapens program.
- (19) Kommissionen och medlemsstaterna bör samarbeta om regelbunden övervakning och oberoende utvärdering av detta program för att möjliggöra de anpassningar som krävs för att åtgärderna skall kunna genomföras på rätt sätt.
- (20) I förfarandena för att följa upp och utvärdera programmet bör det ingå specifika, mätbara, uppnåeliga och tidsbestämda mål och indikatorer för olika tidpunkter.
- (21) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 om budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽²⁾ (nedan kallad "budgetförordningen") och kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 19 november 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽³⁾, vilka slår vakt om gemenskapens finansiella intressen, måste tillämpas med beaktande av principerna om enkelhet och konsekvens i valet av budgetinstrument, en begränsning av antalet fall där kommissionen behåller direkt ansvar för genomförande och administration och den nödvändiga proportionaliteten mellan mängden resurser och den administrativa bördan i samband med användningen av dessa.
- (22) Lämpliga åtgärder bör också vidtas för att förebygga oegentligheter och bedrägeri och för återkrav av medel som försvunnit, betalats ut felaktigt eller använts otillbörligt.
- (23) I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning kan genomförandet av programmet förenklas genom att man väljer finansiering med ett standardbelopp, antingen för stöd till deltagare i programmet eller stöd från gemenskapen till de organisationer som inrättas på nationell nivå för att förvalta programmet.
- (24) I detta direktiv fastställs en finansieringsram för hela den tid programmet pågår, vilken utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförloppet enligt punkt 37 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT L 138, 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 1248/2006 (EUT L 227, 19.8.2006, s. 3).

⁽⁴⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

- (25) Eftersom målen för detta beslut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av den gränsöverskridande och mångsidiga arten hos programmets insatser och åtgärder, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (26) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (27) Övergångsbestämmelser för övervakning av sådana insatser som påbörjas före den 31 december 2006 bör antas i enlighet med beslut 2004/100/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Programmets syfte och räckvidd

1. Genom detta beslut inrättas programmet "Ett Europa för medborgarna" (nedan kallat "programmet") för perioden från och med den 1 januari 2007 till och med den 31 december 2013.
2. Programmet skall bidra till följande allmänna mål:
 - a) Att ge medborgarna möjlighet att samarbeta och delta i uppbyggandet av ett allt närmare Europa, som är demokratiskt och öppet mot omvärlden och som enas och berikas genom sin kulturella mångfald, och därigenom utveckla unionsmedborgarskapet.
 - b) Att utveckla en känsla av europeisk identitet, grundad på gemensamma värderingar och gemensam historia och kultur.
 - c) Att främja medborgarnas känsla av delaktighet i Europeiska unionen.
 - d) Att öka den ömsesidiga förståelsen mellan Europas medborgare och respektera och främja den kulturella och språkliga mångfalden och samtidigt bidra till den interkulturella dialogen.

Artikel 2

Programmets särskilda mål

Programmet skall, i linje med de grundläggande målen i fördraget, ha följande specifika mål, vilka skall genomföras via gränsöverskridande samarbete:

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet senast ändrad genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

- a) Att föra samman människor från lokalsamhällen i hela Europa, så att de kan dela och utbyta erfarenhet, åsikter och värderingar, lära av historien och bygga för framtiden.
- b) Att genom samarbete inom det civila samhällets organisationer på europeisk nivå främja verksamhet, debatt och reflektion med koppling till EU-medborgarskap, demokrati, gemensamma värderingar och en gemensam historia och kultur.
- c) Att föra Europa närmare medborgarna genom främjande av Europas värderingar och landvinningar, samtidigt som minnet av det förflutna värnas.
- d) Att uppmuntra samverkan mellan medborgare och det civila samhällets organisationer från alla deltagande länder, bidra till interkulturell dialog och framhäva såväl Europas mångfald som dess enighet, med särskild uppmärksamhet på verksamhet vars syfte är att utveckla närmare band mellan medborgare från de medlemsstater som ingick i Europeiska unionen den 30 april 2004 och medborgare från medlemsstater som har anslutit sig efter detta datum.

Artikel 3

Insatser

1. Programmets mål skall uppnås via stöd till följande insatser, vilka beskrivs utförligare i del I i bilagan:
 - a) "Aktiva medborgare för Europa", bestående av
 - vänortssamarbete,
 - medborgarprojekt och stödåtgärder.
 - b) "Aktivt civilt samhälle i Europa", bestående av
 - strukturellt stöd till organisationer som bedriver forskning om europeisk offentlig politik (tankesmedjor),
 - strukturellt stöd till det civila samhällets organisationer på europeisk nivå,
 - stöd till projekt till vilka det civila samhällets organisationer tar initiativet.
 - c) "Tillsammans för Europa", bestående av
 - mycket synliga evenemang, exempelvis minneshögtider, prisutdelningar, konstnärliga evenemang, Europaomfattande konferenser,
 - studier, undersökningar och opinionsmätningar,
 - verktyg för information och informations spridning.

d) "Aktivt europeiskt ihågkommande", bestående av

Artikel 7

— bevarande av de viktigaste platserna och arkiven med anknytning till deporteringar och minnet av offren.

2. Inom varje insats får prioritet ges åt balanserad integrering av medborgare och det civila samhällets organisationer från alla medlemsstater, enligt det särskilda målet i artikel 2 d.

Artikel 4

Gemenskapsåtgärdernas form

1. Gemenskapens åtgärder kan genomföras i form av bidrag eller avtal om offentlig upphandling.

2. Gemenskapens bidrag kan tillhandahållas i specifika former, exempelvis driftsbidrag, bidrag till insatser, stipendier eller priser.

3. Avtal om offentlig upphandling kommer att täcka inköp av tjänster, exempelvis anordnande av evenemang, studier och undersökningar, verktyg för information och informations-spridning, övervakning och utvärdering.

4. För att komma i fråga för bidrag måste de sökande uppfylla kraven i del II i bilagan.

Artikel 5

Deltagande i programmet

Programmet skall vara öppet för deltagare från följande länder, nedan kallade "de deltagande länderna":

- a) Medlemsstaterna.
- b) De Eftaländer som är parter i EES-avtalet, i enlighet med bestämmelserna i avtalet.
- c) De kandidatländer som omfattas av en föranslutningsstrategi, i enlighet med de allmänna principerna och allmänna villkoren i de ramavtal som ingåtts med dessa länder för deras deltagande i gemenskapens program.
- d) Länderna på västra Balkan, i enlighet med de arrangemang som skall fastställas tillsammans med dessa länder enligt ramavtalen om de allmänna principerna för deras deltagande i gemenskapens program.

Artikel 6

Tillträde till programmet

Programmet skall vara öppet för alla berörda parter som främjar ett aktivt europeiskt medborgarskap, särskilt lokala myndigheter och organisationer, organisationer för forskning om europeisk offentlig politik (tankesmedjor), medborgargrupper och det civila samhällets övriga organisationer.

Samarbete med internationella organisationer

Programmet får omfatta gemensam och innovativ verksamhet inom aktivt europeiskt medborgarskap tillsammans med berörda internationella organisationer, till exempel Europarådet och Unesco, vilken genomförs på grundval av gemensamma bidrag och enligt budgetförordningen samt varje institutions eller organisations bestämmelser.

Artikel 8

Genomförandebestämmelser

1. Kommissionen skall anta de bestämmelser som är nödvändiga för genomförandet av programmet på det sätt som anges i bilagan.

2. Följande åtgärder skall vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 9.2:

- a) Bestämmelserna för genomförandet av programmet, inbegripet den årliga arbetsplanen, urvalskriterierna och urvalsförfarandena.
- b) En allmän avvägning mellan programmets olika insatser.
- c) Förfaranden för övervakning och utvärdering av programmet.
- d) Ekonomiskt stöd (belopp, varaktighet, fördelning och bidragsmottagare) från gemenskapen vad gäller alla driftsbidrag, fleråriga vänortsavtal enligt insats 1 och mycket synliga evenemang enligt insats 3.

3. Alla andra åtgärder som krävs för att genomföra detta program skall vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 9.3.

4. Som del i det förfarande som avses i punkt 2 får kommissionen fastställa riktlinjer för var och en av insatserna i bilagan för att anpassa programmet till eventuella ändringar i prioriteringarna när det gäller aktivt europeiskt medborgarskap.

Artikel 9

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 10

Överensstämmelse med gemenskapens och Europeiska unionens övriga instrument

1. Kommissionen skall se till att detta program stämmer överens med och kompletterar instrument på andra områden som omfattas av gemenskapens insatser, särskilt allmän och yrkesinriktad utbildning, kultur, ungdom, idrott, miljö, audiovisuell sektor och medier, grundläggande fri- och rättigheter, social integrering, jämställdhet, bekämpning av alla former av diskriminering, rasism och främlingsfientlighet, vetenskaplig forskning, informationsområdet samt gemenskapens yttre insatser, särskilt inom den europeiska grannskapspolitiken.

2. Programmet får dela medel med gemenskapens eller Europeiska unionens övriga instrument för att genomföra insatser som motsvarar målen såväl i detta program som i dessa övriga instrument.

Artikel 11

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för genomförande av programmet under den tid som anges i artikel 1 fastställs härmed till 190 miljoner EUR ⁽¹⁾.

2. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom budgetramen.

Artikel 12

Finansiella bestämmelser

1. Det ekonomiska stödet skall utges i form av bidrag till juridiska personer. Allt efter insatsens art och mål får bidrag även beviljas fysiska personer.

2. Kommissionen får dela ut priser till fysiska eller juridiska personer för insatser eller projekt som genomförs inom ramen för programmet.

3. I enlighet med artikel 181 i förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 får schablonfinansiering eller tillämpning av enhetskostnadsstariffer tillåtas, allt efter insatsens art.

⁽¹⁾ Detta belopp baseras på 2004 års siffror och skall justeras tekniskt med hänsyn till inflationen.

4. Samfinansiering in natura får tillåtas.

5. Allt efter bidragsmottagarnas egenskaper och insatsernas art får kommissionen besluta att undanta bidragsmottagarna från kontroll av att de förfogar över den yrkeskompetens och de yrkeskvalifikationer som krävs för att genomföra den föreslagna insatsen eller arbetsprogrammet.

6. Den mängd information som skall lämnas av bidragsmottagaren får begränsas när det rör sig om små bidrag.

7. I särskilda fall, t.ex. vid beviljandet av små bidrag, behöver bidragsmottagaren inte avkrävas bevis på ekonomisk förmåga att utföra det planerade projektet eller arbetsprogrammet.

8. Driftsbidrag som beviljas inom programmet till organisationer som arbetar för mål av allmänt europeiskt intresse enligt definitionen i artikel 162 i förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 skall inte minskas automatiskt vid förlängning.

Artikel 13

Skydd av gemenskapens ekonomiska intressen

1. Kommissionen skall när åtgärder enligt detta beslut genomförs se till att gemenskapens ekonomiska intressen skyddas, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korrupktion och annan olaglig verksamhet, genom verkningfulla kontroller och återkrävande av orättmätigt utbetalda belopp och, om oegentligheter påvisas, verkningfulla, proportionella och avskräckande påföljder i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽²⁾, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) ⁽⁴⁾.

2. För de gemenskapsinsatser som finansieras inom ramen för programmet skall med sådana oegentligheter som avses i artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 avses varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten eller brott mot en bestämmelse i ett avtal som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för gemenskapernas allmänna budget eller budgetar som de förvaltar, genom en otillbörlig utgift.

⁽²⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

3. Kommission skall sänka, hålla inne eller återkräva ekonomiskt stöd som har beviljats för en insats, om det visar sig att oegentligheter har förekommit, exempelvis att bestämmelserna i detta beslut, ett enskilt beslut eller avtalet om stöd inte har följts eller om det framkommer att insatsen har ändrats på ett sätt som står i strid med projektets art eller genomförandevillkor, utan att kommissionens godkännande har sökts.

4. Om tidsfristerna inte har iakttagits eller om verksamheten utvecklas så att endast en del av det tilldelade ekonomiska stödet är berättigat, skall kommissionen begära att bidragsmottagaren yttrar sig inom en viss tid. Om bidragsmottagaren inte ger en tillfredsställande förklaring, kan kommissionen annullera det resterande ekonomiska stödet och kräva återbetalning av tidigare utbetalda belopp.

5. Alla felaktigt utbetalda belopp skall återbetalas till kommissionen. Ränta skall läggas till belopp som inte återbetalas i tid enligt villkoren i budgetförordningen.

Artikel 14

Uppföljning och utvärdering

1. Kommissionen skall se till att programmet regelbundet följs upp. Resultaten av uppföljningen och utvärderingen skall tas tillvara då programmet genomförs. Uppföljningen skall i synnerhet inbegripa utarbetandet av de rapporter som avses i punkt 3 a och 3 c.

De specifika målen får ses över i enlighet med artikel 251 i fördraget.

2. Kommissionen skall se till att det görs regelbundna, externa och oberoende utvärderingar av programmet och regelbundet lämna rapporter till Europaparlamentet.

3. Kommissionen skall till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén överlämna följande:

- a) En utvärderingsrapport efter halva tiden om resultaten och om de kvalitativa och kvantitativa aspekterna av genomförandet av programmet, senast den 31 december 2010.
- b) Ett meddelande om fortsättningen av programmet, senast den 31 december 2011.
- c) En utvärderingsrapport efter programmets avslutning, senast den 31 december 2015.

Artikel 15

Övergångsbestämmelser

För insatser som påbörjas före den 31 december 2006 i enlighet med beslut 2004/100/EG skall det beslutet fortsätta att tillämpas tills de avslutas.

I enlighet med artikel 18 i budgetförordningen kan anslag som motsvarar inkomster som avsatts för ett särskilt ändamål och kommer från återbetalning av belopp som betalats ut på felaktiga grunder enligt beslut 2004/100/EG göras tillgängliga för programmet.

Artikel 16

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

...

...

Ordförande

Ordförande

BILAGA

I. BESKRIVNING AV INSATSERNA

Kompletterande information om tillträde till programmet

De civila samhällets organisationer som avses i artikel 6 kan bland annat innefatta fackföreningar, utbildningsinstitutioner och organisationer för frivilligt arbete samt amatöridrott.

INSATS 1: Aktiva medborgare för Europa

Denna insats utgör den del av programmet som är särskilt inriktad på verksamhet i vilken medborgarna medverkar. Denna verksamhet delas in i följande två slags åtgärder:

Vänortssamarbete

Denna åtgärd avser verksamhet som inbegriper eller främjar direkt utbyte mellan Europas medborgare genom deltagande i vänortssamarbete. Det kan röra sig om enstaka insatser eller pilotverksamhet eller strukturerade, fleråriga arrangemang med flera partner vilka följer ett mer planerat tillvägagångssätt och inbegriper en rad aktiviteter, från möten mellan medborgare till specifika konferenser eller seminarier, anordnade inom ramen för vänortssamarbete, kring ämnen av gemensamt intresse tillsammans med därtill kopplade publikationer. Denna åtgärd kommer att aktivt bidra till att öka kunskaperna och förståelsen mellan medborgare och kulturer.

För åren 2007, 2008 och 2009 kan strukturellt stöd beviljas direkt till Europeiska samarbetsorganisationen för kommunala och regionala myndigheter (CEMR), en organisation av allmänt europeiskt intresse, aktiv inom vänortssamarbete.

Medborgarprojekt och stödåtgärder

Denna åtgärd omfattar stöd till en rad olika transnationella och sektorsövergripande projekt i vilka medborgare medverkar direkt. Projekt vilkas syfte är att främja deltagande på lokal nivå kommer att prioriteras. Projektens omfattning och räckvidd kommer att bero på utvecklingen i samhället och de kommer att inriktas på att via innovativa tillvägagångssätt söka möjliga lösningar på kartlagda behov. Man kommer att uppmuntra användningen av ny teknik, särskilt informationssamhällets teknik (IST). Projektet kommer att samla medborgare med olika bakgrund, vilka tillsammans kommer att arbeta med eller diskutera gemensamma europeiska frågor och på så sätt utveckla ömsesidig förståelse och göra människor mer uppmärksamma på den europeiska integrationsprocessen.

För att förbättra vänortssamarbete och medborgarprojekten är det också nödvändigt att utarbeta stödåtgärder för utbyte av bästa praxis, dela erfarenheter mellan berörda partner på lokal och regional nivå, inbegripet offentliga myndigheter, samt utveckla nya färdigheter, till exempel genom utbildning.

Som vägledning kan nämnas att minst 47 % av programmets sammanlagda budget kommer att användas till denna insats.

INSATS 2: Aktivt civilt samhälle i Europa

Strukturellt stöd till organisationer för forskning om europeisk offentlig politik (tankesmedjor)

Organisationer med nya idéer och funderingar kring europeiska frågor är viktiga institutionella samtalspartner, vilka kan lämna oberoende strategiska och sektorsövergripande rekommendationer till EU-institutionerna. De kan företa insatser som ger näring till debatten, särskilt om EU-medborgarskap och om europeiska värderingar och kulturer. Denna åtgärd syftar till att stärka den institutionella kapaciteten hos de organisationer som är representativa, tillhandahåller ett verkligt europeiskt mervärde, kan få till stånd betydande multiplikatoreffekter och kan samarbeta med övriga bidragsmottagare inom programmet. Förstärkningen av Europaomfattande nätverk är ett viktigt inslag på detta område. Bidrag får beviljas på grundval av fleråriga arbetsprogram där en rad teman eller aktiviteter ingår.

För åren 2007, 2008 och 2009 kan strukturellt stöd beviljas direkt till föreningen "Groupement d'études et de recherches Notre Europe" och till "Institut für Europäische Politik", vilka är organisationer av allmänt europeiskt intresse.

Strukturellt stöd till det civila samhällets organisationer på europeisk nivå

Det civila samhällets organisationer är en viktig del av medborgerlig, kulturell och politisk verksamhet och utbildning för delaktighet i samhället. De behöver finnas och ha möjlighet att fungera och samarbeta på europeisk nivå. De bör även kunna delta i det politiska beslutsfattandet i egenskap av rådgivande organ. Denna åtgärd kommer att ge dem kapacitet och stabilitet att på ett sektorsöverskridande och övergripande sätt fungera som katalysatorer över gränserna för sina medlemmar och för det civila samhället på europeisk nivå och därigenom bidra till programmets mål. Förstärkningen av Europaomfattande nätverk och europeiska föreningar är ett viktigt inslag på detta verksamhetsområde. Bidrag får beviljas på grundval av fleråriga arbetsprogram där en rad teman eller aktiviteter ingår.

För åren 2007, 2008 och 2009 kan strukturellt stöd beviljas direkt till tre organisationer av allmänt europeiskt intresse, nämligen Europeiska plattformen för icke-statliga organisationer på det sociala området, Europarörelsen och *European Council on Refugees and Exiles*.

Stöd till projekt till vilka det civila samhällets organisationer tar initiativet

Det civila samhällets organisationer på lokal, regional, nationell eller europeisk nivå engagerar medborgarna eller företrädare deras intressen genom debatt, publikationer, opinionsbildning och andra konkreta gränsöverskridande projekt. Att införa eller bygga vidare på en europeisk dimension i verksamheten hos det civila samhällets organisationer kommer att göra det möjligt för dem att öka sin kapacitet och nå en större publik. Direkt samarbete mellan det civila samhällets organisationer från olika medlemsstater kommer att bidra till ömsesidig förståelse för olika kulturer och ståndpunkter och till fastställandet av gemensamma angelägenheter och värderingar. Även om detta kan ske i form av enskilda projekt, kommer ett mer långsiktigt tillvägagångssätt att säkerställa en mer hållbar effekt och utveckling av nätverk och synergieffekter.

Som vägledning kan nämnas att cirka 29 % av programmets sammanlagda budget kommer att användas till denna insats.

INSATS 3: Tillsammans för Europa

Mycket synliga evenemang

Inom denna åtgärd stöds evenemang som anordnas av kommissionen, om lämpligt i samarbete med medlemsstaterna eller andra relevanta partner, vilka är av betydande skala och räckvidd, berör Europas folk, bidrar till att öka deras känsla av att tillhöra samma gemenskap, gör dem medvetna om Europeiska unionens historia, resultat och värderingar, engagerar dem i den i interkulturella dialogen och bidrar till utvecklingen av deras europeiska identitet.

Dessa evenemang kan exempelvis vara minneshögtider kring historiska händelser, uppmärksammande av europeiska framgångar, konstnärliga evenemang, medvetandegörande kring bestämda frågor, Europaomfattande konferenser samt prisutdelningar för att uppmärksamma betydande resultat. Användning av ny teknik, särskilt IST, skall uppmuntras.

Studier

För att få en bättre insikt i aktivt medborgarskap på europeisk nivå kommer kommissionen att utföra studier, undersökningar och opinionsmätningar.

Verktyg för information och informationsspridning

Med tanke på programmets inriktning på medborgare och de olika initiativen inom aktivt medborgarskap måste övergripande information om verksamheten inom programmet, övriga insatser i Europa i samband med medborgarskap och andra relevanta initiativ tillhandahållas via en Internetportal och andra verktyg.

För åren 2007, 2008 och 2009 kan strukturellt stöd beviljas direkt till Jean Monnet-föreningen, Europeiska Robert Schuman-centret och till de Europahus som gått samman såväl på EU-nivå som på nationell nivå, vilka samtliga är organisationer av allmänt europeiskt intresse.

Som vägledning kan nämnas att cirka 10 % av programmets sammanlagda budget kommer att användas till denna insats.

INSATS 4: Aktivt europeiskt ihållkommande

Inom denna åtgärd kan projekt av följande slag få stöd:

- Projekt för att bevara de viktigaste platserna och minnesmärkena med anknytning till massdeportationerna, de tidigare koncentrationslägren och andra platser för martyrskap och massutrotning under nazismen och de arkiv som dokumenterar dessa händelser samt för att bevara minnet av offren och av dem som under extrema förhållanden räddade människor undan förintelsen.
- Projekt för att bevara minnet av offren för massutrotningar och massdeportationer med anknytning till stalinismen samt bevarande av de minnesmärken och arkiv som dokumenterar dessa händelser.

Cirka 4 % av programmets sammanlagda budget kommer att användas till denna insats.

II. PROGRAMMETS FÖRVALTNING

Programmet kommer att genomföras enligt principerna om öppenhet och tydlighet och omfatta en bred skala av organisationer och projekt. Följaktligen kommer projekt och verksamhet att i regel väljas ut genom öppna ansökningsförfaranden. Undantag blir möjliga bara under mycket speciella omständigheter och helt i enlighet med artikel 168.1 c och 168.1 d i förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002.

Programmet kommer att tillämpa principen med fleråriga partnerskap som baseras på överenskomna mål och bygger på analyser av resultat, så att både det civila samhället och Europeiska unionen får nytta av det. Finansiering som tilldelas genom ett avtal om engångsbidrag inom detta program får ha varaktighet på högst tre år.

För vissa insatser kan det bli nödvändigt med indirekt centraliserad förvaltning, genom ett verkställande organ eller, särskilt för insats 1, genom nationella organ.

Alla insatser kommer att genomföras via samarbete över gränserna. De kommer att främja rörlighet för medborgare och idéer inom Europeiska unionen.

Arbete i nätverk och inriktning på multiplikatoreffekterna, inbegripet användning av informations- och kommunikationsteknik (IKT), blir viktigt och kommer att återspeglas både i typen av verksamhet och raden av medverkande organisationer. Man kommer att uppmuntra till samverkan och synergi mellan de olika berörda parterna i programmet.

Ur programmets budget får man även täcka de utgifter i samband med förberedelser, uppföljning, övervakning, revision och utvärdering som är direkt nödvändiga för förvaltningen av programmet och förverkligandet av dess mål, särskilt studier, möten, informations- och publikationsverksamhet, utgifter i samband med IKT-nätverken för utbyte av information och alla övriga utgifter för administrativt och tekniskt stöd som kommissionen kan besluta om för programmets förvaltning.

De totala administrativa kostnaderna för programmet bör stå i proportion till de uppgifter som fastställs i det berörda programmet och bör, som vägledning, utgöra cirka 10 % av den totala budgeten för programmet.

Kommissionen kan även bedriva sådan verksamhet som avser information, publikation och spridning och därigenom säkerställa en bred kunskap om och stor genomslagskraft för de verksamheter som stöds genom programmet.

III. GRANSKNINGAR OCH REVISIONER

För projekt som väljs ut i enlighet med detta beslut kommer man att fastställa ett revisionssystem baserat på stickprov.

Bidragsmottagarna måste för kommissionen lägga fram alla verifikationer i samband med utgifter under fem år efter den sista utbetalningen. Mottagaren skall i förekommande fall se till att styrkande handlingar som innehas av dennes partner eller medlemmar görs tillgängliga för kommissionen.

Kommissionen får genomföra en granskning av hur bidraget har använts, antingen direkt av kommissionens egen personal eller av någon kvalificerad extern organisation som den väljer. En sådan granskning får utföras under hela avtalets löptid samt under fem år efter den dag då slutbetalning sker. Resultaten av dessa revisioner kan eventuellt leda till att kommissionen fattar beslut om återkrav.

Kommissionens personal och extern personal som bemyndigas av kommissionen måste få tillträde till bidragsmottagarens lokaler och tillgång till all information som behövs för att genomföra sådana revisioner, inbegripet information i elektronisk form.

Revisionsrätten och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) bör ha samma rättigheter som kommissionen, särskilt vad gäller tillträde.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 6 april 2005 antog kommissionen ett förslag till beslut, grundat på artiklarna 151 och 308 i EG-fördraget, om inrättande av ett program i syfte att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap, och lade därefter fram förslaget för Europaparlamentet och rådet.
2. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén lämnade sitt yttrande den 26 oktober 2005.
3. Regionkommittén lämnade sitt yttrande den 17 november 2005.
4. Europaparlamentet lämnade sitt yttrande vid första behandlingen den 5 april 2006.
5. Den 25 september 2006 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251.2 i EG-fördraget.

II. MÅL

1. De övergripande målen med det program som kommissionen föreslår är att bidra till att
 - ge medborgarna möjlighet att samarbeta och delta i uppbyggandet av ett allt närmare Europa, som enas och berikas genom sin kulturella mångfald,
 - skapa en europeisk identitet som grundar sig på gemensamma värderingar och gemensam historia och kultur,
 - öka den ömsesidiga förståelsen mellan Europas medborgare alltmedan man respekterar och främjar den kulturella mångfalden och samtidigt bidrar till den interkulturella dialogen.
2. De specifika mål som man föreslår skall uppnås via gränsöverskridande samarbete är att
 - föra samman människor från lokalsamhällen i hela Europa, så att de kan förmedla och utbyta erfarenheter, åsikter och värderingar, lära av historien och bygga för framtiden,
 - främja verksamhet, debatt och reflektion med koppling till europeiskt medborgarskap genom samarbete inom det civila samhällets organisationer på europeisk nivå,
 - göra Europatanken mer konkret för medborgarna genom att främja och framhäva Europas värderingar och landvinningar, samtidigt som man värnar om minnet av det förflutna,
 - uppmuntra en balanserad integrering av medborgare och det civila samhällets organisationer från alla medlemsstater, bidra till interkulturell dialog och framhäva såväl Europas mångfald som dess enighet, med särskild uppmärksamhet på verksamhet med medlemsstater som nyligen har anslutit sig till Europeiska unionen.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänna kommentarer

De viktigaste inlagen i kommissionens ursprungliga förslag bibehålls i rådets gemensamma ståndpunkt. I huvudsak sammanfaller rådets, Europaparlamentets och kommissionens åsikter om detta beslut.

Budgeten på 190 miljoner euro (i 2004 års priser med justering för inflationen) godkändes av de tre institutionerna i samband med det interinstitutionella avtalet om budgetramen för 2007-2013.

I sin gemensamma ståndpunkt har rådet infört Europaparlamentets idé att lägga till ett fjärde insatsområde som gäller aktivt europeiskt ihågkommande. Rådet har också ställt sig positivt till Europaparlamentets förslag att lägga till ytterligare tre "utsedda organisationer" (dvs. totalt nio) som skall erhålla bidrag genom programmet. För att garantera en lämplig balans kommer emellertid dessa nio organisationers särskilda status att fasas ut efter tre år.

När det gäller den vägledande budgetfördelningen har rådet strävat efter att lägga ytterligare tonvikt på den relativa betydelsen av insats nr 1 (vänortssamarbete och medborgarprojekt) och har liksom parlamentet eftersträvat att minska utgifterna för förvaltningen av programmet.

Beträffande genomförandet av programmet och kommittéförfarande har rådet utvidgat användningen av förvaltningsförvarandet så att det även omfattar vissa former av ekonomiskt stöd.

2. Europaparlamentets ändringar

Rådet har strävat efter att beakta Europaparlamentets invändningar och prioriteringar i sin gemensamma ståndpunkt och kunde godta flertalet av parlamentets ändringar.

Ändringarna 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 37, 39, 42, 43, 44, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 60 och 61 har godtagits fullt ut, delvis eller i princip.

När det gäller ändringarna 8, 9, 11, 13, 23, 26, 33, 35, 38, 40, 47 och 53 har rådet valt att följa kommissionens linje och inte godta ändringarna.

Tillägget i ändring 21 som rör institutionernas legitimitet ansågs onödig. När det gäller ändring 27 ville rådet inte införa någon möjlighet att bevilja strukturstöd till det rättsliga vaga begreppet "föreningar och nätverk". Ändring 36 gällde programmets budget som behandlades och godkändes av de tre institutionerna i samband med avtalet om budgetplanen. Beträffande ändring 41 ansåg rådet inte att det var lämpligt att välja ut evenemang som organiseras av idrottsklubbar på två vänorter med tanke på att andra sektorer inte särskilt anges i denna del av texten, men en hänvisning till idrottsorganisationer har lagts till i bilagan. Ändring 45 gäller budgetfördelningen, där rådet föredrar att främja insats nr 1 och låta den procentandel som anslås för insats nr 2 förbli mer eller mindre densamma som den som kommissionen ursprungligen föreslog.

IV. SLUTSATS

Rådet anser att den gemensamma ståndpunkten utgör en väl avvägd text där de mål som Europaparlamentet eftersträvar i sina ändringar av kommissionens ursprungliga förslag har beaktats fullt ut. Rådet ser fram emot en överenskommelse med Europaparlamentet inom en snar framtid så att beslutet kan antas.
